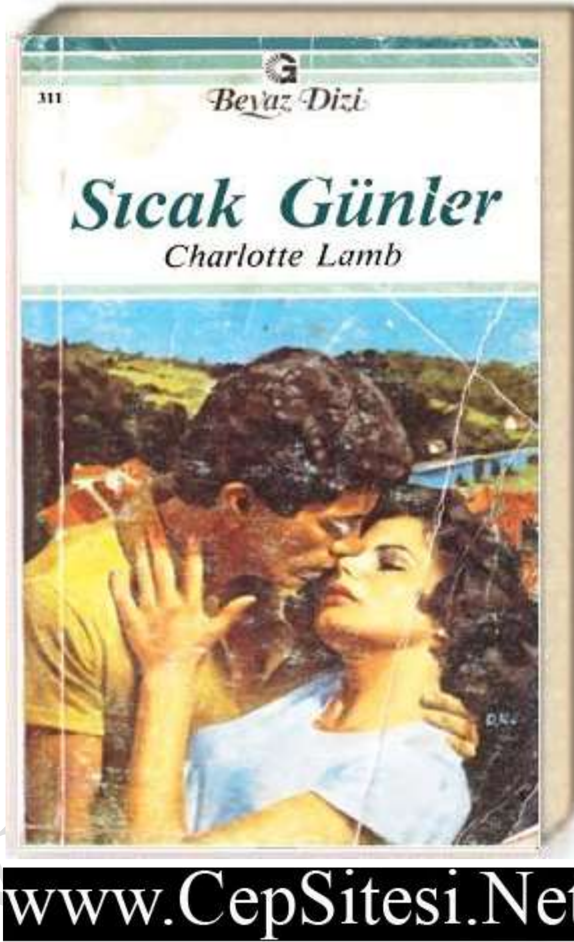
Charlotte Lamb - Sıcak Günler

BÖLÜM BİR

Asla unutmayacağım. Dottie elinde valizleri, Heathrow Havaalanı'nın koridorlarını hışımla adımlıyordu.

Unutacaksın, dedi Tess. Her zaman böyle olurdu çünkü.

Pis bir fareden farksızdı. Boğup öldürebilirdim.

Uçağa giden otobüsten inerlerken, Tess fırtına ve sağanağın içinden sesini duyurmaya çabalıyor ve Dottie'yi teselli etmeye çalışıyordu.

Boş ver, üzülmeye bile değmez. Unut gitsin.

Ölmek isterdim, dedi Dottie. Ölmüş olmayı.

Tess, Ben de şu yağmurun dinmiş olmasını, diye karşılık verdi. Tam o sırada bir kadının şapkası uçtu. Kadın çığlık çığlığa, Şapkam, şapkam, diye bağırıyordu.

Tess, Bir şapka için bu ne tantana, diye mırıldanmaktan kendini alamadı. Çok eğleniyordu. Ama şapkası uçan kadın için durum hiç de eğlenceli değildi. Dottie'nin de eğleniyormuş gibi bir hali yoktu. Şapkanın pistte yaptığı gezintiye dikkat bile etmemişti. O nedenle Tess'in mırıldanması onu şaşırtmıştı.

Sen neler mırıldanıyorsun? diye sordu. Yerlerine oturdular. Islak yağmurluklarını çıkarıp, çantalarını yerleştirirlerken Dottie durmadan aynı şeyleri anlatıyordu. Kalbi kırıktı ve Tess de onun bu haline çok üzülüyordu. Her ne kadar sıkıntılardan uzaklaşmak için Fransa'ya uçuyorsa da, dertleri sessiz birer gölge gibi onları aşağıdan takip ediyordu. Her katettikteri milde, Dottie ruh halinden bahseden bir rapor veriyordu genç kıza. Tess onun üzüntüsünü içine atıp bastırmaya çalışmayan bir insan olduğunu bildiğinden, bu feryat figanın daha ne kadar süreceğini bilmiyordu.

Hostes yemek servisi yaparken, Dottie yüzünü buruşturup reddetti. Tess de biraz Dottie'ye eşlik etmek için, biraz da perhizde olduğundan, çekinip hiçbir şey almadı. Sadece kahve içtiler. Dottie bir de sigara yaktı. Dumanların arasından kısık gözlerle Tess'e bakarak durmadan aynı şeyi anlatıyordu. Beraber olduğu ve kendisine evli olduğunu söylemeyen adamı. Bir gün adamın karısı, üç çocuğuyla kapıya dikilip Dottie'ye yuva yıkan, utanmaz bir kadın olduğunu haykırmıştı. Bu olay Dottie'yi çok sarsmıştı. Aslında arada bir Tess'e, Howard'ı sevdiğinden emin olmadığını söylerdi. Ama sonunda Howard evini ve üç çocuğunu seçince yıkılmıştı. Howard ondan ayrılınca birden dünyanın en değerli adamı olmuştu Dottie için.

Nice'e yaklaştıklarında Dottie hâlâ sızlanıyordu. Hiç kuşkulanmamıştım bile. Ne kadar aptalmışım.

Uçağın tekerleklerinin piste değdiği ve uçağın yerde hız kestiği hissedildiği sırada Tess, İniyoruz, diye haber verdi. Bir yandan da sıkıntıyla dışarıyı gözlüyordu.

Tess'in ağabeyinin villasına gitmek için taksiye binerlerken Dottie hâlâ söyleniyordu. Hiç evliye benzemiyordu.

Bilmiyorum, ama sanki gözlerinde hep yalancı, sahtekâr bir ifade vardı, diye cevap verdi Tess. Ancak Howard'ı, Dottie'nin kafasından çözüp atmak için henüz çok erkendi.

Evet, haklısın galiba, dedi Dottie ansızın. Hem gözleri de birbirine çok yakındı.

Tess hemen atıldı. Üstelik burnu da çok büyüktü.
Hem kulakları da neydi öyle?

Dottie, Evet, kocamandı, dedi.

Hani şu uçan fil Jumbo'nunkilerden yalnızca birkaç numara küçüktüler, dedi Tess neşeyle. Genç kız aslında Howard'dan pek öyle hoşlanmamıştı. Hele onun Dottie'ye çektirdiği acıyı hafifletmek için yaşadığı üzüntülü saatler düşünülürse, hiç hoşlanmadığı da söylenebilirdi.

Onu unutacağım ve keyfime bakacağım, dedi birden Dottie. Neşelenmişti. Etrafı seyretmeye koyuldu. Nice'in o pırıltılı manzarasını tamamlayan mavi bir sis tabakasına gömülmüş dağlara bakarak sordu.

Villa çok uzak mı?

İki rnil kaldı, dedi Tess. Ev Vence'ın hemen çıkışında. Etrafın manzarasına bayılacaksın. Loup Vadisi ve dağlar nefesini kesecek.

Hal'in bize yazlığını vermesi büyük incelik. Bari kendisi buraya sık gelebiliyor mu? Her zaman öylesine meşgul ki, onun bir yazlığa ayıracak vakti olduğunu hiç tahmin edemezdim, dedi Dottie.

Deirdre ve çocuklar yazın gelirler. Hal de ara sıra uğrar. Ama onlar yokken, Hal burayı kiraya veriyor. Burası onun için daha çok bir yatırım yani, dedi Tess. Sonra devam etti. Sezonda ev öyle iyi gelir getiriyor ki. Çünkü hem çok büyük, hem de yüzme havuzu var. Dottie'nin nasıl baktığını görünce güldü.

Korkma canım, sana söyledim ya. Bizden para almayacak. Aslında burayı on beş günlüğüne kiralayan çift gelemeyecekmiş. Hal de hazır boşken evi yeniden dekore etmeyi düşünüyordu. Ama tatile çıkacağımı söyleyince burayı bana verdi. Dekorasyon işi acil değilmiş, dedi arkadaşına.

Dottie, Ne olursa olsun. Harika bir şey bu yaptığı, dedi. Bir köyden geçiyorlardı. Bembeyaz evler, bir kilise, bir savaş anıtı ve bir bar hızla geçti yanlarından. Ama Dottie'nin gözleri marketi kaçırmamıştı.

Açlıktan ölüyorum, dedi. Durup, yiyecek bir şeyler almayacak mıyız?

İşte bu Dottie'nin yaşama dönmeye başladığına işaretti. Howard'ın karısı kapının önünde üç çocuğuyla belirdiği günden beri adam gibi hiçbir şey yememişti. Tess gülümsedi. Dottie'nin trajedileri asla uzun ömürlü olmazdı zaten.

Villada ne var, ne yok hiç bilmiyorum, istersen biraz sabret. Hal orada daima yiyecek bir şey bulundurmaya dikkat eder. Konserve, pirinç, spagetti gibi şeyler. Tam ihtiyacın olduğu anda bir şey bitiverir de dükkânları da kapalı bulursan elin kolun bağlı kalır. Unutma bu ülkede bu duruma düşmemek için tedbirli olmak lâzım. Hele cumartesi öğleden sonra ile pazartesi öğle vakti arasında açık dükkân bulmak hemen hemen imkânsızdır. Hafta sonlarına çok önem veriyorlar. Ama dert etme villaya çok yakın bir dükkân biliyorum. Bütün alışverişimizi orada yaparız.

Tess ilkbaharda da buraya gelmiş, Hal ve karısı Norveç gezisindeyken çocuklarla ilgilenmişti. Deirdre küçük bir ameliyat geçirmiş ve çocuklardan uzak bir tatile gerek duymuştu. Çocuklarını çok seven, ama onların yarattığı kargaşa ve fırtınaya tahammül edemeyen bir anneydi. Artık dayanamadığı

zaman hemen Tess'e koşardı. Kendi annesi çocukları sevmezdi. İlk torunu dünyaya geldiği zaman, oturup bebek bakıcılığı yapamayacağını da kızına açıkça belirtmişti. Deirdre için bu sürpriz olmamıştı zaten. Kendi çocukluğu ve kızlığı da ailesinin ilgisinden uzak, dadılarla ve yatılı okullarda geçmişti. O nedenle kendi çocuklarını öz büyükannelerine bırakmaktansa, bir yabancıya teslim etmeyi yeğliyordu.

Dottie birden, Peki, ulaşım sorunu ne olacak? diye sordu.

Araba kiraya veren garajlardan birinde bizim için bir araba olacak. Dün telefon ettim. Jacques diye bir garaj sahibi bize bir tane ayarlıyor, istediğimiz zaman gidip alabiliriz.

Ne kadar düşüncelisin. Her şeyi halletmişsin, dedi Dottie. Gözlerinde arkadaşına karşı bir hayranlık ve hoşnut bir sitem okunuyordu.

Tess, Çünkü daha önce de burada bulundum, dedi.

Dottie, Hey, portakal ağaçlarına bak! diye bir çığlık attı. Kahverengi gözleri heyecan doluydu. Yolun iki yanında bahçeli villalar sıralanmıştı. Bahçeler begonyalar ve selvi ağaçlarıyla renklenmişti. Tepelerin yamaçlarına serpiştirilmiş bağlar ve zeytin ağaçları gümüş rengi bir ışıltı içinde dans ediyorlardı sanki.

Tess, Vence'a geldik, dedi. Kırmızı çatılı bembeyaz duvarlı evler, taştan yapılma kulesi, Roma tarzı duvarları ve sivri beyaz kuleleriyle mavi gökyüzüne doğru uzanan bir katedral, gölgeli selvi ağaçları, şehire bir tablo havası vermişti.

Tess dikkatli bir Fransızca'yla şoföre bir şeyler söyledi ve araba biraz sonra kaba toprak bir yola saptı. İşte beyaz boyalı tahta bir kapının önündeydiler. Tess inip kapıyı açtı. Taksi villanın bahçesine girdi.

Şoför valizleri indirdi. Tess ona parasını öderken Dottie bahçeyi dolaşıyor, yemyeşil çimenlere, beyaz sardunyalara, begonyalara, ıhlamur ağaçlarına hayranlık ve sevinçle bakıyordu.

Tess'in, Valizleri içeri taşımama yardım edecek misin? sorusuyla kendine geldi.

Burası harika bir yer, diyerek ona yardıma koştu. Her taraf mis gibi çiçek kokuyor. Birden irkildi ve elindeki valizi düşürdü.

O sırada kapıyı açmakla uğraşan Teas şaşırmıştı.
Gene ne oldu? diye sordu.

Yeşil bir şey duvardan atladı. Bak gene gidiyor.
Mavi çiçeklerin tam arkasında.

Tess, Kertenkeledir, dedi ve elindeki kocaman valizle kayboldu. Sesi şimdi içeriden geliyordu. Dottie, gel haydi. Bikinilerimi giyip yüzmeden önce yapacağım o kadar çok şey var ki. Kendimi bir an önce havuza atmak için can atıyorum. Sıcaktan piştim ve yorgunluktan ölüyorum.

Kertenkele, duvara tırmanan yeşil kertenkeleler... Dottie elinde birkaç valiz, yüzünde şaşırmakla korkmak arası bir ifadeyle arkadaşını izledi. İçeri

girince gözü, taş holün bembeyaz duvarlarını süsleyen suluboya manzara tablolarına takıldı. Artık yüzündeki ifade değişmişti. Bu arada Tess, birinci kata çıkan korkuluksuz taş merdivenlere yönelmişti. Korkuluk yok, dikkatli ol, diye arkadaşını uyardı. Gel de odanı seç. Tam dört oda var. İstediğine yerleşebilirsin. İlk kapıyı açtı ve çantasını yatağa attı. Panjurlar kapalı olduğundan oda loş ve serindi. Her şey tertemiz ve düzenli görünüyordu. Hal ve Deirdre buraların yerlisi bir kadınla anlaşmışlardı. Kadın haftada birkaç kez gelip temizlik yapıyor, her şeyin düzenli kalmasını sağlıyordu.

Benim odam burası, dedi Tess. Dottie kırmızı siyah kumaştan şahane İspanyol yatak örtüsüne ve Louvre stili duvarlarla mükemmel bir uyum içinde bulunan gardıroba bakarak, Dekorasyonu beğendim, dedi hayranlıkla.

Evet, Hal duvarlarda beyaz, mobilyada koyu rengi sever hep. O nedenle bakım ve temizlik işleri de kolay oluyor. Kilolarca beyaz boya alıp duvarlara püskürtüyorsun. Burası zaten dört mevsim günlük güneşliktir. O yüzden gün ışığında duvarlar pırıl pırıl görünür. Sonra beyaz bir duvara istediğin renkte tablo asabilirsin.

Ama Tess olmayan bir dinleyiciye konuşuyordu. Çünkü Dottie çoktan gitmiş, kararsızlık içinde odaları dolaşmaktaydı.

Tess ona seslendi. Ben yıkanıp, ince bir şeyler giyeceğim.

Dottie, Tamam keyfine bak, diye cevapladı.

On dakika sonra Tess, alt kattaki modern mutfaktan mavi havuza bakarken, pembe beyaz şort ve tişörtler içinde Dottie çıkageldi. Ayağına yüksek ökçeli keten sandaletler giymişti. Tess buzdolabını ve kilerdeki erzağı kontrol ederken bir yandan da çay yapmıştı. Tam düşündüğü gibi, bir yığın konserve, kutular dolusu bisküvi, mısır gevreği, kraker ve süt gibi şeyler bulmuştu. Burayı son kiralayanlar kuşüzümünden şehriyeye, bebek mamasına kadar bir sürü garip şey bırakmışlardı.

Çayımızı içerken bir liste yapıp, neler almamız gerekiyor, bilelim. Sonra da yürüyerek bakkala gideriz. Akşam yemeğinde ne arzu edersin? Fırında dana iyi mi?

Olur, dedi Dottie. Bir yandan çay koyuyor öte yandan da sütün tadına bakıyordu.

Bu şeftali konservesiyle güzel bir tatlı yapabilirim. Ama şu an öyle açım ki.

Fazla vaktimiz yok. Dükkânlar kapanmadan alışverişimizi yapmalıyız, dedi. Ama Dottie çoktan işe girişmişti bile. Sütü bir kaba dökmüş, dikkatle krema yapmaya çalışıyordu.

Bunu biz dönene kadar buzdolabında bekleteceğiz. Zaten henüz yenmeye hazır durumda değil. O gideceğimiz yerde taze meyve de satılıyor mu? Ben aslında bu tatlıyı çilekli severim.

Ben de, dedi Tess. Zaten bu sıcakta yemek pişirmenin anlamı yok. Galiba böyle soğuk tatlılar, yoğurtlar, salatalarla idare edeceğiz. Fırının da yanına uğramayacağız.

Tembel bir tatil. İşte bütün istediğim buydu. Dottie keyifle güldü.

Aslında Chelsea'deki butiklerinin tutulması için ikisi de çok çalışıyorlardı. Burası Tess'e dedesinden kalan mirasla alınmıştı. Butik Dottie'nin modaya olan tutkusu ve yeteneğiyle kurulmuştu. Ortak çaba ve sorumluluk anlayışıyla kısa zamanda büyük ilerleme kaydetmişlerdi. Tess'in organizasyon yeteneğiyle Dottie'nin satış konusundaki beceriklliliği birleşince harika bir ikili ortaya çıkmıştı. Onlar olmadığı zaman dükkânla ilgilenecek çok iyi bir kadın da bulmuşlardı. Sybil elli yaşını geçmiş enerji dolu ufak tefek bir kadındı ve vakit çok geç olmadan bir şeyler yapmak, işe yaramak arzusuyla canla başla çalışıyordu. Onlar tatile çıkacaklarını söyleyince, butik ona kalıyor diye sevincinden deliye dönmüştü.

Tess bakkala doğru yürürlerken, Güneş, deniz havası ve güzel yemekler, diye mırıldandı.

Dottie gülerek ekledi. Ve erkeklerden uzak bir tatil... Sonra arkadaşının inanmayan bakışları karşısında, Göreceksin, bu kez başaracağım, diye atıldı.

Tess, Eminim, yaparsın, diyerek güldü.

Güneş tepelerinde alev alev yanıyordu. Yolun ağaçlık, gölgelik kenarlarından yürürlerken, ağustosböceklerinin çığlıkları onlara eşlik ediyordu. Yanlardaki villalardan birinden, suya düşen bir şeyin sesi geldi. Biri havuza atlamıştı. Tess soğuk suyun vücuduna değdiğini hisseder gibi olup, özlemle içini çekti. Eve döner dönmez yapacağı tek şey bikinisini giyip kendisini serin sulara bırakmak olacaktı.

Köyün dar sokakları bomboştu. Kaldırım kahvesinin gölgesinde oturan adamlar iki genç kıza hayretle baktılar. Dottie pembeler içindeki yuvarlak hatlarıyla çok çekiciydi. Tess ise lacivert bir şort ve sırtını, belini açıkta bırakan bir bluz giymişti. Dottie, Yaşadığım sürece, bir daha erkek yüzü görmek istemiyorum, diye konuşmaya başladı. Bu arada küçük, kalabalık dükkâna girmişlerdi.

Tess, Bunları daha önce de duymuştum, diye yanıtladı. Bir yandan da meyve seçiyordu. Hep yanlış erkekleri seçiyorsun. Gelecek sefer seçeceğin erkek bir...

Bir züppe olsun, diye Dottie sözünü kesti. Senin seçtiklerin gibi yani. Kibar, nazik, yelekli parlak ayakkabılı, dolgun sigorta poliçeli biri, değil mi?

Tess, tezgâhtan aldığı ilk francalayı sepetine atarken, kendini tutamayıp bir kahkaha patlattı. Ama bu saldırıya cevap vermesine fırsat kalmadan tezgâhtar araya girdi.

Peynir ister miydiniz, Madame?

Evet, keçi peyniri olsun lütfen. Tess, Londra'da pek kolay keçi peyniri bulunmadığını düşünmüştü. Ardından Dottie'ye dönerek, En azından evli çıkmaz canım, dedi. Dottie, bu cevabı zorunlu olarak kabul etmek zorunda kalmıştı.

Ellerinde paketlerle dönmeleri daha da uzun sürdü. Eve girdiklerinde garip bir duyguya kapılmıştı Tess. Salon üst kattaki odaların da rahatça görülebileceği biçimde tasarlanmıştı. Tess, üst katı gözleriyle taradı. Ortada ne biri, ne de bir ses vardı. Yine de havada garip bir titreşim seziliyordu. Sanki biri biraz önce burayı terk etmişti.

Dottie şaşırmıştı. Ne oldu? diye sordu.

Tess, Burada biri var, dedi fısıltıyla. Parmak uçlarına basarak merdivenleri tırmandı, etrafı dinlemeye başladı.

Ne! Korkudan Dottie elindeki çantayı düşürmüştü. Çantanın içindeki kavanoz yere çarpmış, portakallar patır patır yuvarlanmıştı.

Tess, Şşşt, diye susturdu onu.

Dottie masum bir tavırla, Ben bir şey duymuyorum, diye fısıldadı. O da sessizce Tess'in yanına gelmişti şimdi.

Galiba, hayal gücüm fazla geniş.

Tam biraz rahatlamışken, üst kattaki bir kapıyı ardına kadar açık bulunca yeniden gerildi. Hey, giderken ben odamın kapısını kapatmamış mıydım? Odama girdin mi Dottie?

Dottie, Hayır, dedi. O da endişelenmişti.

Gözleri heyecandan iri iri olmuş, kirpiklerini kırpıştırıp duruyordu. Tess elindeki çantaları Dottie'ye verip ön kapının yanındaki şemsiyeliğe yürüdü.

Dottie, Ne yapıyorsun? diye fısıldadı. Tess altın başlı, ağır bir baston aldı. Bunu ziyaretlerinden birinde babası bırakmıştı.

Etrafı kontrol etmeliyiz, dedi. Sen burada kal. Belki ev işlerine bakan Madam Beringer gelmiştir.

O zaman neden seslenmiyoruz?

Yükte hafif, pahada ağır ne varsa uçup gitsin diye mi? Hal beni asla affetmez. Burada bir yığın tablo ve radyo var. Sigorta şirketleri manevi değerlere hiçbir şey ödemiyor. Tess yavaş yavaş merdivenlere tırmandı. Dottie de sessizce uzaktan onu izliyordu. Tam o sırada mutfaktaki Avusturya yapımı guguklu saat ötmeye başladı. Tess, Dottie'nin yüzünün aldığı şekli görünce gülmemek için zor tuttu kendini. Bir armağan olan bu saatin yardımıyla çocuklar babalarını çılgına çevirmeyi başarmış, sonunda saat buraya sürgün edilmişti. Zavallı ağabeyini şimdi daha iyi anlıyordu.

Yavaşça odasına girdi. İlk bakışta panjurların açık olduğunu gördü. Sonra... evet kuşkusuz yatağına biri yatmış olmalıydı, İspanyol yatak örtüsünün üzerinde uzun bir vücudun izleri vardı. Elindeki bastonu yatağın altına uzatıp kontrol etti. Ama bir şey bulamadı. Temkinli bir şekilde gardırobu açtı. Orada da kimse yoktu. Emin olunca diğer odaları kontrol etti. Dottie ise, Tess neredesin Tess? diye fısıltıyla ona sesleniyordu. Yukarıda kimse olmadığına inanınca bastonunu koltuğunun altına alarak aşağı indi.

Dottie, Evet? diyerek ne bulduğunu sordu.

Tess kesin bir tavırla, Hiçbir şey yok. Yalnız, birisi benim yatağımda uyumuş. Ve bu Madam Beringer olamaz. O kısa ve şişman bir kadındır. Bu bir erkek, hatta boyu iki metre civarında birisi, şişman değil, siyah saçlı, kauçuk tabanlı ayakkabı giyiyor.

Dottie'nin ağzı bir karış açık kalmıştı. Dalga mı geçiyorsun?

Hayır. Yatağımda siyah bir saç buldum, merdivenin en üst basamağında da kauçuk bir ayakkabının izi vardı. Tozlu bir yoldan gelmiş olmalı, ayakkabısına toprak bulaşmış. Garip doğrusu gelen her kimse hemen yok olmuş.

Polise telefon etmeliyiz, değil mi? Dottie'nin sesi sinirden titriyordu.

Önce Madam Beringer'i arayacağım. Belki o biliyordur. Belki de Hal bir iş için tamirci göndermiştir. Eğer öyleyse hiç şaşmam. Adam yorulmuş, fenalaşmış olabilir. O zaman benim yatağıma uzanmıştır, dedi Tess.

Dottie, bu laflar üzerine bir kahkaha patlattı ve rahatlamış bir şekilde elindekileri mutfağa götürdü. Tess de, onun az önce döktüklerini toplamaya başlamıştı ki, mutfaktan acı bir çığlık yükseldi.

Telaşla mutfağa koşunca Dottie'yi bahçeye bakarken buldu. Ne oluyor?

İşte orada.

Tess, Aman Tanrım, dedi. O da görmüştü. Haklıymışım, boyu iki metre var.

Dışarıdaki adam siyah saçlıydı. Gayet rahat ve gevşemiş bir halde bir şezlonga uzanmış, dinleniyordu. Geniş omuzlu ve uzun bacaklıydı. Üzerinde açık yakalı bir gömlek ve krem rengi bir pantolon vardı. Tehlikeli bir cani gibi durmuyordu, ama musluk tamircisine de benzemiyordu.

Dottie öfkeyle, Benim yaptığım tatlıyı yiyor, dedi ve Tess'in az önce bırakmış olduğu bastonu almaya gitti.

Dottie hışımla bahçedeki adama doğru yürüdü. Ayağındaki tahta topuklu sandaletler bir ağaçkakan gibi takırdıyordu. Yabancı, gürültünün geldiği yöne doğru döndü. Elinde dolu kaşık öylece kalakalmıştı. Dottie bağırmaya başladı. Kimsin sen? Burada ne arıyorsun? Villaya nasıl girdin? Sonra gözlerini tabağa dikti. Bırak o kaşığı. Utanmadan yaptığım tatlıyı çalmışsın!

Bu yoğun top ateşine Tess de yetiştiğinde, Dottie ona imalı imalı bakıp, Polise haber verdin mi? diye sordu. Bakışlarıyla 'evet' demesini işaret ediyordu. Tess, 'evet' anlamında başını salladı.

Gördün mü? Birkaç dakikaya kadar burada olacaklar. Zafer kazanmış bir tavırla adama baktı. Eh, artık bir an önce çekip gitseniz iyi olur beyefendi, diye bağırdı. Yabancının bir parça olsun telaşlanmasını bekliyordu ama o sadece elindeki kaşığı ağzına götürdü ve tatlısını yedi. Dottie şaşkın bir halde bakakalmıştı. Tess'e döndü. O da Fransız mı? diye sordu. Sanki onlar yokmuş gibi tatlısını yemeye devam eden yabancıya bir kez de, Mösyö, diye seslendi. Adam başını kaldırdı, ayaklarını uzatıp esnedi ve muzip bir çekicilikle yüzüne baktı. İnce ve bronz yüzü, kıvrımlı dudakları, köşeli çenesi ve uzun burnu ona otoriter ve kibirli bir insan havası veriyordu. Güldüğü zamansa

bambaşka biri olmuştu sanki. Tess endişeyle genç adamın Dottie'nin güzel vücudu üzerinde dolaşan bakışlarını izliyordu. Dottie'yse bakışlarını yere indirmiş, öfkesinden giderek kızarıyordu.

Dottie, Mösyö... Tess, haneye tecavüzün Fransızcası nedir? diye sordu.

Ben Fransız değilim. Yabancı derinden gelen alaycı bir sesle konuşmuştu. Dottie'nin gözleri kocaman oldu.

Oh. Fransıza benziyorsunuz. Tess'se olanları seyrediyor, Dottie'nin tavrını anlamaya çalışıyordu. Bazen ne aptal oluyordu şu Dottie. Bir yabancıya neden böyle bakıyordu?

Dottie alaycı bir ifadeyle, Eğer İngiliz'seniz neden sorumuzu yanıtlamadınız o halde? diye sordu.

Yemek yiyordum. Bir şeyler yerken rahatsız edilmekten hoşlanmam.

Tess sonunda patladı. Bırak palavrayı. Yalan uydurmak için zaman kazanmaya çalışıyordun.

Bahane aramama gerek yok. Burayı on beş günlüğüne kiraladım, diye konuştu genç adam.

Yo, olamaz, dedi Tess. Bu villanın sahibi ağabeyimdir ve eğer birine kiralasaydı, bana söylerdi. Burada bekleyeceğiz ve siz, polis gelince, onlara buraya nasıl girdiğinizi ve yemek yedikten sonra ne yapmak niyetinde olduğunuzu anlatacaksınız. Herhalde civarda bir yerde, park edilmiş bir kamyon sizi bekliyordur. Yükte hafif pahada ağır eşyalarla dönmenizi tabii. Bunu anlamak için çok zeki olmak gerekmiyor.

Genç kız yabancının kendisini dinlerken, az önceki rahatlığını kaybettiğini hissetti. Tess böyle çekici erkeklerden nefret ederdi. Genellikle kötü huylu, gururlu, güvenilmez insanlar olurlardı. Sadakat onlar için sadece bir söz, beraberlikse seks demekti. Genç kız bu yabancının da böyle birisi olduğuna inanmaya hazırdı. Çünkü çok yakışıklı, çekici bir erkekti. Üstelik böyle olduğunun da çok iyi bilincindeydi. Genç kız karşısındaki erkeğin ona bakışlarını yanlış yorumladığını hissetmişti ve bu da onu daha çok sinirlendiriyordu.

Adam elini cebine attı. Tess tabanca çıkaracak diye korkarken bir anahtar çıkardı.

İçeri bana verilen anahtarla girdim, dedi.

Kim verdi?

Tabii ki, villanın sahibi. Yabancı, genç kızın mavi gözlerine bakarak devam etti. Ve eğer o sizin ağabeyiniz ise, anne ve babanızın geçkinlik döneminde doğmuş olmalısınız.

Dottie ellerini çenesine dayayarak oturmuş, bu garip oyunu izliyordu. Tess öfkesini bastırmak için içinden ona kadar saydı. Bütün vücudunu en ufak kıvrımına kadar süzen bu alaycı gri gözlerden hiç hoşlanmamıştı.

Belki Hal, villayı kiralaması için bir firmaya devretmiş, onlar da Hal'a haber vermeden birisine kiralamışlardı. Buranın sahibi dediğiniz adam kim peki?

Johnny Linden.

Dottie gülmeye başladı. Tess de bir iskemleye çöktü.

Onu tanıyorsunuz bakıyorum, dedi yabancı.

Evet, babamdır, diye cevapladı Tess dişlerinin arasından. Johnny bir başkasının evini kiraya verirken, zahmet edip asıl sahibine haber vermek gibi formalitelere kafasını takmazdı. 'Eğer söylemiş olsa, Hal bunu unutup, burayı bana vermezdi,' diye düşündü.

Babanız mı?

Adamın yüzünde inanmamış gibi bir ifade belirmişti. Ama Tess bu tür ifadelere alışıktı. Onu ilk kez gören ve babasını tanıyanlar hep şaşırırlardı. Babasına hiç benzemezdi çünkü. Johnny Linden kendi neslinin en güzel, en yakışıklı erkeklerinden biriydi ve çok ünlü bir aktördü. Ellisini geçmiş olmasına rağmen, bugün bile yolda yürürken herkes dönüp, bakar, kadınlar rüyalarında onu görürdü.

Evet, babam. Şimdi kendine güveni tam olarak yerindeydi işte. Ayrıca onun burayı size kiralamaya da hakkı yok. Çünkü bu villa onun değil, ağabeyimin ve o da burasını on beş gün için bana verdi. O nedenle, üzgünüm ama buradan ayrılmanız gerekiyor. Belki hoşunuza gitmedi ama bir yanlışlık olduğu ortada. Kendinize kalacak başka bir yer bulun.

Hiçbir yere gitmiyorum, dedi genç adam. Sesi sert ve soğuktu. Buraya iki haftalık para ödedim ve kalacağım.

Oh, komik olmayın. Bunu yapamazsınız, diye güldü Tess. Biz buraya daha önce geldik ve yerleştik. Biz alışverişteyken siz geldiniz. Valizleriniz nerede hem?

Arabamın bagajında. Arabamı da garaja bıraktım. Gelirken direksiyonda bir arıza çıktı da. Neyse tamirat bitince getirecekler. Ama ben de birkaç gün arabasız kalacağım.

Vah, zavallı, diyerek Dottie söze karıştı. Ne kötü bir gün yaşamışsınız. Önce arabanız, şimdi de şu ev hikâyesi. Tatiller hep böyledir zaten. Ne kadar hazırlansan, ne kadar iyi planlasan da bir şeyler ters gider. Ama üzülmeyin. Yeterince oda var. Sizi sokakta bırakmayacağız.

Tess kulaklarına inanamıyordu. Dottie şaka yapıyor olmalıydı. Bu adamı, onlarla birlikte villada kalmaya nasıl davet ederdi?

Dottie elini uzattı. Ben Dorothy Wilmslow.

Genç adam, Steve Houghton, diye gülümsedi, uzatılan eli tuttu, tabii uzun süre de bırakmadı. Ben de aynı şeyi düşünüyordum. Emin olun, sizi rahatsız etmem. Mr. Linden bana referans verebilir eğer endişeleniyorsanız.

Tess öfke içinde, Dottie, biraz konuşabilir miyiz? dedi. Biraz uzaklaştıklarında fısıltıyla, Bu adamı etrafımda istemiyorum, diye itiraz etti.

Sen ne dersen de, burada kalamaz. Onu tanımıyoruz bile. Bir katil olmadığını kim bilebilir? En azından şunu iyice anlamalısın, tatilimi bu adamla geçiremem. Gitmesini söyleyeceğim ona, sen de beni desteklesen iyi edersin.

Dottie, Oh, Tess, diye itiraz etti. Zavallıya bunu yapamazsın.

Kim, o mu zavallı? Sen şu Howard hikâyesinden pek ders almış görünmüyorsun. Şuna bir baksana. İnsanları fındık fıstık gibi harcayacak biri. Önüne çıkan her kızı elde edip, sonra silkip atar bunlar. Niyetin böyle bir adama çerez olmak mı yoksa?

Dottie bu sözlere inanılmadık bir çıkış yaptı. Sen ondan babanı tanıdığı için hoşlanmadın. Onun hiçbir arkadaşını sevmezsin sen. Tess'in yüzünden ne kadar öfkelendiği belli oluyordu. Ama Dottie devam etti. Ne hissettiğini anlıyorum. Daima onun kızı olduğunun hatırlatılması hoş olm asa gerek. Sanki başka özelliğin yokmuş gibi Johnny Linden'ın kızı olarak kabul edilmen, onun gölgesi olarak yaşaman... Sanırım senin yerinde olsam ben de nefret ederdim.

Tess boğuk bir tebessümle, Tahmin bile edemezsin, diye mırıldandı. Sonra sustu. Çektiği onca acıya karşın bugüne kadar Johnny aleyhinde küçük bir laf bile söylememiş olan annesinin onurunu korumak için sustu.

Edebilirim, dedi Dottie masum masum. Gerçekten Tess. Kötü bir durum biliyorum. Ama sırf bu yüzden Steve'i ortada bırakamazsın. Hem babana on beş günlük kira ödemiş, biliyorsun. O kadar yolu arabası bozulsun, burada mahsur kalsın diye mi geldi? Onca parayı bunun için mi ödedi? Biz de onu kapı dışarı edeceğiz ha? En azından arabası yapılana kadar burada kalsın.

Tess arkadaşına kırgın kırgın baktı. Ondan hoşlanıyorsun, deyince Dottie kıkırdamaya başlamıştı. Tess güldü. Sen koca bir aptalsın.

Dottie umutla arkadaşının yüzüne baktı. Kalıyor değil mi?

Sen kendini budala yerine koydurmak istiyorsan neden sana engel olacak mışım? Sonra ekledi. Ama her şey bittikten sonra sana ilgi göstermemi bekleme sakın.

Kim bilir, belki bu sefer... deyip sustu. Arkadaşı ona inanmıyordu.

Ne cins kızsın sen Dorothy Wilmslow. Her gördüğün erkeğin ardından gidiyorsun ve hiçbir ders çıkarmıyorsun yaşadıklarından.

Çok acımasızsın Tess. Hiç esneklik göstermiyorsun. Bu da en az benim davranışım kadar kötü bir şey değil mi? diye kendini savundu. Sonra uzandığı koltuktan dikkatle onları izleyen Steve Houghton'a doğru yürüdü. Biraz sonra Tess, Dottie'nin konuştuğunu ve kahkahalarla güldüğünü duyuyordu. Yanındaki adam yan gözle Tess'e baktı. Ne düşündüğü belliydi. Bir taşla iki kuş vurduğunu sanıyordu. Belki Dottie için bu düşüncesinde haklı olabilirdi, ama Tess kendini böyle kurtlara karşı korumayı çok iyi bilirdi. O Johnny Linden'ın kızı olarak büyürken, güzelliğin zalim yüzünü de iyi tanımıştı.

BÖLÜM İKİ

Tess bakkaldan aldıklarını yerleştirdikten sonra valizlerini boşaltıp, elbiselerini yerleştirdi. Yüzü asılmıştı. Johnny'yi düşündükçe dişlerini sıkmaktan çenesi ağrıyordu. Babasını elinden geldiğince az görmeye çalışırdı. O zamanlar da konuşacak pek bir şeyleri olmazdı zaten. Annesi onun böylesine dillere düşen gönül maceralarını unutabilir ya da affedebilirdi, ama Tess asla. Babasının dillere düşen maceraları yüzünden duyduğu ezikliği ve utancı içinden atamıyordu. Tüm çocukluğu boyunca arkadaşlarının alaylarına ve etrafındaki büyüklerin kuşkulu bakışlarına maruz kalmıştı. Annesinin sessiz mutsuzluğunu görmek onun için büyük bir üzüntü kaynağıydı her zaman. Annesi gazetelerin dedikodu sütunlarında, kadın dergilerinde boy gösteren skandallardan hiç söz etmezdi. Ama bu Tess'in acısını azaltacağı yerde daha da derinleştirmişti. Babası ne kadar vefasızsa, annesi o kadar sadıktı ona. Genç kız annesinin neden bunca yıldır Johnny'yi boşamadığını hiç anlamıyordu. Aklı ermeye başladığı çağlardan beri annesinin bu tavrının korkaklıktan ve kendisini sevmeyen bir erkekten kurtulacak gücü kendinde bulamamasından kaynaklandığını düşünüyordu.

Bir keresinde annesine, Neden hâlâ onu bırakmıyorsun? diye sormuş, o da üzgün bir tavırla gülümsemişti.

Sen anlayamazsın Tess, onu seviyorum.

'Anlaşılmayacak bir şey yok ki ortada,' diye düşünmüştü Tess. On sekiz yaşına geldiğinde sinirli, asi bir kızdı artık. Hayatındaki her şey siyah ya da beyazdı, ara renkler adeta yoktu onun için.

Hatta annesine bir keresinde, Seni hiç anlamıyorum. Hiç mi gururun yok? Ben asla böyle bir adamın kahrını çekemezdim, demiş, annesinin yüzü kül gibi olmuştu. Tess onun kötü bir şey söylememek için dudaklarını ısırdığını görmüştü. Seni üzmek istemiyorum anne, ama seni anlamıyorum. O zaman kadının yüzü bir gülümsemeyle aydınlanmıştı. Sandığın kadar kötü bir şey değil ki bu. Sesi pek inandırıcı değildi. Tess anlamıştı ki, annesi, babasını kaybetmektense onun ihanetlerine göz yumuyordu. O günden sonra da annesine hiçbir şey söylememişti.

Valizleri boşaltmayı bitirince saatine baktı. Akşam yemeğini hazırlamadan önce biraz yüzebilirdi. Kapısını kapatıp soyundu ve bikinilerinden birini geçirdi üzerine.

Bahçeye indiğinde Dottie ile Steve Houghton'ı hâlâ aynı yerde oturur buldu. Soğuk bir şeyler içiyorlardı. Tess bir an bardaklardaki limonlu ve buzlu Perrier'nin cazibesine kapıldı ama yanlarına gitmek istemedi. Dottie, Steve'e kancayı takmış görünüyordu ve bu durumda Tess kendi kendisiyle arkadaşlık etmek zorunda kalacaktı.

Dottie onu görünce, Hey ne iyi fikir. Ben de üzerimi değişip, geliyorum. Ya sen Steve? diye sordu.

Benim valizlerim garajdan gelmedi henüz. Şu sıralar getirirler herhalde. Ben size sonra katılırım, dedi genç adam.

Peki. Dottie villaya girmişti bile.

Tess taş döşeli teras boyunca yürüdükten sonra aceleyle havuza daldı. Çünkü Steve'in bakışları tüm cesaretini kırmıştı. Beyaz bikinisi ince vücudunu ortaya koyuyordu. Küçücük ve sivri göğüsleri, kadınsı yuvarlaklıklardan yoksun vücut hatlarıyla bir erkeğin kendisine baktığını bilmek onu her zaman huzursuz ederdi. Şimdi de Steve'in gri gözleri gizli bir alayla dolu gibi gelmişti genç kıza. Onun Dottie'nin ardından içeri gireceğini sanmıştı, ama kendisini seyrediyordu işte. Tess mavi suları hırsından hızla kulaçlıyordu. Koyu renk güneş gözlükleri genç adamın gözlerini, gizlese de dudaklarının alaycı kıvrımlarını saklayamıyordu. Sudan çıkmaya hazırlanırken, genç adamın yerinde olmadığını gördü. O sırada Dottie harika minicik kırmızı bir bikiniyle evden çıkmaktaydı. Süt şişesi gibiyim, diye kıkırdıyordu. Sonra da yumuşak bir şekilde kendini havuzun serin sularına bıraktı.

Baharda buraya geldiğimde epey güneşte yatmıştım. Ama bir yararı olmadı, dedi Tess.

Biliyor musun Steve'in eşyaları geldi. Birazdan o da bize katılacak.

Bu haberi duyan Tess'in keyfi kaçmıştı. Biraz oyalandıktan sonra havuzdan çıktı, havlu elbisesini giydi üstüne.

Dottie havuzun öteki ucundan, Hey, gitmiyorsun ya? diye seslendi.

Acıktım. Akşam yemeği hazırlayacağım, dedi isteksizce. Dottie ardından şaşkın bakakaldı.

İçeri girerken Steve’le karşılaştı. Soyununca genç adam daha da çekici olmuştu. Tess zorla gülümsedi ona. Genç erkek pırıl pırıl bronz teni, kuvvetli kaslı bacaklarıyla çok seksi bir görünüme sahipti ve bunun da farkındaydı. Tess 'Keşke ben fark etmiş olmasaydım,' diye düşündü.

Çok kalmadın? diyerek genç kızın yolunu kapadı. Tess aynı yalanları ona da söyledi, ama Steve pek inanmış görünmüyordu.

Dottie bana ikinizin Chelsea'de bir butik işlettiğinizi söyledi, dedi.

Tess. Doğru, diye geçiştirmeye çalıştı. Sanırım siz de aktörsünüz, Mr. Houghton. Yoksa babasını nereden tanıyacaktı. Üstelik o da aynı türden bir adamdı.

Steve, dedi yumuşak bir sesle. Yani adımı hiç mi duymadın? Çok şaşırmış gibiydi.

Tess onun zayıf bir yönünü keşfetmişti işte. Bu aktör milleti için ün çok önemliydi. Korkarım, hayır, diye cevap verdi.

Genç adam onun öfkeli mavi gözlerindeki zafer sevincini görürcesine genç kızı süzdü. Sanki aklından geçenleri okumuştu.

Galiba aktörlerden pek hoşlanmıyorsun?

Anlayışına hayranım, dedi Tess.

Steve, Amma uzun sözcükler biliyorsun? diyerek dalga geçti. Aktörlerin nesi varmış? Basit bir sorunun çok ötesinde şeyler gizliydi bu sözlerde.

Genç kız, Çok sıkıcı olurlar, diye kaçmaya çalıştıysa da Steve onu engelledi. Hâlâ gülümsüyordu.

Bu konuda tartışmayacağım. Aktörlerin sahne gerisi yaşamlarını senden iyi bilemem tabii. Ama sıkıcı olduklarına inanmaya hazırım. Hazır aklımdayken söyleyeyim ben yazarım, oyuncu değil.

Tess düş kırıklığına uğramıştı. Ama babasını tanıyor diye aktör olması gerekmiyordu.

Ne yazıyorsunuz?

Oyun yazarıyım. İki oyunum var.

Genç kız, Houghton, diye mırıldandı. Oh, evet. Babamın son oyununu siz yazdınız değil mi? İki kez gördüm. Sonra gönülsüzce itiraf etti. Çok güzeldi.

Çok naziksiniz, dedi Steve gülerek. Bu konuşma onu eğlendirmişti sanki.

Tess, Yemeği hazırlamalıyım, deyip genç adama yoldan çekilmesi gerektiğini ima etti. Steve çekilince de kaçak gibi uzaklaştı oradan. Onun aktör olduğuna o kadar inanmıştı ki. Aynı babası gibi kendini beğenmiş, cazibesinin, yakışıklılığının farkında olan, kadınları nasıl etkileyeceğini iyi bilen bir erkekti. Onu bu erkeksi güzelliği, gücü, bronz vücudunun kıvraklık ve zerafeti, genç kıza kendi sade, silik güzellikten uzak halini bir kez daha hatırlatıyordu. Üzerini değiştirip, askılı bir bluz ve pamuklu bir pantolon giyerken içinde garip bir sızı duydu. Eski hayalleri aklına gelmişti. Bir sabah aynaya baktığında çirkin ördeğin güzel bir kuğuya dönüşmesi hayalleri.

Yemeği hazırlarken havuzdan neşeli çığlıklar geliyordu. Salatalıkları dilimledi. Domatesleri, biberleri doğradı. Bir yandan da, Steve'in arabası gelir gelmez gitmesi gerektiğini söylüyordu kendi kendine. Dottie ne derse desin, gidecekti. Belki genç Dottie'nin yaralarını sarmasına yardımcı olacaktı, ama Tess böyle alaycı, ukalâ onları et ve kemik yığını olarak gören bir adama ne kadar tahammül edebilirdi?

Çocukluk günleri geldi aklına. Babasının arkadaşları onu görünce, Tanrım, bu senin kızın mı? Ölsem aklıma gelmezdi, derlerdi. O da odasına koşup ağlardı.

Johnny hemen, Annesine çekti, derdi. Bu doğruydu aslında. Ellen aynı Tess gibi ince kemikli, koyu renk saçlı, mavi gözlü bir kadındı. Şimdi yaşlanmış, saçları griye dönmüştü, ama gerçekte hiçbir zaman güzel bir kadın olmamıştı. Zarif, anlamlı bir yüzü, zeki bakışları vardı. Ağzı çok büyük, burnuysa sivri ve küçücüktü. İnsanlarla çok iyi anlaşırdı, o nedenle de geniş bir dost çevresi vardı. Kendine daima yapacak bir şeyler bulurdu. Yemek pişirir, çiçek yetiştirir, dikiş diker, nakış işler, kulüp ve dernek faaliyetlerine katılır, reçel yapardı. Johnny, Londra'nın parlak tiyatro atmosferinde şatafatlı bir şekilde yaşarken, o Sussex'teki evde sakin bir hayatı seçmişti. Bu iki ayrı dünya hiçbir zaman bir araya gelmedi. Çünkü Ellen tiyatro dünyasından hiç

hoşlanmadı ve o hayata katılmayı hiç istemedi. Olduğu yerde kalıp, kocasının kendisini arada bir ziyaret etmesiyle yetindi.

Tess, Fırında kuzu budu pişirmek için de evlenilmez herhalde, diye geçirdi içinden. Ardından pencereye uzanıp, Yemek beş dakikaya kadar hazır olacak, diye seslendiği sırada arkasındaki iri gövdeyi fark ederek sıçradı. Oh, siz misiniz? Ben sizi havuzda sanıyordum, dedi.

Steve, Dottie orada, dedi. Paçaları kesilmiş bir blucin ve mavi bir gemici kazağı giymişti. Yardım edebilir miyim? diye sordu.

'Meselâ çekip gidebilirsin,' diye düşündü Tess. Bu gerçekten de büyük bir iyilik olurdu, genç kız için. Belki o zaman tatilin tadına varırdı. Ama, İsterseniz masayı hazırlayabilirsiniz. Yemeği salonda yeriz, sözleri çıktı ağzından.

Memnuniyetle, dedi Steve. Tabaklar nerede?

Tess, Yemek masasının yanındaki dolapta. Aradığınız her şeyi orada bulabilirsiniz. Servisler, bardaklar, çatal, bıçak... diye cevapladı.

Steve, Bana da yemek vermeniz büyük incelik. Lütfen, yarın seni ve Dottie'yi güzel bir yere yemeğe götürmeme izin verin. Hem yiyecek masraflarına ben de katılmak istiyorum. Bu karışıklıklar yüzünden sizi rahatsız ettiğim için gerçekten çok üzgünüm. Arabam tamirden çıkar çıkmaz kendime kalacak bir yer bulacağım, dedi gülümseyerek.

Tess nezaketle gülümsedi. Pekâlâ, Mr. Houghton.

Steve, lütfen, diye düzeltti genç adam. Uzun kirpikleri arasından Tess'e bakıyordu. Sonra masayı hazırlamaya gitti.

Artık neredeyse servise başlıyorlardı ki, Dottie yetişti. Üzerine şeffaf bir elbise giymişti. Kumaş güzel omuzlarını ve kollarını açıkta bırakıyor, göğüsleriniyse ancak örtüyordu.

Steve beğenmiş gözlerle onu süzdü ve gülümsedi. Tamircinin elbiselerle beraber getirdiğini söylediği bir şişe şarap getirmişti sofraya.

Tess'e, Kiraladığınız araba yarın hazır olacakmış, diye haber verdi.

Dottie neşeyle atıldı. Ne iyi. Etrafı dolaşırız. Sen buraları iyi bilir misin Steve?

Steve'in yüzü bu soruyu duyduğunda aniden değişmişti. Ama rahatsız olduğu Tess'in gözünden kaçmadı. Genç adam salatasına sos koymaya devam ederek konuştu. Evet daha önce de Fransa'nın bu bölgesine gelmiştim. Bu mayonezi siz mi yaptınız?

Hayır, satın aldık. Çok yağlı değil mi? Tess bir yandan da kendi salatasına limon ve sirke sosu koymakla meşguldü.

Yapma, rejime falan ihtiyacın yok, yeterince zayıfsın zaten, diye bir kahkaha attı genç adam.

Tess yanaklarının al al olduğunu hissetti. Ama cevap vermedi. Kahvelerini içerlerken Steve durmadan ailesiyle ilgili sorular sordu ona.

Acaba hepsi buraya sık sık gelirler miydi, senenin kaç ayını burada geçirirlerdi?

Tess, Hepimiz geliriz. Ama aslında villa Hal'ın malı. O yüzden daha çok onun ailesi kullanıyor, dedi.

Peki, annen baban?

Annem pek gelmez. Ama babam ara sıra uğrar.

Yalnız mı?

Tess sinirli sinirli güldü. Johnny asla yalnız değildir, dedi. Genç kız prensiplerinden birini bozmuştu, sustu. Ailesiyle ilgili şeyleri asla konuşmazdı. Bu konu da nereden açılmıştı şimdi. 'Herhalde çok içtim,' diye düşündü. Yorucu bir günden sonra bitkin düşmüştü.

Dottie'nin de uykusu vardı. Kahvesini zorla içiyordu. Söyleyebildikleri esnemeleriyle kesiliyordu.

Steve kendisine kahve koydu. Tess'in uykusunun geldiğini anlamazlıktan geliyordu. Yüzüyse düşündüklerini ele vermiyordu.

Annenin gazetelerde hiç resimlerini görmedim. Hep geri planda mı kalır?

Genç kız canının sıkıldığını belli etmek isteyerek, Evet, dedi kısa ve kesin bir sesle. Masayı toplayıp, yatacağım. Çok uykum var. Dottie de uyukluyor zaten.

Adının geçtiğini duyan Dottie başını kaldırdı. Ne oluyor?

Steve ona gülümsedi. Minik bir sincap gibisin. Dottie ona uykulu bir gülücük yolladı.

Bulaşıkları ben yıkayayım, diye önerdi Steve.

Doğrusu Tess hiç tartışacak halde değildi. Teşekkürler, diyerek kabul etti. Tabakları mutfağa taşıdıktan sonra, odasına çıktı. Dottie, Steveie baş başa kalmayı planlıyor olabilirdi.

Soyundu. Uyumadan önce Steve Houghton'un da babasının çevresinden biri olduğunu ve ailesi konusunda onunla tartışması gerektiğini yineledi kendine. Annesinin Johnny'ye her şeyin ötesinde, taparcasına bağlılığı duyulursa gazetelerin dillerine düşerlerdi. Hele annesi bu dedikodulara kızının boşboğazlığının neden olduğunu anlarsa çok üzülürdü. Tess dilini tutması gerektiğini yıllar önce öğrenmişti. Bu kurallar Steve için de geçerli kalmalıydı.

Sabah yalnız başına terasta kahvaltı ederken, 'Dottie herhalde öğlene kadar uyur,' diye düşündü. Tess kahvaltıdan sonra yürüyerek garaja gitmek, kiraladıkları arabayı almak niyetindeydi. 'Hem de taze ekmek alırım,' dedi kendi kendine.

Tam kahvaltısını bitirmek üzereydi ki, spor kıyafetleri içinde Steve çıkageldi. Yüzü al al olmuş, siyah saçları dağılmıştı.

Koştun mu? diye sordu Tess.

Genç adam kendisini bir sandalyeye attıktan sonra, Her sabah kahvaltıdan önce üç kilometre koşarım, dedi.

Ne kadar enerjiksin, diye alay etti Tess. Babası da kendisini takdir ettirecek şeyler yapıp, bunlarla övünürdü. Seyircilerinin alkışları olmadan yaşayamazdı o. Çevresindeki kişilerin daima yeni yüzler olmalarını, seyircisinin hep değişik insanlardan oluşmasını istemişti. Belki de annesinde bulamadığı şey buydu. Aşk oyununu bile değişik seyirciye oynamak istiyordu.

Steve, Ne yediğini merak ettim. Hep böyle asitli şeyler mi yersin? dedi.

Tess, Hemen hemen, deyip kalktı. Kendine kahve yapabilirsin. Portakal suyu ve çörek de var. Ben garaja gidiyorum. Arabanı ne zaman bitireceklerini sorayım mı?

Tabii, dedi genç adam, bozulduğunu belli etmemeye çalışarak. Kızın onu burada istemediği açıktı. Tess, 'Onu buraya kimse davet etmedi ki,' diye düşündü. Babası ona burayı kiraladıysa bu Tess'in suçu değildi.

Güneşli yol boyunca yürürken düşünmeye başladı. Steve'in oyunu çok tutulmuş, bir yıl boyunca sergilenmişti. 'Geliri iyi olmalı, çok iyi giyiniyor,' diye düşündü. Herhalde rahatlıkla iyi bir otelde kalabilirdi. Neden burada kalmakta ısrar ediyordu? Çok mu cimriydi, yoksa başka bir şeyler mi dönüyordu ortada?

Aslında gelip iki kız birden bulmuş olmak da bir sebep olabilirdi. Dottie de onun kafasındakileri destekler gibi davrandığına göre adam neden gitsindi? Hayır, sebep para olamazdı. Zaten Johnny ona parasını iade edeceğine göre lüks bir otelin masraflarını rahatlıkla karşılayabilecekti.

Tess bunları kendisinin uydurduğunu telkin etmeye çalıştıysa da içi rahat değildi. Dün geceden beri Steve'in kuşkulu tavırları, sorduğu sorular dikkatini çekmişti. Acaba gerçek kimliğini gizliyor muydu onlardan? Babasına telefon edip sormalıydı bunu.

Genç kız arabayı aldıktan sonra, alışveriş yaptı. Fırından yeni çıkmış ekmeklerle eve döndüğünde, Dottie uyanmıştı. Üzerinde çok şık sarı bir şort vardı. Steve'le oturmuş, kahve içiyorlardı. Genç adam üzerindeki spor kıyafeti çıkarmış, yerine gri bir pantolonla, çok şık siyah ipek bir gömlek giymişti. Tess mavi şortu ve sade bluzuyla onların yanında kendini çok silik hissetti.

Dottie neşeyle, Selam, dedi. Arabayı aldın demek. Ne marka?

Tess, Renault, dedikten sonra soğuk bir şekilde Steve'e dönerek, Araban yarın hazır olacakmış. Sevindin mi? Artık gidebileceksin, dedi.

Dottie'nin yüzü asıldı. Tamam, bunu yarın düşünürüz. Bil bakalım ne oldu? Steve bizi Eden-Rock'a öğle yemeğine davet etti. Orayı hep görmek istemişimdir. Yemekleri nefişmiş.

Fiyatları da öyle, diye mırıldandı genç kız. Acaba oraya sık sık gidebiliyor muydu Steve? Tess oraya babasıyla iki kez gitmiş, yemek yemişti. Orada bir yemek herhalde bu villanın bir haftalık kirası kadar tutardı.

Madem bu adamın bu kadar parası vardı, neden hâlâ burada oyalanıyordu? Dottie'nin çekici vücudu için mi?

Ne güzel bir fikir değil mi?

Dottie'nin sorusuyla kendine geldi.

Evet, çok güzel, dedi. Ama eğer Eden-Roc'a gideceksek, üzerimi değişmeliyim. Beni bu kılıkta orada kapıdan bile sokmazlar.

BÖLÜM ÜÇ

Çimdikle beni. Rüyada gibiyim. Dottie yemyeşil çamların arasından görünen denize bakarak Tess'e fısıldadı.

Eden-Roc Oteli, Cap d'Antibes'in kayalık sahilinde, kendisine ait özel bir plajı olan saray gibi bir yerdi. Konukların kimisi tenis oynuyor, kimisi de havuzda serinliyordu. Otelin dekorasyonu çok lüks, müşterilerse zenginliklerini ortaya çıkaran bir şıklık ve rahatlık içindeydiler. Paranın bu insanlar için bir sorun olmadığı açıkça belliydi. Bu ortam Dottie'nin kendinden geçmesine yetmişti.

Steve gülümsedi. Ne içersiniz? Dottie'ye değil, Tess'e bakıyordu. Dottie'nin heyecanlı hali genç adamı yalnızca eğlendiriyor gibiydi.

Tess, martini istedi. Dottie'nin isteğini ikinci tekrarında öğrenebildiler, çünkü heyecandan dili dolaşmıştı. Söyledikleri mırıltı gibi çıkmıştı ağzından. Burası Chelsea'deki loş ve gürültülü butikten sanki milyonlarca ışık yılı ötede bir dünyaydı. Daha çok, genç giyimi üzerine çalıştıklarından, bol gürültülü müzik yayını yapıyorlardı orada. Dottie etrafındaki insanlara bakıp, ünlü kişileri aramaktan, Steve ve Tess ile konuşacak vakit bile bulamıyordu.

Garson giderken Steve'e gülümsedi. Onun ne içtiğini sormadı bile. Bu, onun buraya sık sık geldiğini, garsonların onu tanıdığını gösteriyordu. Tess gene de dayanamayıp sordu. Buraya sık gelir misin?

Genç adam ona bakarak, Birkaç kez geldim, dedi düşünceli düşünceli.

Genç kız, Ben de öyle sanmıştım, diyerek Steve'e baktı. Mavi gözleri sanki, 'Beni aptal yerme koyma. Ne yapmak istediğini bilmiyorum, ama sana güvenmiyorum,' der gibiydi.

Steve'in bakışları Tess'in vücudu üzerinde geziniyor, buysa genç kızı öfkeden çılgına döndürüyordu. Dottie'nin üzerinde beyaz ipekten şık bir elbise vardı. Göğsüne de minik bir kelebek takmıştı. Tess ise gösterişten uzak krem rengi bluzu mavi eteğiyle soğuk İngiliz havasını korumaya çalışıyordu. Steve'in o çıldırtan bakışları olmasa bunu başarması hiç de zor olmayacaktı.

Dottie birden, Şu elbiseye bak, diye atıldı heyecanla. Bir kadının üzerindeki çok şık ipek jarse tuvaletten söz ediyordu. Bahse girerim, Paris'tendir bu kıyafet, dedi hasetle. Böyle elbiseler satsak ne iyi olur, değil mi Tess?

Bizim işimiz iyi, dedi Tess kısaca. Ama onu dinleyen, genç kıza büyülenmişçesine bakan Steve'di yalnızca. Dottie'nin gösterdiği kadına bakmamıştı bile. Garson içkileri getirdiği sırada Steve sordu.

Hiç sahneye çıkmayı düşündün mü?

Tess kısaca, Hayır, dedi. Herhalde seçeceği en son meslek oyunculuk olurdu. Babasını hiçbir konuda izlemeyi düşünmüyordu. Hele tiyatroda...

Hâlbuki çok anlamlı bir yüzün var, diye devam etti öteki. Tiyatro için tipin ideal. Sanki bunun için doğmuş gibisin.

Sesin çok ilginç. Tonlaman da düzgün.

Genç kız öfkeyle, Teşekkür ederim, diye kestirip attı.

Kendinden söz etmekten pek hoşlanmıyorsun galiba. Benim bildiğim her kadın ilginç bulunmaktan hoşlanır.

Ben her kadın kategorisine girmiyorum demek ki. Tess'in sesi öfke doluydu. Ama bu durum genç adamın çok hoşuna gitmişti.

Steve hâlâ gözlerinin içine bakıyordu. Genç kız kendininkilerle bu gözler arasında bir an garip bir duygu alışverişi olduğunu hisseder gibi oldu.

Genç adam, Tiyatroya bu düşmanlık niye? diye sordu yumuşak bir sesle. Gözlerini genç kızdan ayırmıyor, Tess'se bu hipnotizmadan kurtulmak için çırpınıyordu. Bakışlarını kaçırıp, içkisinden bir yudum aldı. Steve onu neden böyle heyecanlandırıyordu, hiç anlayamıyordu bunu.

Dottie etrafı taraması bittikten sonra, konuşulan konuya balıklama atladı. Tess'in babasını tanımaz mısın? Onun bir kopyası olmayı, gölgesinde kalmayı kim ister?

Tess bu sözler üzerine Dottie'ye öyle bir bakış baktı ki, zavallı utancından kıpkırmızı kesildi ve süt dökmüş kedi gibi büzülüp sustu.

Babanla anlaşamıyor musunuz yoksa? diye soruşturmaya devam etti genç adam. Sesi gayet rahat ve sakindi, ama Tess bütün bunların sadece laf olsun diye sorulmadığını iyi biliyordu artık.

Cevap vermeden, kendilerine doğru yaklaşan o şık Paris kıyafetli bayana takıldı gözleri. Kadın açıkça Steve'e bakıyordu. Sanırım seni tanıyor, dedi işaret ederek. Şimdi Steve rahatsız olmuş gibiydi.

Steve, tatlım, sensin demek! diyerek yanlarına geldi kadın. Steve ayağa kalkıp onu öptü. Pek memnun olmuş gibi durmuyorsa da kadının onu gördüğü için çok mutlu olduğu açıktı.

Fransa'ya geleli çok oldu mu? Niçin beni aramadın? Çok kötüsün. Sen Cape'a gel de, beni arama. Senin için bir parti verirdim halbuki. Anna'yla beraber misiniz?

Steve soğuk bir, Hayır, dedi.

Sahi mi? Sarışın meraklanmıştı. Gülümsemesini gizlemeye çalışarak, Ayrıldınız mı? Bazı söylentiler duymuştum ama inanmamıştım.

Ne oldu? diye sordu.

Steve aceleyle, Jean Mare nasıl? Hâlâ yatlarla ilgileniyor mu? Onu yıllardır görmedim. Kendisine saygılarımı ilet lütfen. .Sizin küçükler ne âlemde? Herhalde artık uslanmışlardır. Pierre sekiz yaşında filan olmalı, değil mi? diye sorularını birbiri ardına dizdi.

Sarışın kadın, Dokuz, diye düzeltti. Çok tatlı bronz bir teni vardı kadının ve epeyce genç gösteriyor olmalıydı. Kaşlarının rengi ele vermese, saçlarının boya olduğu anlaşılmayacaktı. Ağzının kenarlarında çizgiler oluşmuştu. Dottie, Steve'e 'Bizi tanıştırmayacak mısın?' der gibi bakıyordu. Tess'se nedense Steve'in bunu yapmayacağını tahmin etmekteydi.
Nitekim Steve onu doğrular gibi Seni gördüğüme sevindim. En kısa zamanda arayacağım, dedi. Sarışın kadın, iki kıza şöyle bir baktı. Çok şaşırmıştı.

Unutma ama, deyip uzaklaştı.

Dottie, Nefis bir tip, diye atıldı. Ardından da, Oyuncu mu? Hiç birlikte çalıştınız mı? diye sorular yağdırmaya başladı.

Ama, Bir arkadaşınım karısı, diye soğuk ve kısa bir cevap aldı yerine oturmakta olan genç adamdan. Steve, Mönüyü isteyelim mi? Yoksa birer içki içer miyiz? diye sordu. Ya da her ikisi?

Yemek seçerken hiç acelesi yokmuş gibi davranıyor, gelen başgarsonla yemekleri tartışıyordu. Gene de Tess onun birkaç kez saatine baktığını sonra da etrafa göz attığını fark etmişti. Genç kız
istediklerini düşünmeden söyleyiverince Steve, Yanlış yemekler seçtin. diye itiraz etti. Eğer ördek yiyeceksen, Langoustine ile başlamalısın. Sosu nefistir.

Tess, Yalnız kavun istiyorum, teşekkürler, dedi kesin bir tavırla. Dottie az önce sözü geçen şeyin ne olduğunu merak etmişti.

Bu Langoustine de nedir? diye sordu. Bir cins İstakoz olduğunu duyunca da çok heyecanlandı. Steve içkilerden sorumlu garsonla şarapları tartışırken, Dottie, Tess'e keyifle fısıldadı.

Hey, bir düşün. Önceki güne kadar öğle yemeklerini bir hamburgercide yerdik. Ne farklı iki dünya, değil mi? Burası bir harika.

Steve, Aman Tanrım, dedi abartılı bir coşkuyla. Bu Franco Mersini.

Dottie doğruldu. Gözleri söz edilen adamı aradı. Tess beyaz takımlı, lacivert gömlekli, açık mavi boyunbağı olan ince, uzun bir adamın barda durmuş birilerini aradığını görmüştü aynı anda.

Dottie zorlukla nefes alarak, Gerçekten de o, dedi. Franco Mersini. Hani şu İtalyan pop şarkıcısı. Eurouvision Şarkı Yarışması'nda izlemiştim. Hatırlasana Tess, o harika şarkıyı söyleyen adam. Oh, bu tarafa geliyor. Gerçekte çok daha yakışıklıymış. Ne kadar bronz bir teni var. Ah, şu İtalyanlar her gün güneş altındalar. Sonunda Dottie'nin açıklayıcı nutku bitti.

Steve'se ayağa kalkmıştı. Onunla tanıştığı belliydi. Genç adam, Ciao Franco, deyince yeni gelen, İtalyanca laf sıralamaya başladı büyük bir hızla. Gene de Tess bunun bir çeşit özür dileme olduğunu anlayabilmişti. Steve adamın omzuna dostça vurdu ve masadaki boş sandalyeyi işaret etti.

Sonra da, Franco bize katılırsa rahatsız olmazsınız değil mi? diye sordu kızlara. Tess hiçbir şey söylemedi. Dottie'yse sanki büyülenmiş gibiydi.

Bence bir sakıncası yok, diye cevapladı hemen. Franco'ya hayran hayran bakıyordu. O ünlü biriydi ve Dottie de üne tapardı. Üstelik yakışıklı erkekler özel ilgi alanıydılar.

Tabii bu yakışıklı erkek çok ünlü biri olunca da...

Steve onları tanıştırdı. Franco gelen garsona votka ve domates suyu ısmarladı. Siyah saçlı, koyu renk gözlü, fevkalade güzel bronz tenli yakışıklı bir erkekti.

Burada mı kalıyorsunuz? Dottie'nin heyecanı sesinden belliydi.

Franco mütevazi bir tavırla, Büyük bir otel değil mi? diye cevap verdi. Sonra da Steve'e bakıp sanki talimat almışçasına Cote d'Azur'un trafiğinden söz etmeye başladı. Buradayken en azından o trafik keşmekeşini unutuyor insan.

Tess yan gözle Steve'i izlemeye başladı. Franco'nun gelmesi bir rastlantı olamazdı. Belli ki önceden planlanmıştı. Steve koşmaya çıktığı sırada, Franco'yu arayıp çağırmış olacaktı. Şimdi de o gelmeden yemekleri ısmarlamamak için elinden geleni yapmıştı. İyi de, neden bir başkasının daha onlara katılıp katılamayacağını açık açık baştan sormamıştı da, bir yığın dolap çevirmişti?

Sizi Eurovision Şarkı Yarışması'nda izledim. Harikaydınız, diye Dottie söze girdi.

Konuşmaya başlamak için çok iyi bir konu seçmiş olmalıydı, çünkü Franco sandalyesini hemen ona çevirip sohbete başladı. Müzik ve Franco'nun yaşamı üstüne konuşmaya daldılar. Tess kirpiklerinin arasından Steve'i izliyordu. Steve, Franco'yu Tess'i oyalamak ve Dottie ile daha rahatça ilgilenebilmek için çağırmıştı herhalde. 'Ama ne yazık ki bizimki yanlış kişiyle ilgileniyor,' diye düşündü Tess.

Steve, sanki onu çok ilgilendirirmiş gibi, Ne zamandan beri butiği işletiyorsunuz? diye sordu. Tess bunun sessizliği bozmak için öylesine sorulmuş bir soru olduğunu tahmin etti. Baban yatırım konusunda sana yardımcı oldu mu?

Annemin babasından miras kalmıştı. Miktarı azdı ama çok işime yaradı. Aslında dedemi kaybetmek beni çok üzmüştü. Onu çok severdim. Ona Dandy derdik, çünkü seksenlik bir adam olduğu halde çok şık giyinirdi, diye açıkladı. Neden ailesi hakkında bu kadar soru soruyordu.

Bu kez o, keyifle gülerek sordu genç adama. Kim bu Anna? Öyle ya. Neden hep soruları Steve sorsundu?

Genç kız karşısındaki erkeğin yüzünün gerildiğini hissetti. İçkisinden bir yudum alıp yeterince düşünecek vakit kazandıktan sonra, Eski bir arkadaş, dedi Steve.

Eski bir gönül hikâyesi demek istiyorsun herhalde? Dalga geçme sırası şimdi Tess'e gelmişti. O sırada yemeklerin hazır olduğu söylendi. Masalarına giderken Tess, Steve, Dottie'ye eşlik edebilsin diye biraz ağırdan aldı, ama o

gülümseyerek Tess'i davet etti. Ne yapmak istiyordu bu adam? Neden Dottie'den uzak durup, yalnız onunla ilgilenmeye çalışıyordu.

Steve onu belirli bir amaçla izliyor olmalıydı. Sanki bir şeyler öğrenmek istiyordu ondan. Genç kız sezgisel olarak bunu anlamıştı. Şimdi kendisini korumaya çalışıyor, sürekli olarak bakışlarını kaçırıyordu. Steve oturduğu yerden onun ancak profilden küçük asi yüzünü, küstah tavırlı çenesini ve siyah saçlarını görebiliyordu herhalde. Tess'in boyu onun ancak omzuna geliyordu, bu da genç kızı sinirlendiriyordu. Ama erkeksi cazibesi öylesine çekiyordu ki... 'Herhalde yaşama çok farklı bir pencereden bakıyor,' diye düşündü. Böyle çekici insanlar her istediklerim bir gülümseme ile alabilirlerdi. 'Oysa benim gibilerin canla başla çalışması, çırpınıp zorla koparması gerekiyor,' dedi kendi kendine.

Ağabeyin nasıl birisidir?

İşte yine sorgulama sahnesine dönülmüştü. Genç kız kısa ve açık bir cevap verdi. Görünüş itibariyle mi? Orta boylu, kalın kemikli, kahverengi saçlı, ela gözlüdür.

İki kardeşsiniz ha. Babanızın başka çocuğu yok mu?

İşte bu çok garip bir soruydu. Genç kız merakla Steve'in yüzüne baktı, ama cevap vermeden de edemedi.

Evet, iki kardeşiz.

Ağabeyin de tiyatroda değil yanılmıyorsam?

Hayır, o reklamcı. İşini çok da iyi yapıyor. Çok ünlüdür, dedi Tess ve ekledi. Ailem hakkında başka sormak istediğin bir şey var mı?

Artık rahatsız olduğunu açıkça ortaya koyan bu sözler adamı etkilemedi bile. Ailen beni büyülüyor. Böyle ünlü bir babanın kızı olmak nasıl bir duygu

Cevap veremeyeceğim sorular sorma. Genç kız yemeğiyle birlikte getirilen şaraptan bir yudum aldı. Pek şaraptan anlamazdı, ama çok pahalı bir şey olduğu açıktı bunun. Bu bitirdiği üçüncü kadehti ve kafası iyice dumanlanmıştı. Tüm prensiplerini yıkmadan ya da Steve'e ağzına geleni söylemeden dilini tutması gerekiyordu. Ama Steve öyle sorular soruyordu ki Tess yavaş yavaş istemediği şeyleri de söylemeye başlamıştı. Neden ailesi ile bu kadar ilgileniyordu? Bunu bilmeyi ne çok isterdi genç kız.

Babanın başka biri olmasını ister miydin? Sorularını sıralarken durmadan içki dolduruyordu genç kızın kadehine.

Tess, Hayır, teşekkür ederim. Yeterince içtim, diyerek durdurdu onu.

Saçmalama, diyerek Tess'in elini tuttu Steve ve kadehi doldurdu.

Tess mavi gözlerinde yanan alevlerle, öfke içinde bağırdı. Daha fazla içki istemiyorum. Ama Steve sımsıkı tuttuğu elini bırakmamakta kararlıydı. Parmakları genç kızın ellerini bir kelepçe gibi sarmıştı. Genç kıza doğru eğilerek gülümsedi.

Yüzleri birbirine öylesine yakındı ki genç kız, Yapma, dedi heyecan içinde. Onu öpeceğini sanmıştı.

Genç adamın gözleri garip bir şekilde ışıldıyordu.

Ne yapmayayım? diye alayla sordu Steve.

Tess kafası karmakarışık elini bardağına götürdü. Korkunç bir hata yapıyordu, biliyordu ama bir dikişte bitirdi. Sanki gökyüzünde yüzüyordu şimdi. Azgın dalgalarla mücadeleden yorulmuş bir geminin demir atmak için kayalıkta bir yer araması gibi, elleri masada dolaşmaya başladı.

Dottie ile Franco kendi dünyalarında gayet neşeli bir sohbete dalmışlar, gülüşüp duruyorlardı. Tess ara sıra onlara kulak misafiri oluyor, pop müzik, Güney Fransa, film yıldızları, gemiler gibi bir yığın şey üzerinde konuştuklarını duyuyordu. Kahvelerini içerlerken Dottie sevinçle, Tess, Franco'nun sürat motoru varmış. Yemekten sonra bizi gezdirecek. Ne güzel değil mi? dedi.

Tess yutkunarak, Üzgünüm ama bugün denize dayanabileceğimi sanmı yorum, diye reddetti. Böyle ağır bir yemekten sonra beni deniz tutar hep.

Dottie suratını asarak, Oh, lütfen mızıkçılık etme Tess, dedi.

Göreceksin hiçbir şey olmayacak. Denizde yağ gibi kayar benim motorum, diye Franco ısrar etti. Gitmeyi çok istiyorum. Dottie'nin hayal kırıklığı sesinden okunuyordu. Franco sahil boyunca Menton'a kadar dolaşacaktı. İtalya sahillerini de görecektik. Ben hiç İtalya'ya gitmedim.

Tess, Steve'in bakışlarının üzerinde olduğunu ve tüylerinin ürperdiğini hissetti. Başını kaldırınca göz göze geldiler. Yanılmamıştı işte. Steve hemen bakışlarını kaçırdı.

Sonra, Motor gezisi için harika bir gün aslında. Deniz bugün çarşaf gibi, dedi genç adam.   Böyle bir havada insanı deniz tutmaz, değil mi Franco?

Franco, İmkânsız, diye atıldı. Korkuyorsan yavaş gideriz. Yarış yapmıyoruz ki, diye gülümsedi Tess'e. Bu arada Steve ile Franco'nun gözleriyle anlaştıklarını hissetti genç kız.

Neden onun da gelmesini istiyorlardı? Dottie neden İtalya sahillerini görmekte ısrar ediyordu?

Kafasının içi sanki sisle, dumanla doldurulmuş gibiydi. Hiçbir şeyi düşünemiyor ama içgüdüleri ona gitmemesini söylüyordu. Steve Houghton onu İtalya'ya götüremeyecekti. Bunu kafasından çıkartmalıydı. Üzgünüm, uyumak istiyorum. Villaya gideceğim.

Dottie, İyi de ben yalnız gidemem ki, diye atıldı.

Aşkolsun bana güvenmiyor musun? diye gücendiğini belirtti Franco.

Dottie şiddetle başını salladı, sonra da, Aptal olma. Tess giderse ben de onunla villaya dönmek zorundayım. Tek bir arabamız var, dedi Franco'ya.

Ama o, Dolaştıktan sonra eve ben bırakırım seni, dedi neşeyle. Tamam, Steve'le Tess istediklerini yapsınlar, bizim onlara ihtiyacımız yok değil mi? diye de şaka yaptı. Anlaştık mı?

Steve, Evet, dedi. İşte Tess kendi başını derde sokmuştu şimdi. Steve'le villada baş başa kalmak en son isteyeceği şeydi. Hâlbuki Steve'in amacının,

onu İtalya'ya götürmek olduğundan öyle emindi ki... Kafası karmakarışık olmuştu.

Tamam, o zaman biz gidiyoruz. Böyle bir havaya yazık edemeyiz, , dedi Franco. Hoşça kalın, iyi eğlenceler, deyip kalktı sonra da.

Dottie de, Hoşça kal Tess, iyi uykular, deyip onu izledi.

Tess, Dottie! diyerek kalakaldı. Telaştan elindeki şarap örtüye döküldü. Oh, özür dilerim, diye mırıldandı. Garson ortalığı temizlerken utancından kıpkırmızı kesilmiş bir halde, Steve'e baktı. Gözleri Dottie'yi aradı etrafta. Ama çoktan gitmişti. Lanet olsun, diye kendi kendine homurdandı.

Steve, Havanın etkisi herhalde. Seni villaya götürüp yatırayım, dediğinde, Tess'in kan beynine fırladı. Ne demek istiyordu bu?

Genç adam hesabı ödeyip onu arabaya götürdü. Tess itiraz ettiyse de Steve onun araba kullanacak halde olmadığını söyleyip direksiyona geçti. Onu da yanındaki koltuğa oturttu. Kendisi gayet canlıydı. Tess onun kendisinden çok daha az içtiğini yeni fark etmişti.

Araba, Cap d'Antibes'den Vence'a doğru ilerlerken arabaya dolan serin rüzgâr yüzünü yalıyordu. Steve'e baktı. Uzun parmaklı ellerinden biri direksiyonda diğeri vitesde, sanki arabayı otomatik olarak kullanıyordu. Tess uyumak üzereydi. Kalbinin dengesiz bir şekilde attığını hissediyordu. Ayık kalmalı aklını başında tutmalıydı. Ama bunun hiç de kolay olmayacağını anlamıştı.

Daha fazla dayanamadı Gasse'e yaklaştıklarında artık derin derin uyuyordu. Sonra hatırladığı tek şey, Steve'in kendisinden bir santim ötede yüzüne baktığı oldu. Genç adam onu kucaklayıp arabadan çıkartmıştı. Hemen, Uyandım. Ben yürürüm, dedi. Villanın bahçesine park etmişlerdi.

Madem istiyorsun, deyip Steve onu yere bıraktı. Genç kız sendeleyerek yürüdü. Sonunda kapıyı buldu, nasılsa kapıyı açmayı da başardı. Salonun loş ve serin havası biraz ayıltmıştı onu galiba. Kendisini uyanmaya zorladı. Bir yandan da, 'Ben otelde neye sıkılıyordum?' diye düşünüp duruyordu. Dottie, Franco'yla gitmişti. O da Steveie baş başa kalmıştı. Herhalde bu kadarı üzülmeye yeterdi. Gözleri Steve'i aradı. Güneş ışığında parlayan simsiyah saçlarıyla oradaydı, işte. Karnında bir sızı hissetti. Tanrım ne kadar yakışıklıydı... Parlak gri gözleri, haşin ama ılık dudakları...

Merdivenleri çıkabilecek misin, yoksa seni taşıyayım mı? dedi Steve. Genç kız adamın kucağına doğru kayıvermişti.
Ama aniden, İyiyim ben, deyip ani bir atakla basamaklara ulaşmaya çalıştı.

Dikkat et, parmaklıklar yok.

Duvara tutuna tutuna ilerledi. Steve tam arkasındaydı. Genç kız belinde onun elini hissetti. Birden Steve'in onu bir patates çuvalı gibi sarıp omuzladığını fark eder gibi oldu.

Birkaç dakika sonra yatağına uzanmış bir halde anlamsız sözcükler mırıldanıyordu. Steve'de genç kızın yatağına oturmuş, bir şeylerle

uğraşıyordu. Tess onun dokunuşlarını fark etti. Hey, ne yapıyorsun? diye sorabildi sonunda.

Bluzunu açıyorum, dedi soğuk bir ses. Sanki her zaman kadınların bluzlarını açan birisiymiş gibi. 'Kuşkusuz öyledir,' diye düşündü Tess ve genç adamın elini itti.

Beni sarhoş ettin, diye sızlandı. Onun bunu bilerek yaptığından emindi. Şimdi de eteğini çıkarıyordu. Tess hışımla o eli belinden çekti. Bırak onu.

Steve, Bunlarla mı uyuyacaksın? Tabii ki çıkaracağım, dedi.

Evet, haklıydı galiba. Homurdanarak gözlerini açtı. Yüzü erkeğinkine çok yakındı şimdi. O gri gözlerdeki davetkâr ifade onu deli ediyordu.

Tess, Senin amacın nedir? diye sordu. Kafasında bir şeyler saklıydı biliyordu. Şu anda Franco'nun botuyla İtalya'da olabilirlerdi. Belki de Franco'yu kiralamıştı? Sonra, 'Ben babam ya da bir başkası için bu kadar önemli miyim?' diye sordu kendi kendine. Onu neden kaçırsınlardı?

Bu ciddi bir soru mu? dedi alaylı bir ses.

Beni aldatamazsın. Ne mal olduğunu, kafandan neler geçtiğini biliyorum. Ama boşuna zaman harcıyorsun. Johnny beni kurtarmak için' para ödemez. Beni kaçırdığını söylediğinde, kim olduğumu bile hatırlamakta güçlük çeker o.

Kaçırmak? Elleri sıkılıvermişti erkeğin. Yüzündeki gülümseme de solmuştu. Genç kız elleriyle göğsünü kapattı.

Beni aldatamazsın. Ne söylediğimi bal gibi anladın. Eğer babamın benim için para ödeyeceğim sanıyorsan, aptallık edersin, diye bağırdı.

Babanı sevmiyorsun değil mi? diye sordu Steve. Sesi gayet yumuşaktı.

Aferin sana, diye bağırdı Tess. Üzerinde hiçbir şey yokken onun kendisine bakması canını sıkıyordu. Sarınıp örtünmek için çabalarken kombinezonunun askılarından biri düştü. Steve buz gibi ellerle çıplak omzuna yerleştirdi bunu. Parmaklarının teması genç kızın kalbinin sanki daha hızlı çarpmasına neden olmuştu. Öfkeyle söylenmeye başladı. Franco'yu yemeğe sen çağırdın. Derken, şu motor gezintisi masalı çıktı ortaya ve bizi Menton'a götürmeye kalkıştı. Tam İtalya sınırına. Seni düzenbaz.

Ne demek istiyorsun? Biri seni kaçırsa baban ilgilenmez mi?

Babam bu dünyada tek bir kişiyi düşünür yalnızca.

Ondan nefret ediyorsun, değil mi?

Tess kafası karmakarışık, neler söylediğini düşündü. Konuşma yine o aynı konuya kaymıştı. Tanrım, bir at sineği gibi yapışmıştı bu adam. Kovmakla gitmiyordu başından. Birden Steve'in hâlâ omzundaki, elinin kürek kemiğinde dolaştığını fark etti. Burnunun ucundan bakarak, Yapma, dedi.

Steve gülerek elini çekti. Bu arada eli genç kızın göğüslerine değmişti. Tess ürpererek derin bir iç çekti. Sonra erkeğin kendisini süzen gri gözlerine baktı.

Benimle sevişmiyorsun. Elini çekebilirsin, dedi. Benimle sevişmiyorsun, diye tekrar ederek parmağını salladı.

Genç adam yumuşacık bir sesle, Aklıma kötü şeyler sokma, dedi.

Ne, dedi genç kız. Niyeti bu değil miydi sanki? Ama Steve onu yatağa bıraktığı andan itibaren küt küt atan kalbi heyecandan kuruyan dudaklarıyla onun öpücüklerini beklemiyor muydu? Dudakları onun ağzının yumuşak temasını arzulayıp, yanmıyor muydu? Bu öpücük daha önce yaşadıklarına hiç benzemeyecekti. Bundan emindi Tess. Kim bilir belki dünya durur, yer sarsılır ya da genç kız bir arptan çıkan tatlı melodiler ve bir gökkuşağı altında o ölümsüz mutluluğu yaşardı.

Ama eğer istersen... diye eğildi Steve. Onu itebilir, suratına bir tokat indirebilir ya da onu öpmektense ölmeyi tercih edeceğini söyleyebilirdi şimdi. Ama Tess hiçbirini yapamadı. Kollarını erkeğin boynuna doladı, gözlerini yumdu. Steve'in dudakları ılık ve son derece nazikti. Genç kızın dudaklarını aldı ve göklere çıkardı. Bir kelebeğin uçarak kaçması sonra geri gelmesi gibi ince ve zarif öpücüklerle Tess'i çılgına çevirdi. Tess dayanamayarak onun boynuna sıkı sıkı sarılıp başını aşağı çekti. Steve bir kolunu beline dolamış, bir eliyde de genç kızın saçlarını okşuyordu. Yakıcı ve ihtiraslı öpücükleriyle Tess'i kendinden geçirmiş, genç kız tüm benliğiyle erkeğe sarılmıştı.

Dudaklarını genç kızınkilerden ayırmadan onu yatağa yatırdı. Eli keşfeder gibi nazik ve temkinli bir şekilde Tess'in vücudunda dolaşmaya başladı. Genç kız zevkten titredi. Şimdiye kadar vücudunun hiç böylesine duyarlı olduğunu hissetmemişti. Üzerinde dolaşan sihirli parmaklar sanki tüm benliğini alev alev yakıyordu. Genç kız erkeğin boynuna daha da sıkı sarıldı. Gözleri görmeyen bir insanın duyarlılığıyla genç adamın bedenini keşfe koyuldu.

Erkeğin dudakları ağzından çenesine tekrar yüzüne kaydı ve kulağına fısıldadı: Çok erdemli bir erkek sayılmam ama, masum ve temiz genç kızları baştan çıkartma huyum yoktur. Ne yaptığının farkında değilsin, değil mi?

Elbette, biliyorum. Durma, ne olur durma, diye boynuna sarıldı erkeğin. Onun da en az Tess kadar istek dolu olduğu açıktı. Kalbi küt küt atıyordu. Ama Steve ayağa kalktı. Onu öfkeden buz gibi kesilmiş bir halde bırakarak bir anda uzaklaştı.

Gözlerini genç kızdan kaçırarak, Uyusan iyi olur, dedi. Üzerini örttü ve odayı terk etti. Tess alt dudağını ısırarak inledi. Onu arzuluyordu. Gözlerini yumdu ve onun göğüslerinin üzerinde hafifçe kayan ellerini, öpücüklerindeki sihirli iksiri düşündü. O öpücükler ki, kalbinin heyecanını sakinleştirmek yerine, daha da ateşlenmesine, tüm vücudunun alev alev yanmasına neden olmuşlardı. Alnı sırılsıklam ter içindeydi.

Kadınların kendilerini hor gören erkekler için neden deli olduklarını hiç anlamamıştı. Annesinin babasına karşı gösterdiği o sessiz sadakatinde, arzu

onun için bir şaka ya da bir laftan ibaret kalmıştı. Ama şimdi bu sözcüğün ne olduğunu biliyor, onu yaşıyordu. Yeni tanıştığı o doyurulmamış açlığın acısıyla yatağında kıvrıldı, döndü durdu.

BÖLÜM DÖRT

Ay ışığı gözlerinin üzerinde dolaşmaya başlayınca Tess uyandı. Panjurlar açık olduğundan odanın içi aydınlıktı, esneyerek yatağın içinde doğruldu. Penceresinden kendine bakan aya Kendimi öyle kötü hissediyorum ki... diye dert yandı. Aklına birkaç saat önceki olaylar gelince yüzü utançla kıpkırmızı kesildi.

Kendi görüntüsünden korkuyordu şimdi. Buruşmuş bir kombinezon, sutyen ve çoraplar. Perişan bir haldeydi, bir duş alıp kendine gelmek için banyoya girdi.

Ona neler anlatmıştı acaba? Ne yapmıştı? Hatırlamaya çalıştı. Buz gibi suyun altında sanki kendisini cezalandırır gibi çenesi takırdayana kadar durarak olanları düşünmeye çalıştı.

Onunla bir daha yüz yüze gelemezdi. Hemen eşyalarını toplayıp Steve uyanmadan gitmeliydi buradan. Duştan çıktı. Vücudunu sanki elbise fırçalar gibi hışımla kurulayıp giyinmeye başladı. İşçi bir kadın gibi keten bir pantolon ve mavili beyazlı bir bluz giymişti. Kapıyı açtı. Ev son derece sessizdi. Düşünmeye ve koyu bir kahveye ihtiyacı vardı. Kauçuk tabanlı ayakkabılarıyla hiç ses çıkarmadan aşağı indi. Mutfağa girdiğinde ışığın yandığını görüp şaşırdı. İçerde biri vardı ama şükür ki Steve değildi. Dottie oturmuş esneyerek kahve içiyordu.

Neşeyle, Selam, dedi Tess'e. Tess şaşkın bir halde kapıyı kapattı.

Saat sabahın dördü farkında mısın? Bu saate kadar ne yaptın?

Franco beni Monte Carlo'ya götürdü. Yemek yedik ve bir kumarhaneye gittik. Tam kazanırken bırakamazdım ya. Bak... diye çantasından bir sürü frank boşalttı masaya. İki bin frank, diye kıkırdıyordu. İki yüz sterlin eder. Harika değil mi?

Sen delirdin mi? Kumar oynayacak kadar zengin değilsin ki sen. Ya kaybetseydin? Tess oturup kendine bir kahve koydu. 'Acaba beni ay ışığı mı yoksa Dottie mi uyandırdı?' diye düşünmeye başlamıştı.

Mızıkçı sen de. Dottie neşeyle kıkırdıyordu.

Sarhoşsun sen, dedi Tess.

Hayır, değilim, diye itiraz eden Dottie bir fil gibi iki yana yalpalıyordu. Ne yani bunu kutlamayacak mıydık? Monte Carlo'ya ilk gidişimdi. Hem bir kumarhaneye ilk kez gidiyordum ve kasayı iflas ettirdim

İki bin frankla çok şey kaybetmediler ki... dedi Tess. Hem sen yorgun değil misin kuzum?

Dottie ona fısıldamak için eğildi. Lütfen bu tatlı rüyamı bozma. Bu gece hayatımın gecesi. Denizde seyahat, dünyanın en güzel arabası, şampanya, havyar. Kumar oynadım ve kazandım. Pembe dünyama kara bulutlarını

çökertmene izin veremem. Git başka yerde sızlan. Sonra gururla yerinden kalktı. Gözleri yerde bir şey düşürmüş de onu arıyormuş gibi dolaşıyordu. Ama nedense bulamıyor, bulamadıkça da sinirleniyordu.

Ardından kapıya doğru yürüdü. Dönüp Tess'e önce, İyi, biraz düşündükten sonra da yavaşça, Geceler, dedi.

Tess, Aptal, diyerek güldü. Dottie ona el sallayıp, göz kırptı ve kapıyı kapattı. Sonra yeniden içeri girdi ve kazandığı paraları alıp tekrar çantasına doldurdu. Kapı yeniden kapandı. Tess ortalığı toplayıp fincanları yıkadı. Dottie hep böyle bir erkekten diğerine koşardı. Trajedileri birkaç gün sürer, sonra sahne kapanırdı. Tess iyi biliyordu ki, bu Franco ortada dolaşmaya devam ederse, Dottie ona da kapılacaktı. Ayrıca Franco'nun birdenbire etraflarında belirmesinde Steve'in parmağı vardı.

Ay yerini, gün doğmadan önceki serin, alacakaranlığa bırakmıştı. Kuşlar cıvıldıyor, selvilerin, zeytin dallarının arasında dans ediyorlardı.

Tess bahçeye çıkıp dar patikada düşünceli düşünceli yürümeye başladı. Dottie'yi bu halde bırakıp gidemezdi. Ama Steve'in yüzüne nasıl bakacaktı?

Bir ağaca yaslanıp, gri gökyüzünde tomurcuklanan kırmızı gülü seyretmeye başladı. Güneş doğuyordu. Birden durdu. Neden kaçıyordu? Buraya zorla gelen o değil, Steve'di. Gidecek biri varsa o da Steve olmalıydı. Eğer sorun çıkartırsa babasına telefon edip:.. Tam bunu düşünürken kafasında bir şimşek çaktı. Babasını arayıp Steve Houghton gerçeğini öğrenecekti. Bildikleri tek şey, Johnny'nin sözde bu villayı Steve'e kiraladığıydı ve Johnny'nin son oyununu yazan Steve Houghton olduğunu söylemişti bu adam. Ne pasaportunu göstermişti, ne de Johnny'yle ilgili bir belge getirmişti kendilerine. Elinde bir anahtar gelmiş, yerleşmişti. Tess'in aklına birden bahçıvan kulübesindeki yedek anahtar geldi. Acil durumlar için Hal oraya bir anahtar saklardı. Hemen kulübeye gitti. Heyecanla kutuyu açtı.

Ama anahtar kutuda değildi. Tabii bu onu Steve'in aldığını kanıtlamıyordu. Hal almış ve geri koymayı unutmuş olabilirdi.

Belki de bahçıvan almıştı. En iyisi babasını aramasıydı. Saatine baktı, beşi gösteriyordu. Babası on birden önce, dünyada uyanmazdı. Ama telesekreterine mesaj bırakıp Steve Houghton hakkında kendisine bilgi vermesini isteyebilirdi, Johnny genellikle pek evde bulunmazdı. O yüzden ona telefon edip bizzat konuşmak hemen hemen imkânsız gibiydi. En iyisi babasının ona telgraf çekmesiydi. Yavaşça bahçe kapısını açtı. Motoru çalıştırmadan arabayı dışarı çıkardı. Yol hafif eğimli olduğu için araba sessizce aşağı kaydı. Gaza bastıktan sonra Steve'in onu görüp görmediğini ya da otomobilin sesini duyup duymadığını anlamak için arkasına bakmadan edemedi.

Şehirlerarası bir telefon kulübesi bulup babasının telesekreterine mesajını iletti. Canı villaya dönüp Steve’le karşılaşmak istemiyordu. Henüz ekmek çıkarmaya başlayan bir firma gidip ekmek aldı. Fırıncı ona garip garip baktı.

Sabahın bu saatinde bir müşteriyle hele bir yabancıyla karşılaşmayı beklemiyordu herhalde. Sokakta artık tek tük işçiler, kahvaltı için kruasan ve ekmek almaya giden kadınlar belirmeye başlamıştı. Ortalık yavaş yavaş canlanmıştı. Annelerine çikolata alması için sızlanan çocuklar bile vardı sokakta.

Villaya döndüğünde Steve'in kapıda durduğunu gördü. Bir blucin ve beyaz keten bir kazak giymişti. Hiç de tehlikeli bir caniye benzemiyordu bu haliyle. Kaşları biraz çatıktı galiba.

Bu saatte nereden geliyorsun, diye azarlar gibi sordu.

Kahvaltı için ekmek almaktan, diye cevap verdi Tess. Ama karşısındaki adam kuşkulanmıştı.

İki saatten beri mi? dedi. Nereden aldın bunları? Paris'ten mi yoksa?

Tess bu sözler üzerine, Bağırmana gerek yok. Dottie uyuyor, diye çıkıştı. İki saattir burada olmadığımı nereden biliyorsun sen? diye ekledi. Üstelik bundan sana ne? Sonra da elindeki paketlerle yürüyüp geçti. Arkasına bakmadan mutfağa doğru gitti. Ama Steve'in kendisini izlediğinden emindi.

Kendine bir kahve koydu. Bu birkaç saat önce içtiğinden çok daha lezzetliydi. Fincanın içindekini bitirirken, 'Steve iyi kahve yapıyormuş,' diye düşündü. Bu sabah gezintisi genç kıza çok iyi gelmişti.

Steve, Otur, dedi. Seninle konuşmak istiyorum.

Tess bir tabağa kruasanla, küçük bir ekmek koydu. Buzdolabına gidip kendisine portakal suyu doldurdu. Steve yokmuş gibi davranıyordu. Dün geceden sonra onunla göz göze gelmek, söylediklerini duymak istemiyordu. Zaten içinden bir ses genç adamın söyleyeceklerinin hoşuna gitmeyeceğini fısıldıyordu ona.

Steve öfkeyle, Ne dediğimi duymadın mı? diye bağırdı.

Tess, Sağır değilim ve sen de bağırıyorsun, deyip kahvaltılıklarını bir tepsiye yerleştirdi. Elinde kahvaltı tepsisiyle kapıya yönelen genç kızın yolunu kesen Steve, Bunlarla nereye gideceğini sanıyorsun, diye çıkıştı.

Tess bir an ona baktı. Bu büyük bir hataydı işte. Göz göze gelmişlerdi ve genç kız boğazının yandığını, yüzünü ateş bastığını hissediyordu şimdi.

Bu duraklamadan istifade eden Steve genç kızın elindeki tepsiyi alıp, masaya koymuş onu da omuzlarından tutarak bir iskemleye oturtmuştu.

Tess, Çek ellerini üzerimden, diye bağırarak tekrar kalkmaya çabaladı. Ama bu kez Steve'in güçlü vücudu vardı önünde.

Steve, Şimdi bana sabahın köründe nereye gittiğini söyleyeceksin, dedi kararlı bir sesle.

Genç kız, Kocaman bir boğadan farkın yok, diye haykırdı. Erkeğin yüzünün öfkeyle kızardığını görüyordu. Neden korkuyorsun? Polise gitmiş ve senden söz etmiş olmamdan mı?

Erkeğin dişlerinin sıkıldığını, çenesinin kenetlendiğini gördü. Ama Steve, hemen kendini topladı ve sesine hâkim olmaya çalışarak, Benim de

konuşmak istediğim buydu işte, diye çıkıştı. Kaçırmaymış, fidye istemekmiş, bunları kafana kim sokuyor senin? Hiç Mafia babasına benziyor muyum ben?

Tess bakışlarını genç adamın üzerinde dolaştırarak, 'Evet, benziyorsun tabii,' diye cevap verdi içinden.

Steve, genç kızın omuzlarını elleriyle daha sıkı kavrayarak, onu sarstı. Bence hiç de komik değil, dedi. Tess güldüğünü nasıl anladığına hayret etmişti. Çünkü güldüğünün yüzünden belli olmasına olanak yoktu. Her ne kadar şimdi de zor durumdaysa da, bu dün Steve'le yaşadığı sahneye nazaran daha az tehlikeliydi. 'Çok içkiliydim o yüzden ona göz yumdum. Bu aldatıcı bir duygu,' diye kendini avuttu.

Steve devam ediyordu. Müthiş bir hayal gücün var. Franco çok zengin bir insan. Plakları milyonlar satıyor. Ünü dünyanın dört bucağını sardı. Böyle bir adam kaçırma olayına girip adını lekeleyecek kadar aptal mı sanıyorsun onu? Dudakları öfkeden gerilmişti. Hadi bana boş ver, her ne kadar iflasın eşiğinde değilsem de... demeye kalmadan Tess haykırdı.

Seni nasıl boş verelim? Franco'yu Eden-Roc'a davet eden sensin. Bana bunu bir rastlantı olduğunu söyleme sakın. Neden yaptığını bilmiyorum ama bu senaryoyu sen uydurdun.

Steve uzun siyah kirpiklerinin ardından bakıyor, Tess'in kalbinin deli gibi atmasına neden oluyordu. Genç kız karşısındaki erkeğin düzgün bronz boynuna, sert tavırlı çenesine, yanaklarına, gözlerini hafifçe örten iri gözkapaklarına bakmaktan kendini alamıyordu. 'Seni aptal yerine koyuyor. Dinleme onu' dedi kendi kendisine. Ama bugün mantığı iyi işlemiyordu. Gözleri erkeğin yüzünü, vücudunu dolaşıyordu.

Steve'in kendisini zorla dinletmesinin, birine zorla sevmediği bir filmin seyrettirilmesinden bir farkı yoktu. İşte o da kalkıp gidemiyordu.

Tamam, tamam. Franco'yu, telefon edip ben çağırdım. Aramızda bir erkeğin daha olması iyi olur, diye düşündüm.

Tess alay etti. Aynı anda iki kadınla baş edemeyeceğin için mi yoksa?

Belki istemedim. Ne olmuş yani? dedi. Ama bu sözlerden hoşlanmadığı açıktı.

Tess güldü. Franco'yu beni oyalasın diye çağırdın. Ama sanırım o Dottie'yi tercih etti.

Bana söyleyeceğin bu muydu? Bunun doğru, olmadığını sen de biliyorsun.

Genç kız kızardığını hissedip başını önüne eğdi. Benimle dalga geçme, dedi. Steve onunla yalnız kalmak istemiş olamazdı. Bunu iyi biliyordu.

Seni daha iyi tanımak istiyordum. Ama Dottie kulağının yanında vızıldayıp dururken değil, diye devam etti Steve. O çok iyi bir kız ama çok kıkırdıyor ve konuştukları da incir çekirdeğini doldurmayacak şeyler.

Ama ilk geldiğinde onunla flört etmekten hoşlanmıştın?

Evet, çok tatlı bir kız çok iyi niyetli. Üstelik bunları senin için söylemek zor biliyorsun.

Ama belki beni de düzeltebilirsin diye düşünmüştün değil mi? Tess dalga geçiyordu. O da, kendisi sevse de sevmese de, beraber olduğu kadının kendisine bir köpek gibi sadık olmasını isteyen erkeklerden değil miydi sanki? 'Dün bana bunun için yaklaşmıştır,' dedi içinden.

Artık iyice canımı sıkmaya başladın. Ne söylesem, ne yapsam bir kulp takıyorsun! diye homurdandı.

Ben sadece niyetinin ne olduğunu öğrenmek istiyorum, diye kendisini savundu Tess.

Steve gözlerinin ta içine bakarak, ona yaklaştı. Sadece fizyolojik sebepler olamaz mı yani? diye gülümsedi. Tess'in yüzü pespembe kesildi. Genç adam, Dün geceyi unuttun mu yoksa? diye fısıldadı.

Hayır, ben... Dudakları sözünü tamamlayacak vakit bulamamıştı. İki güçlü kol onu kendisine doğru çekmiş, omuzlarından kavrayıvermişti. Tess, ağzına susuzlukla sarılmış bu ateşli dudaklara direnmeye çalıştıysa da, sonunda gözlerini yumdu ve adeta bir büyülü çağlayana kendini bıraktı. Dün gece olanlar için sarhoşluğunu bir mazeret olarak ileri sürmüştü. Ama şimdi aklı başındaydı işte. Ve tüm duyguları ona isyan etmişti. Kalbi küt küt atıyor, kan damarlarını zorluyor, vücudu ateşi çıkmışçasına titriyordu. Elleri sanki ondan bağımsızmış gibi karşısındaki erkeğe uzandı ve farkında olmadan kolları genç adamın boynuna dolandı. Ona dokunmak, ellerini onun zarif ve esnek bedeninde dolaştırmak, kaslı göğsünü göğsünde hissetmek, yüzünü okşamak, parmaklarını o simsiyah saçlara gömmek istiyordu. Bütün bunları ona söylemek istedi bir an, ama söyleyemezdi ki...

Steve sonunda başını geri çekti ve genç kız Oh, der gibi nefes aldı. Sonunda kendinde onu itecek gücü bulmuştu. Sonra elini dudaklarına götürdü. Onları alev alev yanıyor bulacağından öyle emindi ki; yanıldığını anlayınca çok şaşırdı.

Umarım şimdi niyetlerim konusunda için rahatlamıştır, dedi Steve.

Tess ona inanmamış gözlerle bakıyordu. Bir erkeği daha ilk görüşte baştan çıkartabilecek kadar seksi olmadığını biliyordu. Daha önce beraber olduğu erkekler önceden uzun bir süre dost olarak kaldığı, tanıdığı, güvendiği kimselerdi. Güvenmediği hiçbir erkeğin kendisini öpmesine izin vermemişti. Güven, kazanılması çok zor bir duyguydu onun için. Büyümeye başladığı ilk günlerden itibaren erkekleri iyi tanıyarak büyümüştü. Özellikle Steve gibi yakışıklı ve çekici erkekleri. Babasına ne kadar benziyordu? Gözleri onunkiler kadar etkili kendisiyse onun gibi burnu büyük ve sekse düşkündü. Yazık ki, bunlar Tess'e göre şeyler değildi.

Artık kahvaltı edebilir miyim? dedi yavaşça. Buz gibi olan kahvesini boşalttı ve yenisini koydu. Tepsisini alıp terasa doğru yürüdü.

Johnny mesajını ne zaman alır ve cevap gönderirdi acaba? Tekrar Steve'in söylediklerini düşünmeye başladı. Evet, kaçırma fikri oldukça komikti ama hiç değilse Franco konusunda haklı çıkmıştı. Onca numaraya, yalana neden gerek duymuştu? Rahatlıkla, Bir arkadaşım da bize katılabilir mi? diye sorabilirdi. Bunda garip olan ne vardı ki...

Onu öptüğünde, kendisine ne kadar ilgi duyduğunu değil, ne denli çekici ve tehlikeli bir erkek olduğunu ispat etmişti yalnızca. Neden bilmiyordu ama Steve'in kendisine söylediği bu hoşlanma hikâyesine inanmamıştı.

Kahvaltısı bitince eve girdi. Tam o sırada Steve mayosunu giymiş, elinde havlusu havuza gidiyordu.

Yüzmeye gidiyorum. Sen de gelsene. Dottie herhalde daha uzun süre uyur, dedi. Sakinleşmiş görünüyordu.

Tess, Eve telefon etmeyi düşünüyorum, diyerek Steve'in tepkisini ölçmeye çalıştı ve genç adamın gözlerinden bir endişe bulutu geçtiğini gördü. Steve rahatsız olduğunu saklamak için bakışlarını hemen önüne eğmişti. Genç kız, Burasıyla Londra arasındaki saat farkı ne kadar? Ben bir türlü böyle şeyleri aklımda tutamam, dedi.

Steve sakin bir tavırla, Bir ya da iki saat olsa gerek, dedi. Ama buna ne gerek var ki. İnsan tatile çıktığı zaman evini, işini, tüm sıkıntılarını geride bırakmalı, yanında taşımamalı. Haydi, bikinini giy de gel, yüzelim.

Belki gelirim, diye mırıldandı Tess. Babasını çoktan aradığını Steve'in bilmesini istemiyordu. Telgraf geldiği zaman o da burada olmalıydı. Tess yüzünün alacağı şekli çok merak ediyordu.

Tamam işte, dedi Steve. Tess de öyle düşünüyordu. 'Beni elde ettiğini sansın bakalım. Kendine pek güveniyor. Ama yakında yanıldığını da anlayacak,' dedi kendi kendine.

Tess odasına çıkıp, bikinisini giyerken, yan odadan Dottie'nin mutlu horultuları geliyordu. Belki öğle vakti müthiş bir baş ağrısıyla kalkacaktı yataktan. Ama kuşkusuz, dün gece yaşadıklarının her şeye değer olduğunu savunacaktı.

Tess aynada kendisine baktı. Küçük, sipsivri göğüsler, sanki sonradan yapıştırılmış gibi duran daracık kalçalarıyla kendisini hiç de seksi bulmadı. Küçücük yüzünü çevreleyen siyah saçlarıyla profilden o gururlu ve sert bakışlı Mısır tasvirlerine benziyordu. Yüzüne anlam kazandıran tek şey, içinde isyan kıvılcımlarının yanıp söndüğü iri, mavi gözleriydi.

Dışarı çıktığında Steve'i, havuzu bir başından ötekine hızla kulaçlarken buldu. Bronz vücudu suları yarıyor ve havuzun kenarlarma çarpan küçük dalgacıklar yaratıyordu. O da kendini havuza attı. Suyun yüzüne çıktığı zaman Steve yanına gelmişti. Ona gülümsüyordu.

Yarışa var mısın? diye önerdi. 20 turu kim daha çabuk bitirecek bakalım?

Sen benden daha hızlısın, hem de uzun boylusun. Bana avans verirsen kabul, dedi Tess.

Kavga etmek için mutlaka bir sebep buluyorsun. Bu yeterli bir avans zaten, dedi Steve kuru bir tavırla.

Tess duymazlıktan geldi. Bana bir boy avans ver. Tamam mı?

Sonunda Steve razı oldu ve genç kız daha ilk kulaçlardayken de onu geçip gitti. Tess yarışı bitirdiği zaman o çoktan sudan çıkmış, havuzun kenarına zafer kazanmış bir komutan edasıyla kurulmuştu.

Tess, Kazanmayı seviyorsun değil mi? diye alayla sordu. Genç adamın geniş omuzları ve kaslı vücudu bile, yüzünde o sırada beliren çocukça neşeyi gölgeleyemiyordu.

Havuzun kenarına uzandılar. Güneş bir dakika içinde üstlerini kurutmuştu.

Tess, Yalnız oyun mu yazarsın, diye sorunca Steve anlatmaya başladı. Önceleri, oyuncu olmak için nasıl çabaladığından söz etti. Yeteneği olmadığını anlayınca, bu sevdadan vaz geçmişti. Sonunda gazeteci olmaya karar verdim. Ama onu da beceremedim, dedi. Artık hiçbir işe yaramayan, beceriksizin biri olduğuma inanıyordum ki, aklıma oyun yazmak fikri geldi. İlk yazdığım bir radyo oyunuydu. Her nasılsa BBC oyunumu beğendi ve yayımladı. Tabii, bu pek para getiren bir iş değildi. Ama radyo iyi para vermese de çok iyi bir okuldur.

Bir yıl kadar radyoda oyun yazdıktan sonra aşka geldim ve... diyerek gülümsedi, Uzun bir tiyatro oyunu yazdım. Bana harikulade bir oyun gibi gelmişti. Maalesef başkaları öyle düşünmüyordu. Kimse oyunumu sahneye koymaya yanaşmadı. Çaresiz, onu bir çekmeceye kilitledim ve sevgili radyo oyunlarıma geri döndüm.

Tess dinlediklerine kendini kaptırmıştı. Heyecanla atıldı. Ama vazgeçmedin değil mi?

Hayır, oldukça azimliyimdir. Kolay kolay bir şeyin arkasını bırakmam. Çok param vardı. Bir süre dinlenmek istediğimden Yorkshire'daki kuzenimin çiftliğine gittim. Bir ay kadar orada kaldım? Yeni bir oyun daha yazdığım zaman ilkinin neden beğenilmediğini daha iyi anladım. Çok eksiklerim ve hatalarım varmış meğer. İkisi arasında dağlar kadar fark vardı ama birilerine göstermeden önce tam altı ay yeniden gözden geçirdim. Ancak insanlar hâlâ kuşkuyla bakıyorlardı oyunuma. O sıralar bir teklif geldi. Televizyon bir opera dizisi hazırlayacaktı. Benden de operaların librettolarını yazmam isteniyordu. Sakın isimlerini sorma, unutmaya çalıştığım bir sayfasıdır yaşamımın o günler. Belki çok para kazandım, çok geniş bir çevre edindim, ama amacımdan uzak, şeylerle uğraşmak beni büyük bir bunalıma itti. Artık o büyük hayalime hiçbir zaman ulaşamayacağımı düşünmeye başlamıştım. Bir gün, hatta çok iyi hatırlıyorum, yağmurlu, karanlık ve boğucu bir gündü, hani şu, insanın ne için yaşadığını kendine sorup durduğu günlerden, bir öykünün en can alıcı yerinde yazdığımı beğenmiyor, küfürler yağdırarak kâğıtları yırtıp atıyordum ki... Birden durup Tess'e döndü.

Canını sıkmıyorum, değil mi?
Tess öykünün en can alıcı yerinde durmasına kızarak, Hayır, hayır, devam et lütfen, diye heyecanla atıldı. Çok etkilendim.
Şey, ne diyordum. Ha evet, telefon çaldı ve bağlı bulunduğum yayın kuruluşundan aradılar. Birilerinin benim o ikinci oyunumla ilgilendiğini söylediler. Bir öğle yemeğinde daha detaylı konuşmak istiyorlarmış.
Tess, Evet dedin değil mi? diye atıldı.
Galiba ilk beş dakika hiç konuşamadım. Sevinçten dilim tutulmuştu, diyerek gülümsedi.
Bu, 'Aptalca İhanet' miydi? Babamın oynadığı oyun muydu yoksa?
Tess bu sözleri söylerken genç adamın yüzünün değiştiğini fark etmişti. Steve keyfi kaçmış bir şekilde, Hayır, o benim ikinci oyunum değil, üçüncüsü. İlki hâlâ bir çekmecede yatıyor. Zaten nerede olduğunu bir hatırlasam hemen yakacağım, dedi.
Oh, yapma lütfen. Belki zannettiğin kadar kötü değildir.
Steve acı acı güldü. Daha kötüsü olamaz. Yüzü eski haline dönmüştü şimdi. Ama genç kız az önce Steve'in canını sıkan şeyin babasıyla ilgili olduğunu düşünüyordu hâlâ. Johnny ile Steve kavga mı etmişlerdi? Johnny bu oyunla büyük sansasyon yaratmış, Steve'i de para ve şöhrete boğmuştu. Tıpkı diğer oyunları ve onların yazarları gibi. Gene de Tess tiyatronun o parlak yüzünün arkasında sevimsiz dolaplar döndüğünü biliyordu.
Sonra işin iç yüzünü deşmek için masum bir tavırla sordu.
Babamı sever misin?
Uzunca bir aradan sonra Steve, Ya sen? diye bir soruyla cevapladı onu.
Tess bunu beklemiyordu işte. Önce ben sordum, sen cevap ver, diyerek gülüp geçiştirmeye çalıştı.
Steve, Sen başkaları fikirlerini söylemeden konuşmaz mısın hiç? diye mırıldandı. Aslında genç kız babasıyla ilgili soruya gerçek bir cevap verebilirdi ve konu da orada kapanmış olurdu.
Ben okula giderken babam Londra Tiyatrosu'ndaki en ünlü aktörlerden birisiydi. Bütün arkadaşlarım onu görebilmek, konuşabilmek için can atarlar, kendilerini eve çaya davet etmem için bana yalvarırlardı. Onun kızı olmaktan, durmaksızın onunla ilgili sorulara cevap vermeye çalışmaktan bıkmış usanmıştım. Bana yakınlık gösterenlerin sonuçta eve davet edilmeyi beklediğini bilmek beni öldürüyordu. Sanırım bütün ünlü kişilerin çocukları aynı sıkıntıları yaşıyor.
Üstelik, o büyük bir seks sembolü değil mi? Steve bu soruyu genç kızın gözlerine bakarak sormuştu. Tepkisinin ne olacağını görmek ister gibiydi.
Tess, Zannederim, diye mırıldandı belli belirsiz bir sesle.
Bu can sıkıcı bir durum olmalı?
Pek sevimli olmadığı kesin.
Peki, erkek arkadaşların sana kur yaparken de...

Tess, Onları karıştırma! diye haykırdı. Ne yazık ki, genç adam sözlerinde yerden göğe kadar haklıydı. Yeni yeni büyümeye başladığı çağlarda çevresinde, belki Johnny onlara omuz verir, diye umutlanarak yaklaşan bir yığın erkek olmuştu. Bereket versin ki, Johnny, Londra'da yaşıyor, onları ancak arada sırada görmeye geliyordu.

Johnny genellikle oyunlarıyla çok meşgul olduğu için pek görüşmezdik, diyerek sakin bir cevap vermeye çalıştı. Hal ve ben şehir dışındaki evde büyüdük. Babam bizi ara sıra görmeye gelirdi,

Annenle baban ayrı mıydılar yani?

Yasal olarak hayır. Ama diğer bütün yönlerden... Tess sözünü tamamlayacak gücü kendinde bulamadı, hırsından dudağını ısırdı. Tanrım bütün bunları nasıl anlatabilmişti? Steve ona kendi yaşamından söz ederek dilinin bağını çözmüştü. 'Acaba bunu bilinçli olarak mı yaptı?' diye sordu kendi kendine.

Bütün kadınların taptığı bir erkekle evli olmak zor olsa gerek, diyerek soruşturmaya devam ediyordu sanki. Tess tam onaylayacaktı ki, aklı başına geldi ve sustu.

Ben biraz uyuyacağım, dedi. Steve de susmak zorunda kaldı. Genç adam onun huzursuz olduğunu anlamıştı.

Tess ağaçların hışırtılarını, kuş seslerini, yanında yatan erkeğin nefesini duyuyordu. Uyumaya çalıştıysa da sorularla dolu beyni izin vermiyordu buna. 'İnsanı konuşturmayı iyi biliyor,' diye geçirdi aklından. 'İstediği cevabı almayı da.'

BÖLÜM BEŞ

Dottie sonunda öğleye doğru uyandı. Koyu bir kahve içerken, Nice'a alışverişe gitmeyi ve sonra da güzel bir öğlen yemeği yemeyi önerdi. Tess, Steve'e baktı. O da bu fikri onaylar gibi duruyordu.

Senin araban bugün tamirden çıkmayacak mıydı? Garaja da uğrarız. Sen de bitip bitmediğini görürsün hem, dedi Tess.

Steve, Benden kurtulmayı bu kadar çok mu istiyorsun? diye homurdandı.

Dottienin de keyfi kaçmıştı. Suçlar gibi arkadaşına baktıktan sonra Steve'e döndü.

Tess onu demek istemedi. Öyle değil mi Tess? Senin arkadaşlığından memnunuz. Ben bir sorun olduğunu sanmıyorum aramızda. Zaten yeterince oda da var. Dün çok güzel bir gündü. Hayatımda bu kadar eğlendiğimi hatırlamıyorum.

Tess'in aklı babasının göndereceği telgraftaydı. Steve'in gerçek kimliğini ancak o zaman öğrenebilecekti. Sonuçta, sabretmesi gerekiyordu.

Yola çıktıklarında Dottie ağzındaki baklayı çıkardı. Franco, Neptün Plajında rüzgâr sörfü yapmamızı teklif etmişti dün.

Tess kuru bir sesle, Nice'a gidip alışveriş yapacağımızı sanmıştım, dedi. Dottie'nin niyetinin başka olduğunu tahmin etmeliydi. Herhalde Franco bizi orada bekliyor, değil mi?

Dottie, Evet. diye itiraf etti. Bakışlarıyla işine burnunu sokmamasını söyler gibiydi. Tess de tartışmayı uzatmadı. Eğer Dottie böyle yaşamak istiyorsa, bu kendi bileceği işti. Zaten Dottie hep böyleydi. Bir erkekten ötekine koşardı. Tess ise daima temkinli, tedbirli ve içine kapanıktı. 'Acaba hangimizin yaşama bakışı daha doğru?' diye sordu kendi kendine. Kendisi de çok iyi biliyordu ki onu böylesine güvensiz, içine kapanık yapan, babasının ve çevresindeki erkeklerin tutumlarıydı. İşi ama Dottie'yi bu hale getiren neydi peki?

Garajın önünde arabayı durduran Tess, Steve'e, İçeri girmemi ister misin? diye sordu kuru bir gülümsemeyle.

Yok, ben giderim, dedi Steve ve arabadan indi.

Onun uzun bacaklarıyla hızlı hızlı yürüyüşünü izledi Tess. Genç adam, birkaç adamın çalıştığı karanlık garajda kayboluvermişti az sonra.

Öğle sıcağı bunaltıcıydı Tess güneş gözlüğünü takmış, ince elbisenin açıkta bıraktığı kollarına, omuzlarına güneş yağı sürmüştü.

Ne sıcak değil mi? diye sızlandı. Dottie yüzünde boş bir ifadeyle başını salladı.

Neden Steve'i sepetlemek istiyorsun. Ondan hoşlandığını sanıyordum, diye çıkıştı Dottie. Hem o giderse benim Franco ne olacak? Seni villada yalnız bırakıp gidemem. Bizimle gelirsen de üç kişi fazla kalabalık olur.

Tess onlara yaklaşan Steve'e bakarak, Sevgili Steve'imizi hemen kaybedeceğimizi sanmıyorum, dedi alayla. Genç adamın siyah saçları güneşte ışıl ışıl parlıyordu.

Bitmemiş mi yoksa? diye sordu Steve'e.

Korkarım arıza, zannettiklerinden daha da büyük çıkmış. Yarına yetiştirmeye çalışacaklar.

Ne iyi, dedi Tess kelimelerin üzerine basarak. Herhalde, bu seni çok rahatlatmıştır, değil mi? Steve umursamaksızın, Daha önce hiç sörf yaptınız mı? diye sordu.

Dottie, Hayır, ama yapmayı çok istiyorum, diye istekle söze girdi.

Ya sen, Tess? Steve bunu sorarken arka koltuktan, sürücü koltuğunda oturan Tess'e doğru uzanmıştı. Çenesi genç kızın neredeyse omzuna değiyordu. Öylesine ima dolu konuşmuştu ki Dottie'nin aklına bambaşka şeyler gelmeye başlayacağını düşündü Tess. Gülmeye çalışarak, Denedim ama çok fazla su yuttuğum için pek sevemedim, dedi.

Sana öğretirim, diye üsteledi Steve. Yavaş mı öğrenirsin?

Genç kız aynada alaylı bir gülümseme görüyor, öfkeden küplere biniyordu.

Ben sadece güneşleneceğim, dedi. Dışarıdan bakınca kolay görünüyordu ama zor bir işti sörf yapmak. Geçmişteki tek deneyimi de başarısızlıkla sonuçlanmıştı. Denize düşmek fikri artık ona hiç de cazip gelmiyordu.

Dünyada olmaz, dedi Steve. Ben sana öğretirim, üzülme.

Dottie kıkırdamaya başlayınca, Tess ikisine olan öfkesini gaz pedalından çıkardı.

Nice'ın eski mahallelerinden birinde yedikleri öğle yemeğinden sonra plaja gittiklerinde de aynı şeyin tartışmasını yaptılar. Sonunda Franco, Dottie'yi sörf öğretmeye götürdü. Tess bir yandan güneşin altında tembel tembel uzanıyor, bir yandan da onları izliyordu. Dottie ikide bir düşerek çığlıklar atıyordu. Son zamanlarda bu çığlıklar feryatlara dönüşmüştü. Tess kahkahayla gülmeye başladı. Ama sevinci uzun sürmeyecekti. Steve başına dikilip, Hey bu kadar tembellik yeter. Hadi bakalım, sörf tahtasında denge nasıl sağlanırmış göster bize. Böyle hafif biri olduğuna göre doğuştan sörfçü olmasın sen, diye sataştı. Hayır sörf yapmak istemiyorum, diyen Tess, yüzükoyun döndü.

Steve, Korkak, diyerek poposuna bir şaplak indirdi.

Tess, tam, Yapma, diye bağırarak dönmüştü ki, Steve onu kucaklayıp kaldırıverdi. Tess kolları arasında tepinip inmeye uğraşıyor plajdakiler onları seyredip gülüyorlardı.

Tess ona öldürücü bakışlar fırlattı. Steve'se hâlâ işin komedisindeydi. Genç kız, bu iri ve kaslı vücutla başa çıkamayacağını biliyordu.

Beni bırakmazsan seni ısırırım, dedi.

Pekâlâ, o zaman... deyip onu bırakıverdi Steve. Birden kendini suların içinde bulan Tess yüzmeye çalıştı. Bu arada öfkeyle Steve'in dizine vurup onu da sulara düşürdü. Genç adam doğrulana kadar oradan kaçmaya çalıştıysa da Steve çabucak yetişmişti kendisine. Güçlü kollarıyla onu yakalamış, ıslak vücutları birbirine dolaşmıştı. Steve onu kaçmaması için sımsıkı kavradı. Onun güçlü parmaklarını göğsünde hissetti genç kız.

Seni her şey böyle korkutur mu? Böylesine ürkek bir kedicik olduğunu kim bilebilirdi senin, diye fısıldadı Steve onun kulağına. Bana korkmuş bir kedi yavrusunu hatırlatıyorsun.

Dikkat et, kedilerin pençeleri vardır, diyerek Tess tırnaklarını onun omuzlarına batırdı.

Canımı acıttın, diyerek Steve onu bıraktı. Genç kız sahile doğru yüzdü. Sudan çıktıklarında Steve ona dövecekmiş gibi bakıyor, o da korkmadığını belirtircesine isyankâr bakışlar fırlatıyordu genç adama.

Steve, İstediğini yap. Beni bir buzdağı olduğuna inandıramazsın, dedi. Yoksa kendini mi kandırmaya çalışıyorsun? Baban sana ne yaptı böyle. Bütün erkekler onun gibi değildir ki.

Babamdan ne istiyorsun sen? diye kuşkuyla haykırdı Tess. Bir 0yun yazarı olduğundan emin misin sen? Sakın hâlâ bir gazeteci filan olmayasın.

Steve dudak büktü. Hayır. Hâlâ gazeteci değilim. Gazeteci olduğum zamanlar bile en kötülerinden biriydim. Yazdığım hikâyelerin çoğu beni sıkardı. Benim sevdiklerimi de yazı işleri müdürleri beğenmezdi. Tess onun sözlerinin, aklından geçenleri yansıtmadığına emindi. Onu hafif alaycı bir tavırla dinlemişti bu yüzden. Ayaklarım suya sallandırmış, bikinisi güneşte neredeyse kurumuştu.

Ama bana babamla ne alıp veremediğin olduğunu hâlâ söylemedin? diye mırıldandı. Beni aptal yerine koymaya kalkma.

Sen benimkilere cevap vermiyorken, ben neden cevap verecekmişim?

Kapana kısıldın değil mi? diye dalga geçti Tess.

Steve, Bak Dottie artık beceriyor, diye işaret etti gülümseyerek.

Tess döndüğünde, Dottie'nin sörf tahtası üzerinde gayet iyi kaydığını gördü. Genç kızın uzun saçları rüzgârda savruluyordu. İlginç, diyerek Steve'e döndü. Çok etkilendim. Franco iyi bir öğretmen olsa gerek. Bana da öğretmesini isteyeceğim.

Bir de hakaret ediyorsun ha, dedi Steve kırılmış gibi. Bana hiç deneme fırsatı tanımadın.

Genç kız kin dolu bir bakış fırlattı. Atlayacağım yeri önce bir kez görmek isterim, dedi.

Tanrım ne şanssız bir insanım. Bu kadar güvensiz bir kadın görmedim ömrümde. Her şeyi soruşturuyor, hiçbir şeye de inanmıyorsun! dedi. Modern düşünce tarzı dedikleri bu olsa gerek. Ama boşuna vakit ve enerji harcıyorsun. Sana söyleyeyim.

Ama daha emniyetli bir yol, diyerek Tess kendini savundu.

Hata yapmamak için kendini öylesine sıkıyorsun ki, bir de bakacaksın, hiç yaşamamışsın. Beni endişelendiriyorsun doğrusu.

Bu modası geçmiş lafları daha önce de duydum, dedi Tess.

Dottie neşe içinde geldi o sırada. Başardım. Harikaydı Tess, mutlaka denemelisin. Başardığın zaman harika olduğunu göreceksin. İlk başta zor oluyor ama bisiklete binmekten farkı yok. Tek yapacağın dengeyi sağlamak. Gerisi kolay. Yapacağım diye belki on kere denedim ama sonunda buna değdi.

Franco elinde sörf tahtası,

Sana da öğretmemi ister misin Tess? diye atıldı.

Tess karar veremedi. Şey, bilmem ki...

Ama Steve, Eğer Tess'e ders verecek biri varsa, o da benim, diye araya girince Dottie ona göz kırptı, Franco da sörf tahtasını Steve'e uzattı.

Bir saat kadar uğraştılar. Ama ağır yelkeni tutmak Tess'e öyle zor geliyordu ki... Su da sanki onu aşağı çekiyor gibiydi. Tess tam başarıyor bu kez de dengesini yitiriyordu. Artık düşmekten her tarafı sızlıyor, yelkeni tutmaktan kolları ağrıyordu.

Daha fazla tahammül edemeyeceğim, diyerek vaz geçtiği anda Steve onu yukarı itmeye çalışarak, Bir kez daha dene. Eğer bu sefer de olmazsa vazgeçeriz, dedi.

Sonunda Tess suyun yüzünde durmayı başarmıştı. Beş dakika kadar kaydı. Steve'den hızla uzaklaşırken rüzgâr saçlarını yalıyor vücuduna çarpıyordu. Dalgaların üstüne çıktığında sörfü sağa sola devirerek kıyıya yöneltiyor, kendini bir zafer kazanmış komutan gibi hissediyordu. Bu işi başarabileceğini ölse düşünemezdi. Döndüğünde Steve'e neşeyle gülümsedi.

O da, Sana dememiş miydim? dedi.

İşte iki çıldırtıcı kelime daha, diye söylendi Tess. Hâlâ soluk soluğaydı.

Tess giyinirken sallandığını hissediyordu. Sörfü kiraladıkları çocuğa doğru yürürlerken Steve ona, Umarım belki bu sana bir şeyleri ispat etmiştir, dedi.

Tess ne demek istediğini merak etmişti ama hiçbir şey sormamaya karar verdi. Biraz, Steve ondan bir soru beklediğinden, biraz da alacağı cevaptan korktuğu için sesini çıkarmamıştı.

Hep birlikte küçük bir Çin lokantasında akşam yemeği yediler. Buradaki Çin lokantalarının çoğu Vietnam yemekleri yapıyordu. Erik soslu Kanton ördeğinin yanı sıra masaya küçük kâseler içinde pek çok orijinal yemek konmuştu. Uzun çubuklarla küçük küçük lokmalar alarak tattılar bunları. Tuzlu suda cevizden, şehriyeli, limon soslu pilice kadar pek çok Vietnam yemeğini denediler.

Franco aynı zamanda iyi bir karikatürist olduğunu söyleyip mönünün üzerine dördünün karikatürlerini çizdi. Sonra lokanta sahibine mönüyü hatıra olarak alıp alamayacaklarını sordu. Vietnam aksanıyla hızlı hızlı konuşan adam, onlara izin verdi. Steve hesabı istedikten sonra lokanta sahibiyle karşılıklı yerlere kadar eğilerek hesabı aldı. Masayı iki mum aydınlatıyordu. Tess mumların alevlerine bakarken kendini çok mutlu ve uykulu hissetti. Dottie ile Franco bir filmden söz ediyorlar, Steve elindeki hesap pusulasına bakıyordu. Tess vücudunun sızladığını, cildinin alev alev yandığını hissetti. Güneşte bu kadar çok kaldığı için kızdı kendine. Ama her şeyden öylesine mutluluk duymuştu ki aslında. Duvardaki süslü ejderha kabartmaları, rengârenk kâğıt fenerleri ve fondaki Çin müziğiyle şimdi bu sakin lokantada bulunmak da büyük bir zevk veriyordu ona.

Steve hesabı ödedikten sonra, bir garson yerlere kadar eğilerek onları uğurladı. Dışarı çıktıklarında Tess, gecenin soğuğunu yanan cildi üzerinde hissederek ürperdi. Franco'yu Eden-Roc Oteli'ne uğurlayıp villaya doğru yola çıktılar. Gecenin bu saatinde bile yollar doluydu. Ama villaya yaklaştıklarında ortalık giderek ıssızlaşmaya başladı.

Tess arabayı kullanan Steve'in yanında, başını geriye atmış gökteki yıldızlan seyrediyordu. Bulutsuz gökyüzünde, yıldızlar buzlu bir pırıltıyla ışıldıyorlardı.

Konuşarak bu gecenin güzelliğim bozmak istemiyordu genç kız.
Dottie, arka koltuğa yarı uyur bir şekilde kaykılmış, arada bir esniyordu. Konuşacak hali olmaması ne iyiydi.
Villaya geldiklerinde Dottie hemen, İyi geceler, deyip gözleri yarı kapalı odasına çıktı. Merdivenleri uyurgezer gibi tırmanmıştı. Tess ve Steve sessizce onu izliyorlardı. Genç kız, kendisinin de yukarı çıkması gerektiğini, burada durmasının bir çılgınlık olduğunu biliyor, ama bekliyordu. Neyi? Steve'in kendisini öpmesini mi? Evet, ama bu kadar basit değildi. Tess hiç yaşamadığı, hep hayalini kurduğu bir mutluluğu bekliyordu aslında.
Steve, gözlerinde az önce gökyüzünde seyrettiği yıldızlar gibi buzlu bir ışıltıyla ona bakıyordu. Bu gözler bir an o yıldızlar kadar uzak geldi genç kıza. O yıldızlar kadar parlak, o yıldızlar kadar erişilmez.
Yavaşça, İyi geceler, dedi genç adama.
Steve, Bir kahve içmez misin? diye sordu.
Yo. Uyuyamam sonra, diye bir bahane öne sürdü hemen.
Genç adam, Gerçekten uyumak mı istiyorsun? diye sordu. Sesinde genç kızın damarlarındaki kanı tutuşturan bir alev vardı. Ne demek istediğini çok iyi anlamıştı. Yalnız mı uyuyacaktı? Steve bunu soruyordu ona. Yalnız, kendi başına, o sessiz odada uyumak! Tess bunu istemiyordu, ama en iyisi buydu. Boğuk bir sesle, Çok güzel bir gündü, dedi genç adam. Tess onun nefesinin sıcaklığını ensesinde hissediyordu. Ve dudaklarını... O dudaklar ki genç kızın boynunda ılık ılık dolaşıyor ve çok daha fazlasını vaad ediyordu sanki.
Evet, ama çok yoruldum, dedi Tess. Ayağını güçlükle kaldırıp ilk basamağa tırmandı.
Steve, Kaçma, dedi ona, ama engellemeye de çalışmadı.
Kaçmıyorum. İstesem de kaçamam bu gece. Bütün enerjim tükendi. Yarın tekrar dene istersen. O zaman yine kendim olacağım ve sen de hak ettiğin cezayı bulacaksın.
Bu sözlere gülen genç adamın gözleri onu odasının kapısına dek izledi, ta ki kapı yüzüne kapanana kadar. Genç kız bu gözlerdeki çağrıyı görmemek için hiç başını çevirmemişti.
Başını yastığa koyar koymaz uyudu Tess. Ama tan yeri ağarırken susamış olduğunu hissederek uyandı. Herhalde çok kötü yatmıştı ki yatağı bir savaş alanı gibi darmadağınıktı. Rüya gördüğünü bile hatırlamadığına göre çok derin ve dinlendirici bir uyku olmalıydı.
Kısa pamuklu geceliği içinde içecek bir şeyler almaya mutfağa indi. Dottie ve Steve'in odalarında çıt çıkmıyordu. Uyuyor olmalıydılar. Mutfak penceresi önünde durarak kuşların cıvıltılarını dinledi. Bir bardak maden suyu içti.
Steve'in akşamki o davetkâr boğuk sesini düşünerek titredi. Böyle hislere kapılmak aptallık olacaktı. Steve ile sevişmesi erkek için bir anlam taşımayacaktı. Çünkü o bir yatağı paylaşmanın bir sigarayı paylaşmaktan

farkı olmadığı bir dünyadan geliyordu. Tess'se bu kadar umursamaz olamazdı. O yalnız vücudunu değil bugüne kadar kimseye vermediği sevgisini, içinde sakladığı sevgisini verecekti. Yaşamında ilk kez aşkı hissediyor, belki sevmiyor ama sevmeyi istiyordu. Bir cimrinin sabırla biriktirdiği altınlarını saçması misali sevgisini vermek istiyordu. Ama artık hiçbir şeyden emin değildi. Kendi kendisine aklını başına toplamasını, babasının kadınlara nasıl davrandığını hatırlamasını söyledi. Steve de babası gibiydi. Ama onu biraz tanıyınca babasının bir kopyası olmadığını anlamamış mıydı? Sanki onu babasından daha çok tanıyor gibiydi. Daha da çok tanımak istiyordu. Johnny daima uzak bir gölge olmuştu onun için, yaşamında. Steve ise çok yakındaydı ve giderek daha da yaklaşıyordu. O babası gibi bir fotoğraf değil, etiyle canıyla bir insan olmuştu etrafında. Nelere güldüğünü, hangi yiyecekleri, hangi kitapları hangi müziği sevdiğini, hayat görüşünü bildiği bir insan. Saatlerce konuşmuşlar ve onun hakkında yeni yeni şeyler keşfetmişti Tess.

Hiçbir erkeği böyle yakından tanımadığını düşünerek güldü. Evet, üzücü ama gerçekti. Kızların çoğu erkekler hakkındaki ilk fikirleri babalarına ya da erkek kardeşlerine bakarak edinirlerdi. Ama onun babası, öyle uzak olmuştu ki kızına... Ağabeyi de Tess'ten yaşça epey büyüktü. O daha okula giderken, Hal evlenmişti bile. Tess on dokuz yaşına geldiğinde hâla oluvermişti. Ağabeyini seviyordu. Ama onu pek iyi tanımıyordu. Birlikte oldukları dönemlerde Hal onu koruyan, büyük birisi olmuştu genç kız için. Tess o zamanlar çok küçüktü. O büyüdüğündeyse Hal'in kendi ailesi, karısı, çocukları, kendi yaşamı ve sorunları vardı. Tess'se artık bir yabancı olmuştu onun için.

Dün gece Steve'i kendine yakın hissetmişti. Hayatta ilk kez karşı cinsten birisini kendine yakın bulmak. Belki de mutluluğunun asıl sebebi buydu. Bu öylesine temiz ve güzel bir duyguydu ki, Tess onu asla yitirmek, kirletmek istememiş, onun için de Steve'siz gitmişti yatağına.

Odasına gidip giyinmeye karar verdi. Artık uyuyamazdı. Tam merdivenlere gelmişti ki Steve'in oturma odasında olduğunu görerek durdu. Cam kapı açıktı ve genç adam beyaz kanepede uyuyordu.

Tess parmak uçlarına basarak yürüdü. Kapıyı sessizce açtı. Herhalde bir şeyler okurken uyumuş olacaktı. Yerdeki halının üzerinde deri kaplı bir kitap açık halde duruyordu. Ses çıkarmadan odaya girdi. Halının tüyleri ayak seslerini örtüyordu. Gitmeli, zavallı adamı uykusunda rahat bırakmalıydı. Ama onu böylesine, savunmasızken seyretmek istiyordu. Bu hali onun gerçek kişiliği hakkında genç kıza en gerçek bilgiyi verecekti. Uyurken rol yapamazdı. Yalan söyleyemez, bir şeyler saklayamazdı.

Nefes almaktan bile çekinerek kanepenin yanında durdu. Uzun uzun seyretti onu. Biçimli yüzünü, göğsünün iniş kalkışlarını... Düzenli soluklar alarak derin derin uyuyordu genç adam. Ağzı hafifçe aralanmış, yüz ifadesi

rahatlamıştı. Gür siyah kirpikleri yanaklarını gölgeliyordu. Teni hafifçe pembeleşmişti.

Ona baktıkça içinin şefkat dolduğunu hissetti genç kız. Ona dokunmak, dağılmış siyah saçlarını okşamak, parmaklarını bronz boynu üzerinde dolaştırmak ve sakin sakin atan damarlarını hissetmek istedi. Sağ eli açık halde aşağı sarkıyordu. Elinden kitabı düşürmüş gibiydi. Tess onun ne okuduğunu merak etti. Kitabı aldı.

Bu basılmış bir kitap değildi. Bir kitap müsveddesine benziyordu. Genç kız içindekilerin düzgün bir stenoyla yazıldığını anladı. Steve bir şeyler yazıyordu. Acaba bir oyun muydu?

Ama, steno bilmeyen biri bile, biraz bakınca yanıldığını anlardı. Tam kitabı kapatacaktı ki bir yığın sembol ve işaretin arasında kendi adını gördü. Genç kız altı ay kadar sekreterlik kurslarına gitmiş burada steno öğrenmişti. Her şeyi hatırlamamakla birlikte yazılanları sökebildiğini fark etti! Gözleri sayfalar üzerinde dolaştıkça adının bir değil, pek çok kez geçtiğini gördü.

Steve aralarında geçen bir konuşmayı not etmişti. O soruları hatırlıyordu genç kız. Tess'in cevaplarını, her şeyi yazmıştı buraya. Tess yüzünden kanın çekildiğini, tüm vücudunun gerildiğini hissediyordu okurken.

Steve bunları neden yazmıştı? Titreyerek önceki sayfaları okumaya başladı. Her sayfada adı geçiyordu. Genç kızın dizleri titremeye başlamıştı. Sendeleyerek bir koltuğa yığıldı. Ama koltuğun kolunda durmakta olan bardağı görmemişti. Bardak gürültüyle parçalandı yerde. Steve uyanarak etrafına bakındı.

Onu görünce gri gözlerini önce bir şaşkınlık sonra da sıcak bir gülümseme bürüdü.

Selam, seni görüyordum rüyamda, diye mırıldandı tatlı bir sesle.

Tess'in gözlerindeyse acı vardı. Sahi mi? Yoksa rüyanda senin defterini bulduğumu ve benden sakladığın notları okuduğumu da gördün mü?

Genç kız, Steve'in cevabını beklemeksizin odadan çıktı. Steve'den kaçabilirdi belki, ama kendisinden ve kafasının içindekilerden kaçabilecek miydi acaba?

BÖLÜM ALTI

Tess merdivenleri öylesine hızla çıkıyordu ki, Steve'in ardından geldiğini fark ettiğinde üst kata varmıştı neredeyse. Uyku sersemliğini üzerinden henüz atamayan genç adam olanları kavramakta güçlük çekiyordu ama anlaşılan uzun bacakları o kadar uykulu değildi. Tam odasına girip kapıyı kilitlemişti ki, Steve kapıyı zorlamaya başladı. Genç adam, son basamağa vardıktan sonra kapıya adeta uçmuştu ama geç kalmıştı işte. Şimdi kapı öylesine sarsılıyordu ki, Tess onun filmlerdeki kahramanlar gibi bir omuzda içeri dalacağını sandı. Böyle öfkeliyken içeriye girememesi iyi olmuştu. Ama belki girse daha iyi olacaktı. Şiddet genç kızın içindeki birikimin de patlamasına yardım edebilirdi.

Tess! Steve, söyleyeceklerini toparlamak için bir an duraladı, ama aynı şiddetle kapıya vurmaya devam ediyordu. Tess, bak ne düşünüyorsun bilmiyorum. Ama kendine göre bazı sonuçlar çıkardığına eminim. Bana açıklamak için bir fırsat tanı, diye yalvardı sonra.

Bırak masalı, diye haykırdı genç kız öfkeyle. Öylesine kızgındı ki, her şeyleri kırmak istiyordu. Yıllar önce hiçbir erkeğin kendisini ağlatamayacağına söz vermişti kendisine. Ama Steve bunu başarmıştı işte. Sert bir tavırla, kızarmış gözlerindeki yaşları sildi. 'Aptal,' dedi kendi kendisine. Bu ilk ve son olmalı, bir daha asla böyle bir şey yapmamalıydı. Hiçbir erkeğe güvenemeyeceğini hâlâ öğrenememiş miydi? Bunca zamandır kendi kendisine tekrarladığı bu kuralları Steve çiğnemiş geçmişti işte. Hem de birkaç gün içinde.

Kapıyı aç. Böyle dışardan konuşulmaz ki. Yüzünü görmeden sana nasıl her şeyi anlatabilirim?

Tess kendisini görüyordu aynada. Görüntüsüne tiksintiyle baktı. Loş ışıkta haşin bir kedinin önünden kaçıp, sonuçta köşedeki deliğine sığınmış kırmızı gözlü bir fare gibiydi.

Tess, dedi Steve dışarıdan. Tess, pekâlâ, ama dinle o zaman. Tess dinliyor musun beni? Genç kızdan bir cevap alamadı. Tess banyoya gitmiş, duşun gürültüsüne sığınmıştı, onu duymamak için. Tabii Steve, bir kapıyla konuşmakta serbestti. Pamuklu geceliğini yere fırlatıp, soğuk suyun altına girdi. Onu duymuyor olmaktan memnundu, ama hâlâ dışarda olup olmadığını merak etmekten alamıyordu kendini. Orada olmasını ve kendini bir aptal yerine koydurmasını istiyordu.

Ama bu boş bir umuttu. Steve gibileri kendilerini budala yerine koydurtmaz, sadece başkalarına yaparlardı bunu. Ama eğer sen izin vermezsen seni de aptal yerine koyamazlardı. Yani kendini aptal yerine koyan gene sen olurdun sonuçta. Aynadaki hayaliyle konuşmayı bırakıp duştan çıktı. Bir yandan kurulanırken, bir yandan düşünüyordu. O notları, Steve ne yapacaktı? Bir dergide filan mı yayımlanacaktı acaba? Gazeteci değil miydi zaten? Bu notlar kelimesi kelimesine tüm konuşmalarını kapsıyordu. Herhalde, sonra, yazdıklarına itiraz edememesi için not almıştı böyle.

Odasına döndüğünde çırılçıplaktı. Giyecek bir şeyler aramaya başladı. Öylesine sinirliydi ki eline ne gelirse beğenmeyip atıyordu.

Birden aynadan, yarı açık pencereden bir hareket olduğunu fark etti. Bir kuş mu geçmişti pencereden? Krem rengi bir spor ayakkabının, panjurlara çarptığını görünce yüreği ağzına geldi. Ne olduğunu anlayıp panjurları kapatmak için pencereye koştu önce. Ama üzerinde hiçbir şey olmadığını hatırlayınca, koşup havlusuna sarınmak için geri döndü. Bu gecikme Steve'in içeri girmesine yetmişti bile. Genç kız tekrar pencereye koştuğunda o Tarzan misali üst kenarına tutunmuştu. Bir ayağı içeride, vücudu onu izler vaziyette,

dans edermiş gibi havada sallanıyordu. Yere pek yumuşak olmayan bir iniş yaptı, yani poposunun üstüne düştü. Ve tam ayaklarının dibinden Tess'e doğru sırıtmaya başladı.

Ama bu durum Tess'e hiç de komik gelmemişti. Tanrı aşkına, sen ne yaptığını sanıyorsun? Deli misin nesin? Ya düşüp ölseydin? Genç adam kendi balkonundan sarkarak Tess'in balkonunun demirlerine tutunmuş ve panjurları itmeye çalışmış olmalıydı. Tess böyle tehlikeli bir iş yaptığı için ona öyle kızmıştı ki durmaksızın söyleniyordu. Birden asıl neye kızması gerektiğini hatırlayıp kapıyı açtı ve Çık odamdan, diye bağırdı.

Steve kararlıydı, gitmiyordu. Ellerini dizlerine kenetlemiş, oturduğu yerden genç kızı seyrediyordu.

Bir daha benim gözümü boyayamayacaksın. Tess bir yandan kapıyı açık tutuyordu. O notları okudum. Ne yapmak niyetinde olduğunu bilmiyorum ama eğer bir kelimesini bile yayınlarsan, seni mahkemeye veririm. Basın Konseyi de seni ihraç eder. Ben sohbet ettiğimizi sanıyordum, röportaj yaptığımızı değil, diye haykırdı genç kız. Yüzü giderek kızarıyor, sesi titriyordu. Babam hakkında benden bilgi sızdırmaya çalıştığını bilmiyordum. Ondan çok defalar kuşkulanmış, ama genç adam bu kuşkularını, adi yalanlarıyla dağıtmıştı. Daha da kötüsü Tess artık her şeyden kuşkulanır olmuştu. Sen yalancı bir yılansın. İşte orada da bitmemişti, genç kız ona âşık olmak üzereydi. Sinsi, adi fare, diye tısladı dişlerinin arasından.

Steve, Tess, diyerek ayağa kalktı.

Seni rezil herif. İkiyüzlü, aşağılık, ikiyüzlü solucan.

Tess, notlarımı okuduysan eğer onları her dediğini unutmamak için yazdığımı anlamadın mı? Hangi yemekleri, hangi kitaplan sevdiğini, gülerken gözlerinin aldığı rengi bilip onları unutmamaya çalışmam yasak mı yani.

Tess yutkunmaya başlamıştı. Steve ona doğru bir adım attı. Genç kız, 'Beni yumuşatamazsın,' der gibi bakıyordu. Alçak, tatlı dilli yalancı, diye haykırdı. Sesi acıyla titriyordu. Bu numaraları artık yemem. Hiçbir şey duymak istemiyorum artık.

Ben günlük tutuyorum. Sen tutmaz mısın? Biraz daha yaklaşmıştı şimdi.

O bir günlük değildi.

Tek tek günlere bölünmüş değil belki, ama kimi gün içimden hiçbir şey yazmak gelmiyor. Neden sayfa israf edeyim? Tarihleri kendim atıyorum. Her gün yaşadıklarımızı anlattığımı anlaman gerekirdi.

Genç kız durakladı. Acaba söyledikleri gerçek miydi? Yine de, Ben öyle bir şey görmedim, diye haykırdı.

Senin stenon nasıl? diye sordu Steve. Aynı anda da yaklaşıp, kapıyı itmişti.

Hakkımda yazdıklarının çoğunu anlayacak kadar iyi. Aslında bu tartışma Tess'in kafasını allak bullak etmişti.

Kuşkusuz, diye, yine genç kızın kanını alevlendiren o boğuk ses tonuyla cevap verdi Steve. Genç kızın gözlerinden direncinin kırıldığını anlamıştı. Elini uzattı.

Tess, Dokunma bana, diye bağırarak geri çekildi. Ama ardında kapalı kapıyı buldu.

Steve yine tatlı sesiyle konuşmaya başladı. Bana demin bir yığın iltifatlar yağdırdın. Bir yandan elini Tess'in başına koymuştu.

Orada seninle ilgili hiçbir şey görmedim. Hepsi benim konuşmalarımdan alınma pasajlardı ve çoğu da babamla ilgili şeylerdi. Tess hâlâ bağırıyordu.

Sanki canı sıkılmış gibi Steve elini birden aşağıya doğru çekti ve ani bir hareketle genç kızın havlusunu indirdi. Tess sıçrayarak yatağın üzerindeki örtüyü almaya çalıştı ama örtünecek vakit bulamadan Steve onu yakaladı. Vücutları birbirine dolandı. Genç kız üzerinde Steve'ın ağırlığıyla yatağa yuvarlandı.

Çırpınarak öfkeyle baktı genç adama, ama erkeğin güçlü vücudu ona acıdan çok, zevk veriyordu. Öfkeliydi, duyguları karmakarışık olmuştu. Vücutlarının teması onu hem heyecanlandırmış, hem ürkütmüştü ve genç kız ne yapacağını şaşırmıştı.

Steve derin derin soluyarak, ta gözlerinin içlerine bakıyordu. Tess'se konuşamıyor, nefes alamıyordu. Genç adamın ağzı şehvetle boynunda, çenesinde dolaşmaya başlamıştı. Sonunda ağzını yakalamış, susuzluğunu gidermek istercesine saldırmıştı.

Tess gözlerini kapattı. Öylesine terlemişti ki çarşaflar çıplak vücuduna yapışıyordu. Erkeğin vücuduna dokundu ve arzuyla titredi. Dudakları o eşsiz öpücüklerle erimiş gitmişti sanki. Vücudu ihtirastan, arzudan bir yaprak gibi titriyor genç adamın her dokunuşuyla bir kez daha sarsılıyordu.

Birden kapı açıldı. Her ikisi de tepelerinden aşağı kaynar su dökülmüşçesine irkilip fırladılar.

Dottie'nin yüzü çok komikti. Yersiz olmasa, ikisi de kahkahalarla gülebilirdi. Kızcağız önce pespembe sonra kıpkırmızı kesilmişti, gözleri faltaşı gibi açılmıştı. Şey, Özür dilerim, ben, ben... diye kekeledi. Bu sözlerin ardından kapı hemen kapandı. Koşarak odasına gittiğini duydular Dottie'nin. Steve dişlerini sıkarak oturmuş, karmakarışık olmuş saçlarını düzeltiyordu. Yüzü al al olmuş, yanağında hafif bir tik belirmişti.

Tess çıplak vücudunu pikeye sardı. Sanki bambaşka bir gezegenden gelip birden dünyaya inivermişti. Aklı hâlâ o gezegendeydi. Duyguları var gücüyle geri dönmeye çağırıyordu onu.

Steve yarı öfkeli, yarı üzgün, Bu kızın zamanlaması bir harika, diye fısıldadı dişlerinin arasından.

Lütfen, lütfen git buradan, diye inledi Tess. Tanrım, Dottie kim bilir neler düşünecekti şimdi. 'Saçmalama,' dedi kendi kendine. Düşündüğünde

yüzde yüz haklıydı elbette. Ya bir iki dakika daha geç gelseydi. Çok daha utanç verici bir manzarayla karşılaşacaktı belki de...

Lanet olası. Kırk yılda bir öğleden önce uyanacağı tutar, o da tam bugüne denk gelir, diye Dottie'ye söylenmeye başladı Steve. Bir yandan da genç kızın yüzünün aldığı ifadeyi inceliyordu. Daha geldiği ilk dakikadan bu yana hep onu izlemiş her hareketini, her sözünü o 'günlük' dediği kahrolası deftere kaydetmişti. Tess, o gri gözlerin gerisinde yatan gerçeği çok merak ediyordu. Genç adamın kendisine böylesine saplanmış gözlerle neden baktığını bilmek istiyordu.

Titreyip durma, diye çıkıştı Steve ona.

Hayır, titremiyorum, diye çocuksu bir tavırla kendini savunmaya çalıştı Tess. Ama sanki bir şok geçiriyordu. Her tarafı titriyordu.

Steve, Tamam, Dottie bizi gördü, diye söylenmeye başladı. Ne olmuş yani, bu onun saçlarını ağartmaz, geceleri rüyalarına girmez ya? Aydın görüşlü, modern bir kız o, rahibe değil.

Ayıp, ayıptır. Ne fark eder ki... Onu sevişirken yakalanmak değil. Havva gibi çırılçıplak görülmek rahatsız etmişti! 'O modern görüşlü Dottie bile böyle bir manzarayla karşılaşınca rahatsız olmuştur,' diye düşündü. Şahsen kendisi aynı durumda bir odaya girse belki şok geçirmezdi ama aynı Dottie gibi ortadan yok olurdu.

Sanki Steve, onun için bir yabancıymış gibi, Lütfen çıkar mısın? Giyinmek istiyorum, dedi nazikçe. Konuşmamız gerek. Konuşacağımız çok şey var.

Lütfen, bu kadarı yeter, diye inledi Tess. Gözleri tekrar yaşlarla dolmuştu.

Sözcüklerle pek aramız iyi değil galiba, dedi Steve. Ne zaman konuşmuyoruz, her şey daha iyi gidiyor. Sana ne zaman bir şeyleri açıklamaya çalışsam önüme duvarlar çıkıyor. Kendini duvarlarla çevirmişsin sen. İşte şimdi de aramızdalar, görüyorum.

Ona doğru eğildiğinde genç kız, Dokunma bana, diye haykırdı. Steve artık dayanamıyordu. Yüzü karardı, çok sinirlenmişti.

Erkekler konusunda böyle olman için, çok zor bir çocukluk yaşamış olmalısın, dedi yavaşça. Annenle baban ayrıldıklarında kaç yaşındaydın?

Onlar hiç ayrılmadılar. Hâlâ evliler. Sor Johnny'ye, sana evli olduğunu söyleyecektir. Hâlâ annemi ziyaret eder.

Ama bahse girerim, onun her gönül hikâyesini, her skandalını çok iyi biliyordur. İçin için ağlıyor size belli etmiyordur. Hani, 'Gülücüklerde ağlamak,' diye bir deyim vardır ya öyle. Oh, Tess, bu yüzyıllardır böyle. Kadınlar çocuklarının gölgesine sığınıp evlilik bağlarını hep korurlar.

Tess işte şimdi çok kızmıştı: Sözlerine dikkat et. O benim annem. Onu senden iyi tanırım.

Steve, Ne olmuş yani. Johnny'nin de karısı, ondan nefret etmek için yüz bin tane sebebi var, diye savundu kendisini.

Onu tanımıyorsun. O babamdan nefret etmez. Neden böyle olduğunu Tanrı bilir, ama asla nefret etmez. Hem etse neden benden saklasın ki? Kendisine yüzlerce defa sordum neden boşanmıyor diye. Ayrılmaları beni üzmez bile.

Hiç seninle tartıştı mı bu konuyu? Sesi kesilmişti Steve'in.

Ben bazen konuşmayı denedim ama o istemedi. Öylesine dürüsttür ki beni ya da Hal'i bir kez olsun asla kullanmadı ve aileyi bir arada tuttu. Hem nasıl kullansın ki. Biz babamızı görmeden büyüdük. Johnny, arada bir gelir, bizi hediyelere boğardı. Onun yaptıklarını bilip bilmememize aldırmazdı hiç. Bazen, onun Londra'da oyunlarıyla meşgulken bizim varlığımızı unuttuğunu düşünürdüm.

Ne fark eder, yine de Johnny'nin gözünde onun evlatlarıydı. Kendi etinden kendi canından birer parça, dedi sakin bir tavırla Steve. Sizi kendi yanında tutmakla, ona karşı da kullanmış olmuyor muydu anneniz?

Johnny hiçbir zaman et ve candan ibaret basit bir insan olduğunu kabul etmez. O herkesin gözünde bir ilahtır. Kendisi için bile. Anketler herkesin ona nasıl taptığını göstermiyor mu? Tess acı bir alayla söylemişti bunları.

Steve, başını sallayarak derin bir soluk aldı. Ve sen babanın senin için hiçbir şey ifade etmediğini mi söylüyorsun? Aman Tanrım, Tess, bu adam senin baban! Kişiliğin, yaşamın, düşünce biçimin onun bir parçası. Sen onun kızısın. Erkeklerden kaçıyorsun, çünkü babana güvenmemiştin. Ona kızgınsın, dargınsın ama ondan büyülenmediğini söyleme bana.

Bir yılan da insanı büyüleyebilir, dedi, Tess öfke içinde. Belki de sen... Ama Steve'in gözlerinin kısıldığını ve buz gibi baktığım görünce sözlerini tamamlayamadı.

Steve gözlerini ondan ayırmadan sordu. Peki, beni ne olarak gördün? Bana öyle geliyor ki sen babanla beni aynı hamurdan iki insan olarak algılıyorsun.

Onun hakkında konuşmak istemiyorum artık. Hem neden bana bunları anlattırıyorsun? Yalnız kaldığın ilk saniyede 'günlük' dediğin o nesneye yazmak için mi? Sana bir damla bile güvenmiyorum. Hem kimsin sen? Gerçek adını bile bilmiyorum. Pasaportun nerede? Steve Houghton olduğunu nasıl kanıtlayabilirsin? Bana babamın sana burayı kiraladığına dair bir mektup gösterebilir misin? Ailem neden seni bu kadar ilgilendiriyor?

Söyleyecek çok sözü vardı daha ama sesi artık boğuk, boğuk, titrek, titrek çıkıyordu acıdan. Vücudu pikenin altında bir yaprak gibi titriyordu. Daha fazla konuşmaktan korkarak sustu. Steve gözlerinde garip bir ifade, genç kıza bakakalmıştı. Şaşkınlıkla, akıl karışıklığı arası bir şey onu kapıya kadar götürdü. Belki bugüne kadar genç kızın kendisine karşı

duyduğu kuşkunun derecesini tahmin edememişti. Ya da genç kızın basit aşk oyunlarıyla avutulacak kadar aptal olmadığını görmekti, onu şaşkına çeviren.

Pasaportum odamda. İstediğin an görebilirsin, dedi kısaca.

Acaba mesleğin tiyatro yazarı mı olarak geçiyor? diye sordu. Gazeteci mi yoksa?

Korkarım gazeteci. Beş yıl önce ben pasaport alırken öyleydi. Yenisini alırken meslek tanımını değiştiririm, emriniz üzere, dedi kapıyı açarak. Sesi dondurucuydu.

Tess inanmamış gözlerle, Ona ne şüphe, dedi. Çıkmadan önce Steve'e keskin bir bakış fırlatmayı da unutmadı.

Kapı kapamnca Tess tekrar duşa girdi. Soğuk suyun altında, cildini üzerinde parmak izleri olan bir cam gibi hissediyordu. Bir keseyle vücudunu ovuşturdu. Sanki izler de silinmişti şimdi. Her zaman hor görüldüğünü düşündü. Böyle bir erkeğin onu ciddiye almayacağına kesinlikle inanmıştı. Ama ya kendisi, ya kendi duyguları? Onlar öylesine güçlü öylesine etkiliydiler ki... Steve'i istiyordu, onun kendisini zorlamasını istiyordu.

Geçmişte erkeklerin kendisine bu tür dürtüler uyandıracak ilişkiler geliştirmesine izin vermemiş, hep kaçak güreşmişti. Çıktığı erkeklerle hep platonik beraberlikler kurmuş, riske girmemişti. Oysa şimdi ateşle oynuyordu. Ondan uzak durması, dikkatli olması gerekiyordu.

Aşağı indiğinde Steve'i değil, Dottie'yi buldu mutfakta. Gene bir kahve içip, çörek yemekle meşguldü. Tess onu görünce yüzünün yandığını, pembeleştiğini hissetti. Dottie onu rahatlatmak için hiçbir şey olmamış gibi davrandı.

Taze kahve var. Portakal suyumuz bitmiş. Kruasan da lastik gibi olmuş, bayatlamış. Gidip yenilerini alsak iyi olur.

Hayır, canım gidip biraz sebze meyve almak ve köydeki kafeteryada küçük bir kahvaltı yapmak istiyor. Görüşürüz.

Dottie, Ben de geleceğim, diye homurdanarak fırladı.

Tess arabaya giderken adeta koşuyordu. Steve'in onları çıkarken görmesini istemiyordu. Dottie ne olduğunu anlamak için merakla genç kızı izledi.

Sonunda, Bir yere mi yetişeceğiz? diye sordu.

Steve'i görmek istemiyorum, bir süre için, diye kestirip attı Tess.

Dottie, Sen ve onun şey olduğunuzu bilmiyordum, diye kekeledi beceriksizce.

Tess kızararak, Değiliz zaten, dedi.

Of, boş ver. Ben senin annen değilim. Bana yalan söylemene gerek yok. İstiyorsan, neden yapmayacakmışsın ki... Ben sadece neden şaşırdım biliyor musun? Sürekli ondan rahatsızmış gibi duruyordun. Ama bazen öyle olur değil mi? Ne kadar kavga edersen, o kadar ilgi duyarsın.

Çatışma madalyonun bir yüzüyse, cazibe de öteki yüzü derler ya, kitaplarda, diye güldü Tess. Tanrım, ben bu kadar hesaba, kitaba uyan bir insan mıyım?

Bilmem, diye mırıldandı Dottie. Öyle mi olduğunu sanıyorsun gerçekten?

Komik değil mi? Belki de öyleyim. Bu sözü herhalde pek çok çifte uyduğu için söylemişlerdir. Belki de pek çok boşanmaya uyduğu için. Beraber olamazsın, ayrı da duramazsın.

Ah, canım. Umarım bunları Steve'e de söylemeyeceksin. Yoksa onun da zamanla seni inciteceğini, hor göreceğini mi sanıyorsun? diye endişeyle sordu Dottie.

Kim bilebilir? dedi Tess sinirli bir gülüşle.

Dottie, Derler ki insanlar çocukluklarında beraber olduklarına benzer kişileri severlermiş, dedi. Yani ailen sürekli kavga eden insanlarsa, sen de evlenince büyük ihtimalle sık sık kavga edeceksin.

Bizimkiler hiç kavga etmezlerdi. Seslerini yükselttiklerini bile duymadım, dedi. Dottie'ninse sorunlu bir çocukluk yaşadığı gözlerinden okunuyordu.

Benimkiler çok sık kavga ederler, çok da gülerlerdi, diye gülümsedi Dottie. Onlara göre iyi evlilik tartışma demekti.

Tess bir kafenin önünde park etti. İçeride birkaç işçi kahvaltı ediyordu. Kafeyi işleten kadın tezgâha yaslanarak ne istediklerini sordu. Kahve ve kruasan istediler.

Kahve çok güzeldi. Çörekler fırından yeni çıkmış, mis gibi kokuyorlardı. İştahla yediler.

Tess, Franco, Steve'in arkadaşı değil mi? Onu ne zamandır tanıyormuş, söyledi mi sana? Diye sordu.

Dottie, İki yıl önce Steve, Franco ile bir röportaj yapmış. Zannederim o zaman tanışmışlar.

Ne röportajı, gazete için mi?

Sanırım, ama ne yalan söyleyeyim pek ilgilenmedim. Steve sana bir zamanlar gazeteci olduğunu söylemedi mi?

Söyledi. Peki Franco, Steve'in oyun yazdığını biliyor mu?

Elbette. Son oyununun ilk gecesi için Franco'ya bilet bile vermiş. Franco, Londra'ya gelince beni iyi İtalyan lokantasına götüreceğine söz verdi, dedi. Dottie kahvesini bitirirken, Hatırlar mı dersin? diye iç çekti. Tatil aşkları hep aynıdır. Sözler verilir ve bir hafta sonra ismini bile unutursun.

Tess hesabı öderken, Sen Franco'yu unutacak mısın yoksa? diye sordu.

Hayır. Ama o beni unutur herhalde, diye mırıldandı, Dottie üzüntüyle. Dışarı çıktıklarında fırının yeni açıldığını gördüler. Henüz çıkmış ekmek, yeni kahvaltı etmiş olmalarına rağmen ağızlarını sulandırmıştı.

On dakika sonra bir bagaj dolusu yiyecekle yola çıktılar.

Franco bizi Gourdon da öğle yemeğine davet etti. Oradan Loup Vadisi nefis görünüyormuş. Yemek yerken nehrin vadiden aşağı dökülüşünü seyretmek harika olacak, dedi neşeyle Dottie.

Orada hava rüzgârlı olur herhalde, diyerek Dottie'ye baktı Tess. Aynı anda kızın suratı asılmıştı.

Buraları iyi bildiğini unutmuştum. Gelmez misin? Franco beni öğleye doğru alacak. Ama sen ve Steve'in de gelmesini isterim. İyi bir dörtlü oluyoruz, ne dersin?

Gelmeyi ben de çok isterim, dedi Tess. Dört kişi olmak en emin durumdu. Steve’le yalnız kalmak istemiyordu. Hele villada asla. Aklına gelenler yüzünü kızartmıştı.

St. Paul Bölgesi'ne vardıklarında Dottie, Burası Vence mi? diye sordu. Güzel dükkânlar var mıdır acaba? diye de eklemeyi unutmadı.

Tess, Burada bir katedral ve ortasında gayet güzel çeşmeli bir meydan var. Görmek ister misin? dedi.

Alışveriş yapılacak yerleri görsem daha iyi olur, diye cevap verdi Dottie. O, tarihi yerleri görmeye gerek duymazdı. Kendime yeni sandaletler almam gerek. Deniz, ötekileri mahvetti. Bu çakıllar da ayaklarımı acıtıyor.

Eski kasabanın dar sokaklarında saat on bire kadar dolaştılar. Döndüklerinde villanın önünde park edilmiş bir kırmızı araba gördüler. Dottie, Franco erken gelmiş olmalı, diye etrafa bakındı. Ama sevinci şaşkınlığa dönüştü az sonra. Bu, dün kullandığı araba değil ki. O bir Porche'tu, bu ise Renault, diye homurdandı.

Tess, Belki de sonunda Steve'in arabası gelmiştir, dedi kuru bir sesle. Arabasını Renault'un arkasına park etti. Bunca zamandan sonra arabanın tamirden dönmesini beklemek gene boşuna umutlanmak olabilirdi. Onun bir arabası olduğundan bile emin değildi, artık. Varsa bile, tamire ihtiyacı olduğu kuşkuluydu en azından. Eh, gider artık herhalde, dedi arabadan inerken kendi kendine. Ama biraz sesli düşünmüş olacak ki Dottie ayıplarcasına azarladı onu.

Onu gönderecek misin? Ben de düşünmüştüm ki, sen ve o...

Aramızda bir şey yok, deyip kestirip attı Tess. Bir yandan paketleri taşımaya çalışıyordu. Kapıyı açan Dottie'ye seslendi. Hey, şunu alsana elimden. Hepsini taşıyamıyorum.

Dottie, Tess! diye haykırdı geri dönerek. Tess şaşırmıştı, içeri bir kertenkele mi girmişti yoksa? Dottie de amma korkaktı. Zaten o fareden, böcekten tüm uçan ve sürüngen yaratıklardan korkardı.

Gene ne var? diye güldü Tess ve içeri girdi. Dottie'yi ürküten şey onun da yüzünün bembeyaz kesilmesine yol açtı.

Annesi mutfaktan çıkmış ona doğru geliyordu.

BÖLÜM YEDİ

Tess elindeki paketleri Dottie'ye tutuşturup annesine doğru koştu. Tanrım, sen nereden çıktın böyle? diyerek Ellen'a sarıldı ve öptü. Bir şey mi oldu yoksa? Neden geldin? Yalnız mısın? Annesi de kızını coşku ve sevgiyle kucaklamıştı.

Sakin ol, yavrum. Telaşlanacak bir şey yok. Ellenin yüzü her zamanki gibi sakindi. O zayıf görünümüne rağmen, daima çok sakin, sevincini ve üzüntüsünü hiç belli etmeyen bir kadındı. Tess ne zaman annesine baksa, kendisinin otuz yıl sonraki halini gördüğünü sanırdı. Vücut yapıları, tenlerinin rengi, saçları birbirinin aynıydı. Ama annesinin saçları artık gri pırıltılarla dolmuş, ağzının ve gözlerinin etrafında kırışıklar belirmişti. Yine de onları ilk kez gören bile benzerliklerini fark ederdi.

Tess, Neden geleceğini bana haber vermedin, diye çıkıştı annesine.

Vakit yoktu. Hal'i artık buraya bir telefon alması için ikna etmenin zamanı geldi. Sen ya da ağabeyin buradayken sizinle haberleşmek çok zor oluyor. Telgraf çekmeye kalksam, ondan daha önce ben gelirdim, emin ol, dedi Ellen.

Elindeki paketleri bırakmak için mutfağa gitmiş olan Dottie yanlarına gelmişti şimdi. Selam Mrs. Linden, nasılsınız? diyerek dostça gülümsedi.

Selam, Dottie. İyiyim, teşekkürler. Ya sen nasılsın? Çok iyi yanmışsın bakıyorum.

Genç kız neşe içinde, Evet, bayağı iyi yandım. Harika bir tatil yapıyoruz. Oğlunuzun bize villasını vermesi büyük incelik. Çok güzel bir yer burası. Çok sevdim, dedi.

Ben, Fransa'nın güneyinden pek hoşlanmam aslında, dedi. Ellen, serin hole mutlu gözlerle bakarak. Kızgın güneş bana iyi gelmiyor. Bütün enerjimi emiyor sanki.

Derdinizi, anlıyorum. dedi Dottie. O sırada annesinin arkasında durmuş, başıyla mutfağı işaret etmekte olan Tess'i fark etti. Anlaşılan Tess annesiyle yalnız kalmak istiyordu. Neden size bir kahve yapmıyorum? İsterdiniz değil mi? diye sordu nezaketle. Yoksa çayı mı tercih ederdiniz?

Ben de şimdi mutfağa geçecektim. Çok teşekkürler Dottie, dedi Ellen. Ama şimdi izin verirsen Tess'le biraz konuşmak istiyorum. Biz oturma odasına gidelim. Yalnızca beş dakika, tamam mı? Ve lütfen çay yap kahve değil. İçim yanıyor çünkü...

Elbette, dedi Dottie. Elien oturma odasına yönelince de Tess'in kulağına, Steve nerede? Annenin onun burada olduğundan haberi var mı? diye fısıldadı hemen.

Tess, o sırada annesinin geriye doğru bakıp, müstehzi bir bakış fırlattığını gördü. Bunun üzerine,
Sanırım biliyor. Steve belki gitmiştir, belki de havuzdadır, diye cevapladı arkadaşını.

Kapıdaki araba onun mu, annenin mi?

Bilmiyorum. Anneme sorarım. Eğer Steve gelirse, onu ben annemle konuşurken oyalarsın, değil mi?

Tabii. Artık kocaman bir kızsın. Bir sorun çıkarmaz değil mi?

Onu demek istemedim, diye itiraz etti Tess. Ama ne demek istediğini ona anlatması çok uzun işti şimdi. Annesinin ardından oturma odasına gitti. Ellen ayaklarını toplayıp, beyaz kanepeye oturmuştu. Bu haliyle ilginç gri saçları olan küçük bir kız çocuğuna benziyordu. Mavi gözleri parlıyordu.

Tess halının üzerine oturup, başını onun dizlerine dayadı. Sonra, Buraya babama gönderdiğim mesaj yüzünden mi geldin? diye konuya girdi.

Evet, her zamanki gibi meselenin ne olduğunu anlayıverdin. Baban mesajını alır almaz bana telefon etti. Çok endişelenmişti. Onu sakinleştirmem kolay olmadı. Dudakları Johnny'den söz ederken daima mutlulukla gülümserdi. Tess annesiyle babası arasındaki ilişkiyi hiçbir zaman anlayamamıştı zaten. Ne garip bir çiftti bunlar, Tanrım!

Ben zaten Steve Houghton'un villayı ondan kiralamadığını anlamıştım, dedi Tess, şaşırmamış bir tavırla.

Ellen, Durum sandığından daha karışık, dedi sakin sakin. Biliyorsun, baban onun önemli bir oyununda oynadı.

Tess, Evet, biliyorum, dedi. Aptalca İhanet.

Johnny, Steve'e istediği zaman burayı kullanabileceğini söylemiş. Bilirsin baban bu konularda çok rahattır.

Tabii başkasının malı söz konusu olduğunda, yani, diye dalga geçti Tess.

Hayatım haksız bir davranış değil ki bu. Biliyorsun, baban burayı alırken Hal'a yardım etmişti. Bu da istediği zaman o ve arkadaşlarının burayı kullanabilmesi demektir. Kadının sesindeki sertlik, Tess'in gülümsemesine neden olmuştu.

Tamam, Hal'in, babam ve arkadaşlarının burayı kullanmasına izin verdiğini biliyorum, diyerek durumu kabul etti.

Şunu söyleyeyim ki sen arayıncaya kadar babanın Steve'in burada olduğundan haberi yokmuş. Anahtar vermemiş ona yani. Ama Steve, villanın bu şekilde kullanıldığını biliyor olmalı, dedi Ellen.

Tess, Tahmin etmiştim, dedi düz bir sesle. Hal bahçede bir yedek anahtar bulundururdu. Anahtarı oradan almış olmalı,

Ellen 'hayır' anlamında başını salladı. Anahtarı bundan iki ay önce buraya gelmiş olan bir kadın oyuncudan almış. Çünkü o hanım, anahtarını Johnny'ye iade etmemiş.

Bir kadın oyuncu mu? diye sordu. Tabii, bu kadının babasıyla bir ilişkisi olup olmadığını sormasına bile gerek yoktu. Annesinin yüzünden okunuyordu zaten gerçek. Aman Tanrım, annesi nasıl bu kadar sakin konuşabiliyordu babasının sevgilileri hakkında?

Şu Aptalca İhanet'te oynayan, uzun boylu, ilginç sesli kız. Anna Cadogan. Ellen'in bu dürüst yaklaşımı Tess'i çıldırtırdı hep.

Çok güzel bir kızdı. Hatırlaman lazım. Hani, sekreteri oynuyordu ya canım.

Evet, hatırlıyorum, dedi Tess. Ama onu, oyundaki güzel sekreter olarak tanımamıştı. Eden-Roc'ta yanlarına gelen ve Steve'in 'eski bir arkadaşım' dediği kızdı. Anna, Steve'e anahtarı o mu vermiş yani? diye sordu.

Johnny öyle tahmin ediyor.

Babam ona sormadı mı?

Aradı, ama Anna bir akrabasını ziyarete şehir dışına gitmiş. Tam o sırada kapı vuruldu ve Dottie elinde çay tepsisiyle odaya girdi. Ellen, Teşekkürler Dottie. Sana zahmet oldu, diye gülümsedi.

Sizin için ekmek ve reçel getirdim. Yoldan geldiniz. Belki açsınızdır diye düşündüm, dedi Dottie. Ayrıca bisküvi de var. Çayınızı doldurayım mı, yoksa siz mi alırsınız?

Tess, Teşekkürler Dottie. Servisi ben yaparım, seni yeterince yorduk zaten, dedi.

Peki, diyerek dışarı çıktı genç kız.

Ellen onun arkasından gülümseyerek baktı ve Ne iyi bir kız, değil mi Tess?dedi içtenlikle.

Tess bir yandan annesinin fincanına çay koyarken, Öyledir, diye doğruladı bu sözleri. Evet, artık şu Anna Cadogan'dan bahsetsek iyi olacak. Bizim Steve Houghtonla ilgisi neymiş bu kızın? Steve'in Anna için söyledikleri geldi aklına. Eski bir aşk meselesi herhalde, değil mi? Ama son sözleriyle, Steve'den çok, babasını kastetmişti. Böyle bir ilişki olduğuna emindi genç kız. Başka türlüsü düşünülemezdi zaten. Acaba, Johnny'nin Anna'yla ilişkisi bitmiş miydi? Nedense, babasının sevgilileri ayrıldıktan sonra bile, onunla dostluklarını koruyorlardı. Johnny kendini nasıl bağışlatabiliyordu bu kadınlara, işte bunu hiç anlamıyordu Tess. Herhalde, babasında şeytan tüyü vardı.

Ellen, kızının uzattığı fincanı alırken, Hayatım, Steve bu kıza âşıkmış, bir zamanlar. Hatta oyunun provaları başlamadan önce, ona da rol verilmesi için babana çok ısrar etmiş. Oysa, baban ilk denemede kızı hiç de beğenmemiş. Bu yüzden başka bir aday üzerinde duruyormuş. Ama sonunda Steve'in ricalarına dayanamamış olsa gerek. Neticede, kız onların yüzünü kara çıkarmadı. Aksine, oyunun yıldızı oldu, diyerek durumu açıklamaya başladı.

Babam, böyle olacağına inanmasa, onu kabul etmezdi zaten, diye mırıldandı Tess. Şimdi, Johnny panik içinde seni aradı ve sen de bana bu masum hikâyeyi anlatmak için bunca yol teptin, öyle mi? Benim soruma telgrafla cevap veremez miydiniz? Anne, bu işin içinde başka bir iş var. Anlamak içi n Einstein kadar zeki olmak gerekmiyor. Bana gerçeği anlatmayı denesene!

Ellen, Ukalalık etmeyi bırak. Niye böyle aksi aksi konuşuyorsun? dedi kızına.

Ukalalık filan ettiğim yok benim.

Sinirlerine hâkim olamıyorsun. Buraya ben geldim. Çünkü Johnny'nin gelmesi imkânsızdı. Bir televizyon oyunu yapıyor. Çok meşgul. Başını kaşıyacak vakti yok. Aslında onu zor durumda bırakmamak için buradayım. Biliyorsun çocuk gibidir. Birilerinin ona yardımcı olması gerekir hep.

Çocuk mu? diye alaylı alaylı güldü Tess. Annesinin gözlerinde genç kızın sinirlerine dokunan o müşfik pırıltılar belirmişti. Sözlerine devam ettiğinde, sanki kocasından değil de haylaz ama zeki bir oğlundan bahsediyordu.

Evet, küçük bir çocuk. Kendisini kontrol edemeyen, korunmaya muhtaç bir çocuk. Eğer bir işe sımsıkı sarıldıysa, onun altından rahatlıkla kalkar. Ama, işi bir kez yarıda bırakıp, bir yerlere giderse bir daha asla konsantre olamıyor. Çabucak sıkılıyor.

Kadınlardan da, galiba, dedi Tess.

Elbette, dedi annesi. Johnny gibi bir adamın diğer insanlar gibi davranmasını bekleyemezsin. Onun için duygular sahne üzerinde yaşar. Oyundaki hayatın bir parçası oluverir. Dikkat ettin mi, ilişki kurduğu kadınlar hep rol arkadaşları olmuştur.

Tess'in gözlerinin önüne babası ve onun sayısız sevgilileri geldi. Gerçekten, annesinin dediği doğru idi. Daha önce bunu hiç düşünmemişti.

Genç kız şaşkınlık içinde, Yani, hep rol mü yapıyor? diye sordu. Bütün o kadınlarla?

Onlar da rol yapıyorlar zaten, diye gülümsedi Ellen. Kendilerini gerçekten oyuna öylesine kaptırıyorlar ki, perde kapandıktan sonra dahi rollerini yaşıyorlar. Ne zaman oyun bitiyor, bir daha birbirlerini aramıyorlar bile. Ama o kısa zaman içinde yaşadıkları aşk, onlara gerçekmiş gibi geliyor.

Bana onun için bu ilişkilerin hiçbir şey ifade etmediğini mi söylemeye çalışıyorsun? dedi Tess şaşkınlıkla.

Ellen neşeyle, Bir kaçı ciddi olmuştur, kuşkusuz, dedi. Diğerleri oyundu. Âşık olmak ona genç olduğunu hissettiriyor. Baban âşık olmayı, çiçekler göndermeyi, kaçamaklar yapmayı oyundan sonra baş başa yemekler yemeyi sever.

Anne, nasıl bu kadar rahat olabiliyorsun. Hiç kırılmıyor musun?

Ellen ona baktı. Sen benden daha çok üzülüyorsun. Bense babanı seviyor ve onunla gurur duyuyorum. Ama onu kıskanmıyorum, çünkü ona âşık değilim. Sevgim yıllar önce öldü. Aşk bir anlamda bilmece çözmektir. Bir insanı tanımaya, keşfetmeye çalışmaktır. Böylesine iyi tanıdığın bir adamı sevemezsin. O benim için bir çocuktan farksız. Onun annesi gibiyim. Onun içindir ki her zaman bana dönmüştür. Beni sığınacak sıcak bir kucak olarak görüyor. Böyle bir adama nasıl âşık olabilirim.

Tess boş fincanı masaya bıraktı. Ve bu sana yetiyor, öyle mi? Ne biçim evlilik bu? Sesini kontrol etmeye çalışıyordu. Ellen gülümsedi.

Tess, Öyle sekse ve hareketli bir yaşantıya düşkün bir insan değilim ben. Böyle çok huzurlu ve mutluyum. Evim, bahçem, çocuklarım, torunlarım, kedilerim bana yetiyor. Daha ne isteyeyim? Onun için, Johnny'nin küçük kaçamakları beni hiç ilgilendirmiyor.

Ne üzücü, dedi Tess. Ama Ellen başını iki yana salladı.

Sana üzücü geliyor, çünkü çok duygusalsın. Senin için yaşam aşk demek.

Tess kıpkırmızı kesilerek, Oh, anne saçmalama lütfen. Asla böyle bir şey düşünmedim, dedi. Her neyse, bunların Steve'le alâkası ne şimdi? Neden gelmiş, amacı nedir?

Johnny'nin bir biyografisini yazıyor, dedi Ellen. Tess bir çığlık attı.

Olamaz!

Korkarım öyle, dedi Ellen. Bir gün yayımcının biri Johnny'ye gelip, şirketlerinin onun bir biyografisini hazırlamak istediğini söylemiş. Yazarın Steve Haughton olacağını duyunca, baban çok etkilenmiş ve razı olmuş. Çünkü Steve daha önce Viktorya Devri'nin ünlü aktörleri üzerine güzel bir kitap yazmış. Johnny ona tüm mektuplarını, günlüklerini, özel eşyalarını vermiş, istediği herkesle konuşabileceğini söylemiş. Ellen, sözün burasında yüzünü ekşitti. Ve birden her şey değişmiş...

Çünkü sahneye şu bizim Anna Cadogan çıktı ve Johnny ile beraber olduğu için Steve bozuldu, diye tahmin yürüttü Tess.

Ellen tam üstüne bastın diyerek başını salladı. Anna ile Johnny'nin ilişkisi birkaç ay önce bitti. Bir saman aleviydi zaten. Her ikisi de çoktan unuttular bile. Kızının öfkeli yüzüne bakıp. Her ikisi de dedim Tess. Kız, Johnny'nin ardından perişan olmayacak kadar akıllı ve gururlu.

Tess, Ama Steve unutmadı galiba? diye soğuk bir şekilde sordu.

Korkarım öyle. Zavallıcık fena incinmiş.

Tess acı ve kıskançlıkla yutkundu. Boğazı ve yüzü yanıyordu. Duygularını saklamaya çalıştı.

Ve Johnny'nin biyografisini yazıyor. Babamı mahvetme fırsatı eline geçti, desene, diye mırıldandı. Ellen, Üstelik ona bu fırsatı baban kendi elleriyle sundu. Zavallı şimdi diken üstünde oturuyor, dedi.

Peki, babam biyografisini yazdırmaktan vazgeçemez mi?

Bunun için artık çok geç. Yayınevi Steve'e parasını ödemiş bile. Zaten baban Steve'in ne yazacağını kesin olarak bilmiyor, sadece tahmin ediyor.

Tess'in aklına kendisine sorulan o iğneli sorular geldi. Babamı kalemiyle mahkûm edebilir, dedi. Şimdi babanın neden endişelendiğini anlıyorsun umarım. Steve işinin şakaya gelir yanı kalmadı artık.

Haklısın, dedi genç kız. Bu adam onu yalnız babasına karşı kullanmakla kalmamış, kendisine âşık etmeye çalışacak kadar ileri gitmişti.

Babanı korkutan onun buraya gelmesi oldu. Basın onun hakkında olur olmaz bir sürü şey yazıyor. Onun korktuğu, Steve'in seni doldurup,

istediklerini senin ağzından bir hikâye olarak yazmasıydı. Baban senin kendisinden pek hoşlanmadığının farkında.

Ve Steve'e ona karşı kullanması için koz vermemden korkuyor değil? Bunu yapacak kadar küçülmedim henüz, dedi genç kız acıyla.

Babana senin hakkında endişelenmemesini söyledim. Ama çok huzursuzdu, dedi yavaşça. Onun hakkında bana bile tek bir kötü söz söylemedin sen. Biliyorum, benim tavrım sana garip geliyor ve belki sana hiç açılmadım, ama ben kişisel konuları kimseyle konuşacak yaradılışta bir kadın değilim, öz kızımla bile. Gene de senin kimseye babanla ilgili bir şey söylemeyeceğinden emindim.

Tess yavaşça durumu açtı. Yalnız ufak bir sorun var. Annesi ağzmın içine bakıyordu.

Evet?

O birkaç gündür burada ve durmadan bana sorular sorup duruyor. Olabildiğince az konuşuyorum ama istediklerini öğrenmiş olabilir. Onun birtakım notlar tuttuğunu keşfettim, dedi ve o deri kaplı defterde okuduklarından söz etti annesine. Çok kötü şeyler söylemiş olduğumu sanmıyorum, ama bir gece çok içkiliydim, belki o zaman saçmalamış olabilirim, dedi. Sesi acıyla titriyordu şimdi.

Bu benim hatam, dedi Ellen. Tess atıldı.

Oh, anne, bunu da nereden çıkardın?

Çok önceden seninle konuşmalı, babanı tanımadan onu ayıplamana engel olmalıydım. Onun düşündüğün gibi birisi olmadığını bir gün anlayacağını umdum hep.

Benim de Johnny'den bir farkım yok. Ben de onun kadar duygusuzum. Gerçekleri görmem için mutlaka kafama vurulması gerekiyor. Ne aptalım. Tess kendi kendisiyle bir hesaplaşmaya girmişti. Kavramaya başladıkları onu kendinden nefret etmeye itiyordu. Steve babasına bu kadar kızmak için Anna Cadogan'ı çok sevmiş olmalıydı. Johnny'nin kızla olan ilişkisi onu çok sarsmış ve kin beslemesine neden olmuştu. Bu biyografi onun silahıydı, nasılsa kendisinin burada olduğunu öğrenmiş ve gelmişti. Belki Johnny, Anna'ya söylemiş o da Steve'e iletmişti. Belki daha genç kızı görmeden, onun babası hakkında ne düşündüğünü bile biliyordu. Bunu Johnny'nin Anna'ya anlattıklarından ya da evlerini ziyaret ettiğinde kolaylıkla çıkarmış olabilirdi. Zeki bir adamdı, her bakışının, her sözcüğünün ya da her suskunluğunun onun için bir şeyler ifade ettiğini sezmişti.

Çok adiymiş, dedi yüksek sesle. Sesi acıyla ve nefretle doluydu.

Bütün erkekler böyle bencil ve ikiyüzlü müdür! diye haykırdı annesinin şaşkınlık dolu bakışları altında. İnsanları kullanıp, yüzüne gülüp, yalanlar söyleyip, işleri bitince çekip gitmek mi bütün bildikleri?

Ellen şaşkınlıkla bağırdı. Tess, neler oluyor Tanrı aşkına?

Sen Johnny'nin ilişkilerine aldırmıyor olabilirsin. Ama ya öteki kadınlar? Babamın onlara ne kadar acı çektirdiğini biliyor musun? Bizim şu Anna Cadogan'a neler yaptığını nasıl bilebilirsin? Sakın bana ayrılırken, o kadınların mutlu olduklarını söylemeye kalkışma.

Çoğu yıkılmıştır. Herkes senin Johnny'nin kadar basit ve taş kalpli olamaz.

Ellen, Onun hakkında böyle konuşamazsın! diye haykırdı. O bir...

Bencil, kendine tapan, çocuksu, hırslı bir insancık. Başka bir şey değil, dedi Tess hışımla. Bunları bana sen kendin söyledin. O bir çocuk, kendini disiplin altına alamayan, gerçek duyguları olmayan, sevgiyi boş bir kelimeden ibaret gören, yalnızca rol yapan biri o.

Ellenin yüzü kireç gibi bembeyaz kesilmişti. Ona da bunları mı söyledin yoksa? Bunlar mı yazıyor o defterde?

Tess öfkeyle atıldı. En azından yalan söylemedim. En azından her dediğim doğruydu. En azından gerçek duygu nedir, biliyorum. Çocuk ya da buzdağı değilim. En azından yalnız kendimi düşünmüyorum. İnsanım ve damarlarımda kan dolaşıyor. Babam gibi bir gölge değilim.

Ellen kapıya döndü ve Steve Houghton nerede? diye sordu.

Bilmiyorum ve umurumda da değil. Annesine öyle uzaklardan bakıyordu ki, Ellen şaşırmış, afallamış bir halde kalakaldı.

Senin evliliğe bakış açın beni hasta ediyor, dedi kadına. Babama seni mutsuz ettiği için kızıyordum, ikinizin de birbirinizi sevme zahmetine katlanmadığınızı göremeyecek kadar aptalmışım meğer. Sen halinden memnundun. Babamın ilişkileri seni ilgilendirmiyordu. Tanrı bilir ya, belki de sen ilgilenmediğin için kadından kadına koşuyordu adam. Umarım sana benzemem. Neredeyse benzeyecektim. Kimse tarafından incitilmemek için ruhumu öldürmeyeceğim. Duygularını derin dondurucuya gömüp, hayatını boş ve mikropsuz bir süt şişesine çevirmişsin sen. Tess çok ileri gitmişti.

Ellen, Tess, kendine gel. Terbiyesizlik ediyorsun, diye haykırdı.

Genç kız, Terbiyesizlik etmiyorum. Sadece gördüklerimi söylüyorum, diye savundu kendini.

Çok üzgünsün, biliyorum. Ama fazla büyütüyorsun, olayları. Beni kırıyorsun, dedi Ellen. Sesi titremeye başlamıştı kadının.

Yapma, anne. Bu umursamazlığı bırak da hayata bir bak. Bir şeyler için üzül, endişelen. Bir parça hisset.

Annesini odada yalnız bırakıp çekip gitti Tess. Aslında evi terk edip, günlerce az önce öğrendiği gerçekleri düşünmek istiyordu. Ama kalacak ve Steve'e bu biyografiye neler yazacağını soracak, kendi söylediklerini yayınlamaktan men edecekti.

Sanki ne cehenneme girmişti o? Havuzda yoktu. Mavi sular güneşin altında pırıl pırıl parlıyor, ağaçların yaprakları siyah beyaz gölgelerle sallanarak hışırdıyordu. Bir an kendisini, bir film izler gibi hissetti.

Duyguların yaşamdaki gibi gizli olmadığı, anlamak için kafasına zorla vurulmasının gerekmediği, insanların birbirini kolay anladığı bir film. Keşke yaşam da böyle bir filme benzese.

Aslında kuşkularının nerede yoğunlaştığını biliyordu genç kız. Steve! Onu aldatmış, kullanmıştı genç adam.

Ellen'ın incinmemek için uzak köşelere sığınışı, ona garip gelmiyordu artık. Ama onun hissiz, soğuk ruhu genç kıza acı veriyordu. Umutsuz bir vak'a idi annesi. Bir acıyı tüm şiddetiyle yaşamış, artık tehlikeden uzak bir noktaya gelmişti. Aşk diye bir şey söz konusu değildi onun için.

Tess birden kendini çok garip hissetti. Ömrünü duygusal bakımdan izole edilmiş bir dünyada geçirmek istemiyordu. Yaşamdan alacağı türlü zevkler vardı. Acaba bu iki uç arasında tehlikesiz bir yer yok muydu? Johnny ya da Steve gibi erkeklerle beraber olmak zorunda değildi kuşkusuz. Steve babasına çok benziyordu. Onun gibi kalpsiz, çıkarcı, bencil, duygu sömürüsü yapan bir adamdı.

Acaba Anna Cadogan’ı çok mu sevmişti? Yüreğinde derin bir sızı hissederek, eve doğru yürüdü. Artık onu düşünmeyecekti. Buraya gelip, onun babasına duyduğu kızgınlığı kendi çıkarları için kullanmaya kalkmıştı, büyük bir soğukkanlılıkla. Genç kız dudaklarını ısırdı. Onun kim olduğunu daha başında hissetmişti, kuşkuları giderek doğrulanıyordu. Yanılmış olmayı öyle isterdi ki...

Köşeyi döndüğünde, Steve'in uzun, beyaz, son model bir Jaguar'dan indiğini gördü. Genç adam onu bekledi.

Bak, arabamı aldım sonunda, dedi.

Genç kız yüzünün yandığını, öfkenin içini kavurduğunu hissediyordu. Keşke ona vurabilseydi. Artık gidebilirsin değil mi? dedi. Sesi yüksek, tiz ve titrek çıkıyordu. Gitmeden önce, sana şunu söyleyeyim. Eğer o kitabında babamla ilgili olarak benim söylediklerimden tek bir söz bile yayınlarsan seni dava ederim. Neyin var, neyin yok son kuruşuna kadar alırım.

Steve'in dudakları gerilmişti. Ama şaşırmış görünmüyordu. Acaba annesinin geldiğini biliyor muydu?'

Demek her şeyi öğrendin. Baban burada mı? diye villaya doğru baktı. Dudaklarını garip bir şekilde bükmüştü. Bu durum Tess'i daha da sinirlendirdi.

Hayır ama annem geldi. O da seni ortalarda görmek istemiyor. Eşyalarını toplasan iyi olur.

Steve, Demek anneni göndermiş. Kendisinin gelecek gücü yoktur, tabii, dedi. Sesi yine o hor gören alaycı tonuna bürünmüştü.

Çalışıyormuş babam, gelecek durumu yokmuş. Neden onu savunuyordu? Tess bu soruyu sordu kendine ve annesini haklı buldu. Ne yapmış olursa olsun babasıydı o. Gurur duyulacak büyük bir adamdı ve onu sıradan kurallarla yargılayamazdı.

Steve'in güldüğünü gördü. Gözleri öfkeden çakmak çakmaktı genç adamın.

Onunla övünüyorum, dedi. Sözlerinin Steve üzerinde bir şok etkisi yarattığını görüp keyiflendi. Onun mart kedisi gibi yaşadığı o hayatla mı övünüyorsun? Steve onu hassas olduğu bir noktadan yakalamıştı.

O benim babam. Onu seviyorum. İlk kez babasını sevdiğini söylemişti. Hatta ilk kez fark etmişti Johnny'yi sevdiğini. O büyük bir aktör. Ona hakaret etmeye hakkın yok.

Steve, Ama senin var değil mi? dedi. Bana onun nasıl biri olduğunu sen anlattın unutma.

Sanki genç kızı artık tanıyamıyormuş gibi bakıyordu ona. Ama haklıydı. Tess de kendini tanıyamıyordu.

Beni babama karşı kullanamayacaksın. Onun için düşündüklerim, sende fazlasıyla var. Beni konuşturmak için kullandığın yöntemler de en az senin kadar aşağılıktı.

Steve'in yüzü kıpkırmızı kesilmişti. Tamam, sana yalan söyledim. Burada olduğumdan babanın haberi yoktu. Ama bana istediğim zaman burayı kullanabileceğimi söylemişti.

Ben onu demiyorum. Ne demek istediğimi biliyorsun.

Bakışları kenetlendi ve Steve'in yüzü gerildi. Genç kız onun cildinde, ağzında, çenesinde beliren kasılmayı görebiliyordu.

Tess, onların hepsi yalan değildi, diyerek genç kıza doğru bir adım attı. Elleri ona doğru uzanmıştı. Tess, onu iterek geri çekildi: Anna Cadogan hikâyesini biliyorum! diye haykırdı. Bundan sonra beni aldatamayacaksın. Onun için yalan söylemeye kalkışma. Aslında sana acıyorum. Eğer sana üç kuruşluk bir değer bile verseydi, Johnny'ye dönüp bakmazdı bile. Eğer birilerine mutlaka kızmak istiyorsan, kendine kız. Çünkü seni sevemeyen birisi için intikam almaya çalışıyorsun! Tess dudaklarını ısırarak, sustu. Sesi titremeye başlamıştı. Ama ağlamayacak, onun tatmin olmasına izin vermeyecekti. Steve, Kim söyledi? Annen mi? diye sordu.

Babama niçin saldırdığını inkâr etmeye kalkışma. Bana kendi istediklerini söyletmeye çalıştın. Johnny'yi böyle eleştiremezsin. Belki bencil olabilir, ama en azından senin gibi bir intikam hastası değil. Ben de değilim!

Nesin peki? Johnny sevgilini elinden aldı diye buraya gelip, beni kullanarak onu geri alacağını düşündün. Burada olduğumu biliyordun değil mi? Sana o kız söylemiştir, herhalde.

Evet, der gibi başını salladı Steve. Anna söyledi. Steve'in ağzından o kadının adını duymak, genç kızın midesinin kasılmasına yetmişti. Kıskançlık dedikleri bu muydu? Genç adam devam etti sözlerine. Olayı bu kadar basitleştiremezsin, Tess. Bu kadar ruhsuz değilim. İntikam almaya çalışmıyorum. Ben sadece gerçek olanı, asıl Johnny Linden’i anlatmak

istiyordum. Gazetelerin yarattığı imajın ötesindeki insanı göstermek istiyordum.

Bu masallara inanacağımı mı sanıyorsun? dedi Tess, ona inanmaz gözlerle bakarak.

Bak, kabul ediyorum. Anna beni onun için terk ettiği zaman çok kızmıştım.

Ne kadar dürüstsün, diye alay etti Tess. Steve gözlerinde sabırsız ve sert bir pırıltıyla devam etti.

Ama, ben işimi dürüstçe yaparım. İspat etmeyeceğim hiçbir şey yazmayacağımdan emin olabilirsin.

Tess yüzünü ekşitti. Yaptığını mantıklı ve affedilebilir hale getirmeye çalışıyorsun. Johnny senin sevgilini çaldı. Sen de onu daktilonla öldüreceksin. Sana yardım edeceğimi sanıyorsan yanıtlıyorsun. Mükemmel kusursuz bir insan değil belki ama Johnny de bir insan. Herkesin kusurları vardır. Ama o bunların yanı sıra çok büyük erdemlere sahip. Onu bir canavar gibi göstermeye kalkışman, en az bir aziz gibi göstermen kadar yanlış olur.

Sana söyledim. Yalnızca gerçekleri yazacağım.

Sana gerçek gibi gelenleri yani, dedi alaylı bir sesle. Tess ona inanmıyordu.

Tess, bak, dinle beni...

Asla! diye haykırdı Tess. Bir daha aynı şansı tanımayacağım sana. Benden uzak dur ve kendi işine bak, tamam mı? dedi. Sonra gözlerini şaşkınlıkla ileri dikerek ekledi. Bu da kim? Bugün burası yolgeçen hanına döndü. Ne giden belli, ne gelen.

Steve arkasını döndüğünde, açık kapıdan bahçeye sarı bir taksinin girdiğini gördü. Arkadaki kadın öne doğru bir an için eğildiğinde güneş ışığı kadının uzun kızıl saçlarında pırıltıyla dolaştı. Tess, Steve'in keskin, şaşırmış bir nefes verdiğini duyar gibi oldu ve merakla genç adama baktı yan gözle.

Kim bu kadın?

Steve'in cevabı gayet kısa ve sakindi. Anna.

BÖLÜM SEKİZ

Tess vücudundaki tüm kasların gerildiğini hissederek sordu. Burada ne arıyor? Anna Cadogan, Steve'le bir dolap mı çeviriyordu acaba? O yüzden mi villanın anahtarını Steve'e vermişti? Tess öfkeyle önce ona, sonra da taksiden inmiş şoföre borcunu ödeyen kadına baktı. Steve buraya Tess'i bulacağını bilerek gelmişti. Üstelik babasıyla arasının pek iyi olmadığını bile biliyordu. Bütün bunları Anna Cadogan'dan öğrenmiş olmalıydı. Johnny artık gerçeği öğrendiğine göre, bu kadın için en iyisi Steve'e dönmek, olayları yerinde izlemek olacaktı tabii, diye düşündü Tess. Acaba bu komplonun haricinde başka bir şey mi vardı aralarında? Steve onu hâlâ seviyor muydu?

Eminim, tahmin ediyorsundur! Steve'in sesi öfke ve kin doluydu. Tess yüzünün yandığını hissetti. Sanki kendisinden nefret edermiş gibi

konuşmuştu. Şimdiye kadar hep onu etkilemeye çalışmıştı Steve. Artık gerçek sevgilisi geldiğine göre rol yapmasına gerek yoktu tabii.

Sanırım, ediyorum, dedi ince bir sesle.

Steve ona dönüp öfkeyle baktı.

Neden geldiğini en az benim kadar sen de biliyorsun!

Oh, senin kadar değil elbette, dedi acıyla. Sadece tahmin edebiliyorum. Buraya seni teftişe geldi. Bakalım benimle fazla samimi oldun mu diye. Beni daha önce gerçekten hiç görmedi. Babama benzediğimi düşünüp endişelenmiştir yavrucak.

Steve ona boş gözlerle baktı.

Tess, Eh, artık git de, derdi neymiş öğren, diye çıkıştı. Onu ne etrafımda, ne de bu evde görmek istemiyorum. Onu neden Eden-Roc'a götürmüyorsun? Buralara geldiğinde genellikle orada kalırsın değil mi? Beni aptal yerine koymaya kalkma. Ne mal olduğunu daha geldiğin gün anladım.

Sahi mi?

İnansan iyi dersin. Onu götür ve geri dönme. Franco eşyalarını getirir. Bir daha yüzünü görmek istemiyorum.

Tess eve girerken Anna'nın boğuk sesini duyuyordu. Steve sevgilim...

Yukarı çıktı ağlamamak için dudaklarını ısırıyordu. Ama sonunda içindeki öfke galip geldi. Bir süre sonra yüzünü soğuk suyla yıkayıp giyindi. Annesiyle karşılaştığında sakin görünmeye çalışacağından saçlarını taradı, biraz makyaj yaptı. İçinde yanan alevi, damarlarını zorlayan acıyı gizlemeye çalıştı. Steve onu aptal yerine koymuş, genç kızın direncini kırmıştı. Kendisinden de Steve'den de nefret ediyordu. Onca dikkatine rağmen pusuya düşürülmüştü.

Aşağı inerken Dottie birisine kapıyı açıyordu. Selam, ben de gittin sanmıştım, dedi. Kapıda bir erkek silueti belirmişti.

Tess, tam Dottie'ye Steve'se içeri almamasını söyleyecekti ki, Franco'nun onları Gourdon'a yemeğe götürmek için geldiğini anladı. Kapının aralığından bakan Tess evin dışında kimsenin olmadığını gördü. Steve ve Anna yoktu, beyaz Jaguar gitmişti. Neşelenmesi gerektiğini söyledi kendi kendine. Ama sanki birisini dövmüş gibi hissediyordu kendini. Franco ile Dottie onun uçmuş rengine, alev alev yanan gözlerine ve hırstan kenetlenmiş dişlerine garip garip bakıyorlardı.

Merhaba, dedi Franco ona uzaktan. Gourdon'a gitmek için ne güzel bir gün değil mi? Hava günlük güneşlik. Rüzgâr da yok. Steve buralarda mı?

Hayır, dedi Tess.

Dottie, Onu gördüğünü sanıyordum, diye söze girdi. Tess, Dottie'nin az önce kendilerini izlediğini düşünüp öfkelendi. Belki de yanılıyorum, diye kekeledi Dottie.

Of, komik olma lütfen, dedi Tess. Tabii ki gördüm. Buradaydı ama artık kız arkadaşıyla Eden-Roc'a doğru yol alıyorlardır. Dottie'nin kendisini

yatıştırmasını istemiyordu. Kimsenin kendisine acımasından ya da teselliye kalkışmasından hoşlanmazdı.

Kız arkadaşı mı? Franco şaşkın bir halde sordu.

Tess, Anna Cadogan, canım, dedi.

Anna? Kuşkusuz Franco, Anna'yı biliyordu. Siyah saçlarını düzeltti, mavi ipek kravatını çekiştirdi, telaşını gizlemeye çalışarak, Ha, şu Anna, diye kekeledi.

Dottie, Franco'nun nasıl kıvrandığını görmemiş olmalıydı. Şaşkın bir tavırla, Gelen kız Steve'in sevgilisi miydi? diye sordu ve Oh, Tess! diye inledi.

Tess sanki umursamıyormuş gibi davrandı. Kimsenin onun için ağlayıp sızlanmasını istemiyordu. Franco şaşkın şaşkın, Anna onu bulmaya buraya mı geldi, yoksa?

Dottie öfkelenmişti. Ah, Tess. Sen ta başından beri haklıymışsın. Pis fare ne olacak! Onu görür görmez söylemiştin. Ben de sana inanmamıştım. Sana o kızdan hiç söz etmedi değil mi?

Anna'dan haberin yok muydu yoksa? diye atıldı Franco. Tess düşünceli düşünceli baktı. Franco neler biliyor, merak ediyordu.

Franco canı sıkılmış bir halde, Şey, geç kalmıyor muyuz? Hani Gourdon'a gidecektik? dedi. Dottie, gelmiyor musun?

Dottie soran bakışlarla Tess'e bakıyordu.

Tess gayet tatlı bir sesle, Steve'in buraya neden geldiğini biliyorsun değil mi Franco? dedi. Buraya babam hakkında benden bilgi sızdırmak için geldiğini, sen Dottie'yi oyalarsan, benimle daha rahat ilgileneceğini söyledi, değil. mi?

Dottie ağzı açık bakakalmıştı. Franco endişeyle, Hayır, doğru değil... diyerek baktı genç kıza. Panik içinde İtalyanca bir şeyler sıraladı.

Dottie ona saldırmış yumrukluyor, tekmeliyordu. Franco, Yapma, Dottie. Lütfen. Doğru değil. İnanma... diye kendini savunmaya çalışıyordu. Sonunda genç kızın omuzlarını tuttu. Bu kez de bir tekme yedi. Oh, Cara yapma, yapma. Tamam her şeyi itiraf edeceğim. Her şeyi sevgilim. Tamam Steve bana telefon etti. İki güzel kız var dedi. Eden-Roc'ta yemek yiyeceğiz. Ufak tefek esmeri benim, öteki senin dedi. Ben de kabul ettim. Evet Dottie seni görmeden. Ama yemin ederim seni görünce bu ayarlamadan çok memnun oldum canım. Çok memnun.

Dottie tekrar tekmeyi yapıştırdı. Bu sana yalan söylememeyi öğretir. Hani bana yemin etmiştin, hiç yalan söylemeyeceğim diye?

Tess güldü. Sen de inandın ha?

Ne aptalmışım! diye haykırdı Dottie.

Oh, hayır, diye yalvardı Franco. Çok samimi görünüyordu. Dottie'yi kulağından öpüyor, dudaklarına ulaşmaya çalışıyordu. Senin için deli oluyorum.

Dottie birden durdu. Evli misin?
Hayır. Annemin ölüsü üzerine yemin ederim ki, değilim.
Dottie, Annen öldü mü? diye sorunca Franco şaşırdı.
Hayır, Roma'da. Ama bilirsin, bu sadece bir deyim. Onurum üzerine yemin ederim ki...
Ha ha! diye güldü Dottie.
Onurumla alay edilmesine dayanamam! diye çıkıştı Franco. İtalyan damarı kabarmış, bu hakareti kaldıramamıştı. Hayır, Dottie. Sana söylediklerimin hepsi doğruydu.
Pis fare seni! diye atıldı Dottie.
Franco, Gerçekleri anlatamam. Çünkü: Steve'e söz verdim. O benim dostum, dedi Romalı bir erkeğin onurlu tavrıyla.
Anna, Eden-Roc'ta mı kalıyordu? diye sordu Tess.
Hayır. Yani ben hiç görmedim, dedi Franco. Steve, onun geleceğinden hiç söz etmemişti.
Tess, Steve'le işbirliği mi yapıyorlar? deyince Franco aptal aptal bakmaya başladı.
Ne işbirliği? Neden söz ettiğini anlayamıyorum. Ortada işbirliği filan yok. Çok eskiden beraberdiler. Geçen sene, bir süre için.
Sanki yüzyıllar öncesinden söz ediyor, diye söylendi Dottie, genç adamın kollarından kurtulmaya çalışarak. Şu erkeklerin zaman kavramı ne gülünç.
Franco, Ah, Dottie, biliyorsun İngilizcem o kadar iyi değil, diye sızlandı.
Seni bir daha görmek istemiyorum Franco! diye haykırdı Dottie.
Hayır, dinleyin. Bu Steve ve Anna hikâyesi çoktan bitti. Ya da Steve bana öyle söyledi, en azından. Onu Tess'le görünce ben de inandım. Gülüyor, konuşuyor eğleniyordunuz, dedi Tess'e dönerek. Anna neden geldi, bilmiyorum. Ama dert etme, çünkü Steve senin için deli oluyor.
Bırak bu palavraları, diye haykırdı Dottie, kapıyı açarken.
Franco, Oh, Cara, diye yalvararak onu kollarına almaya çalışıyor, yalvarıyordu.
Tess onları bırakıp, Ben annemin yanına gidiyorum, diyerek çekti gitti.
Ellen'ı mutfakta buldu. Paella yapacağım, dedi kadıncağız, kızına gülümseyerek. Karides, Sançuez, soğuk tavuk var. Sarmısak sosu da olduğuna göre, güzel bir paella olur bunlar.
Anna Cadogan'ı gördün mü? dedi Tess. Annesi 'evet' der gibi başını salladı.
Annesine az önce söylediği sözlerden dolayı kendini mahçup hissediyordu. Ama annesi olanları unutmuş görünüyordu. Özür dilemek anlamsız olacaktı. Onun da unutmuş görünmesi Ellen için en iyi özür olurdu. O nedenle genç kız hiçbir şey söylemedi. Annesini seviyordu. Varsın böyle uzak ve soğuk olsundu. Ellen'i böyle kabul etmek zorundaydı. Bu saatten sonra annesinin kişiliği değişemezdi.

Anna Cadogan bu Steve denen alçakla işbirliği yapıyor galiba, dedi.

Ama Ellen, Belki de Johnny onunla temas kurdu. O da benim geldiğim nedenle geldi buraya, kim bilir, diye yanıtladı kızını. Anna sandığın gibi bir insan değildir. Gerçekten çok iyi bir kızdır. Kin gütmez. Ama Steve'e burada olduğumu söyleyen de o, anahtarı veren de.

Belki de Steve'in amacının ne olduğunu anlayamamıştır, bunları yaparken, diye Anna'yı savundu kadın. Yemeğe kaç kişi olacağız?

Bilmiyorum, dur biraz. Kapıyı açtığında Dottie'yle Franco'yu hararetle öpüşür buldu. Hemen kapıyı kapattı.

Bak anneciğim. Güney Fransa'ya yemek pişirmek için gelmedin herhalde. Neden Nice'a gidip iyi bir restoranda kendimize bir ziyafet çekmiyoruz?

Ellen bu teklife burun kıvırdı. Nice fazla hareketli. Londra'dan bile daha şamatalı bir yer.

Ya Vence?

Orada iyi bir lokanta biliyor musun?

Birkaç küçük sevimli yer var. Gösterişsiz ama yemekleri nefis. Annesinin ne tip yerleri sevdiğini iyi bilirdi. Ellen güldü.

O sırada Dottie geldi. Gözleri ışıl ışıldı. Tess'e anlamlı bir gülümseme gönderdi. Biz Gourdon'a gidiyoruz. Siz de gelmez miydiniz?

Tess, Teşekkürler, Dottie, dedi. Biz annemle Vence'a gideceğiz. Dönüşte annem alışveriş yapmak istiyor da.

Ellen, İyi eğlenceler, diye ekledi.

Dottie masanın üzerindeki paketlere, kutulara bakınca, Ellen ona paella yapacağını söyledi. Franco'yu akşam yemeğine davet etsek bizi kırmaz değil mi? dedi.

Dottie neşeyle, Tamam, görüşürüz, dedi. Saat yedide burada oluruz. Sizin için uygun mu? Keyfinize bakın. Yemeği sekize doğru yeriz. Rahatlıkla yetişirsiniz. Franco'ya söyle dikkatli sürsün. Gourdon yolları bir felakettir. Rica etsem Franco'ya söyler misin, akşam giderken Steve'in eşyalarını Eden-Roc'a götürürse memnun olurum. Onun yüzünü bir daha görmek istemiyorum, dedi Tess.

Dottie arkadaşına sevgiyle baktı. Olur, söylerim.

Onlar gidince Ellen, Steve gitti mi? Onun Anna ile dışarda olduğunu sanıyordum, dedi. Arabada konuştuklarını gördüm. Anna'nın da villaya geleceğini düşünüyordum.

Tess, Steve'e onu da alıp çekip gitmesini söyledim, dedi. Sakin bir ifadeyle konuşmaya çalışmıştı ama gene ağlamak üzere olduğu anlaşılmıştı sesinden. Bu duruma da sinirlendi Tess. Titreyen dudaklarını ısırdı ve sırf bir şey yapmış olmak için saatine baktı. Saat bire geliyor. Çıksak da, geç kalmadan yemek yiyecek bir yer bulsak? dedi annesine.

Neden burada bir salata yapıp yemiyoruz? Ben villada kalmayı tercih ederim. Bir şeyler hazırlamak dışarda yemekten daha pratik olacak inan bana. Saatlerdir yoldayım ve çok yorgunum, dedi Ellen.

Özür dilerim anne. Düşünemedim, diye cevapladı Tess. Tabii burada kalabiliriz. Düşüncesizliğimi bağışla.

Ellen, Saçmalama Tess. Hiç dert değil. Sen hep böylesindir zaten. Her şeyi çok fazla ciddiye alırsın. Bebekken de böyleydin. O siyah saçlı, mavi gözlü yüzün daima endişe doluydu. Hayatı minicik ellerinde kaldırmaya çalışırdın. Bak, Hal öyle değildi. Çok rahattı, diye gülümsedi. Bir yandan da sardalya kutularını açıyordu. Tess de salata yapmaya başladı.

Biliyor musun? Babanın daima gözbebeği oldun sen. Doğduğun zaman adını Ophelia koymaya kalkıştı ama ben ağırlığımı koydum. Kızımın böyle garip bir ismi olamazdı.

Tess, Tanrıya şükürler olsun, diyerek güldü.

Johnny'nin ağabeyine Hal adını vermesine bir şey dememiştim. O sıralarda 4. Henry'de oynamış, 5. Henry'nin provalarına başlamıştı. Oğluna Hal adını koymak istedi. Ben de bu i smi sevdim pek o kadar tiyatro kokmuyordu. Hele Ophelia'yla karşılaştırılınca.

Çok çok fazla, diyerek onayladı Tess.

Salatayı karıştırırken, Ama söylemeden edemeyeceğim. Benim adımı da şu Harrdy'nin yazdığı, d'Übberviles'li Tess'ten esinlenip koymuşsunuz. Bu ada da ben pek inanamadım. Çok dramatik.

Bir o kadar da gerçek, dedi Ellen. Hardy hayatın gerçeğini keşfetmiş bir yazardır.

Tess, Ellenin yüzündeki gülümsemeyi fark etti. Annesi Hardy'nin eserlerine bayılırdı zaten. Belki de yaşama bakışları çok benzediği için seviyordu onun yazdıklarını. İkisi de yaşamdan pek bir şey beklemeyen insanlardı.

Mayonez mi, sirke ve limon mu? diye sordu annesine salata için.

Sirke ve limon, diye Ellen kızının salata yapışını seyrediyordu. Harika görünüyor. Salonda mı yiyeceğiz? Sardalyalarla peynirleri oraya götüreyim de masayı hazırlayayım.

Tam yemeklerini bitirmişlerdi ki son hızla gelen bir arabanın acı bir frenle aniden kapının önünde durduğunu ve arabanın kapısının çarparak kapandığını duydular. Tess geç kalmıştı. Steve kapıyı açıp içeri dalmıştı bile.

Tess, Defol, diye bağırdı. Sana söyleyecek sözüm yok. Mavi gözleri hiddetten çakmak çakmak olmuştu. Yerinde mıhlamak istercesine bakıyordu genç adama.

Saçmalama, Tess! diyerek ilerledi Steve. Seninle konuşmam gerek.

Konuşacak bir şey yok. Konuşmak da istemiyorum seninle.

Tess! diye uyardı Ellen nazikçe. Genç kız annesine bakakalmıştı. Steve'le ben konuşmak istiyorum, deyince, genç kıza kapıdan çekilmek düşmüştü.

Steve, onun yanından geçerek ilerledi. Tess ise kapıya gitmiş, Anna Cadogan arabada mı, diye bakıyordu.

Onu ne yaptın? dedi öfkeyle. Seni Eden-Roc'ta mı bekliyor yoksa?

Anna arkadaşlarıyla Monaco'da kalıyor. Onu oraya bıraktım, dedi Steve ve Ellen'a elini uzattı. Merhaba, Mrs. Linden. Nasılsınız?

Bu karşılıklı nezaket gösterisi Tess'in tepesini iyice attırmıştı. Kapıyı hızla kapattı. Bu gürültü üzerine annesi ve Steve ayıplar bir tavırla baktılar genç kıza.

İyi görünüyorsun Steve. Ne güzel yanmışsın, dedi annesi. Kulaklarına inanamıyordu genç kız. Bu adam babasını yerin dibine geçirerek bir kitap yazmak üzereydi ve annesi sanki kırk yıllık bir dostunu görmüş gibi sırıtıyordu.

Steve, İyiyim, deyince Tess alaycı bir kahkaha attı.

Endişelenme anneciğim. Gerçekten çok iyi, dedi Steve'e bakarak. Buraya yerleşti, bir yığın yalanı da bize yutturdu. Ben sarhoş ve ne dediğini bilmez bir haldeyken babam hakkında ileri geri konuşturdu. Artık babamı mahvedebilecek bir kitap yazabilir. İyi olmasın da ne yapsın? Teşekkür ediyor sana.

Annesi, temkinli bir sesle, Tess, ben Steve'le konuşurken neden gidip, mutfakta kahve yapmıyorsun? diye sordu. Ama Tess'in gözleri ateş püskürüyordu.

Ne söylediğini duymak istiyorum. Seni Johnny'nin kitabı hakkında endişelenmemesi gerektiğine nasıl ikna edecek, görmem gerek. Söylediklerinin bir kelimesine bile inanma. Su gibi yalan söyler.

Ellen, Ben yalan söyleyenle, söylemeyeni ayıracak yaştayım, Tess, dedi. Sonra Steve'e dönerek, Tess gerçekler konusunda hep böyle fazla hassaslık gösterir, dedi. Benim burada bulunmamın sebebini biliyorsun sanırım. Johnny burada olduğunu duyunca endişelendi. Bir an durakladı. Buraya geldiğinden haberi yoktu değil mi? diye sordu.

Tess, Neden ağzında geveliyorsun lafı, diye çıkıştı annesine.

Johnny'nin haberi yoktu işte. Anahtarı da o vermedi. Steve'se bana, babamın ona burayı iki haftalığına kiraladığını söyledi. Yalancının birisi işte, polise telefon edip haber verseydik bu yüzden tutuklanırdı. Sahi neden bu işi şimdi yapmıyoruz? Dottie ve ben alışverişten döndüğümüzde onu burada bulduk. İzinsiz girmiş sayılır. Haneye tecavüz!

Başka kaldı mı? diye bağırdı Steve. Yalan söylemek, haneye tecavüz etmek, izinsiz başkasının evine girmek. Daha ne yapmışım?

Baştan çıkarmaya ne dersin? dedi Tess öfkeyle. Bir kızı sarhoş edip, ona tecavüze kalkışmak?

Kalkışmak mı? diye imayla sordu Steve. Tess yüzünün kızardığını hissediyordu. Anneni korkutacaksın. Çok kötü şeyler düşünecek sonra. Sonra Ellen'a dönüp gülümsedi. Annesi de ona gülümseyince Tess neredeyse düşüp

bayılacaktı. Tokadı yapıştırmak geldi içinden bu ikiyüzlü kendini beğenmiş yazar bozuntusuna. Lütfen bunları dikkate almayın, Mrs. Linden, dedi Steve. Tess abartıyor. Babasının sanatı onda da büyük bir potansiyel halinde gelişmiş. Yalnız her şeyi melodram oynar gibi yorumluyor, deyip güldü. Ellen da gülümsüyordu. Tess annesine öyle kötü baktı ki sonunda gülümsemesi dondu dudaklarında. Ben tam bir beyefendi gibi davrandım, emin olun. Steve hâlâ devam ediyordu. Sarhoştu. Yatağına yatırıp çıktım. Belki o daha fazlasını umuyordu da o yüzden...

Oh, diye haykırdı Tess öfkeyle. Çevresinde ona fırlatacak bir şeyler aradı. Eline porselen bir kedi geçti. Bu onun yarışmada kazandığı bir ödüldü. Genç kız onu hışımla Steve'in kafasına attı. Ama genç adam çabucak başını eğmişti. Zavallı kedi gürültüler çıkararak yere düştü ve paramparça oldu. Kendini beyefendiden mi sayıyorsun sen? diye bağırdı Tess.

Gitmemi istediğini belirten hiçbir şey yapmamıştın, diye sakin bir sesle cevap verdi Steve. Sonra kırıklara baktı. Gidip bir süpürge ve faraş bulsan da kimse bunlara basmadan ortalığı temizlesen diyorum, diye sataştı genç kıza.

Ellen, Umarım Hal'in çok sevdiği bir şey değildi, diye söylendi. Burası senin evin değil Tess. Çok ayıp.

Steve pis pis sırıtıyordu. O Hal'in değil, benim kedimdi. Kendimi kaybettim birden. Özür dilerim anne, dedi Tess, ona bakmadan.

Düşünmeliydin, dedi Steve.

Sana söylemedim! diye bağırdı Tess.

Ama kediyi fırlattığın insan bendim birazcık.

Keşke kafanı kırsaydı.

Ellen, Çocuklar, çocuklar, dedi tatlı bir sesle. Beş yaşınızda olsanız ikinizi de tokatlardım. Şimdi Tess, haydi mutfağa git ve kahve yap. Steve sen de benimle oturma odasına gel.

Tess homurdanırken Steve hâlâ pis pis sırıtıyordu. İsyan etmesi ve annesi tarafından azarlanması belli ki komik gelmişti ona. Ellen, Hem şu porselen kediyi de süpürsen iyi olur, dedi. Steve artık iyiden iyiye gülüyordu.

Tess ona dilini çıkartınca Steve, Mrs. Linden dil çıkartmak çok ayıp bir harekettir, değil mi? diye ispiyonladı genç kızı.

Tess, Pis ispiyoncu, ne olacak! diye homurdandı. Söylene söylene kahve yapıyor, onların içeride ne konuştuklarını merak ediyordu. Acaba Ellen, şu lanet olası biyografiye, Steve'in saçma sapan şeyler yazmasına engel olabilecek miydi? Niye geri dönmüştü bu adam? Anna neden villaya gelmişti? Acaba o da Johnny'ye karşı Steve'e yardım mı ediyordu, yoksa tüm bunlar Steve'in başının altından mı çıkmıştı? Yüzlerce soru kafasını zorluyor hiçbirine de açık yanıt bulamıyordu. Masayı topladı. Az önce paramparça ettiği kedisini üzülerek süpürdü. Bu kediyi o kadar çok sevmezdi ama lüzumsuz israftan da nefret ederdi. Hele böyle bir adam için. Üzgünüm

kedicik, dedi. Bir parça, elini kesmişti. Kanayan elini soğuk suyun altında tuttu. Kedi ondan intikamını almıştı.

Kahve tepsisini oturma odasına götürdüğünde Steve'i bir sütuna dayanmış, beyaz kanepede oturan annesini dinler buldu. Steve'in arkasındaki uzun vazoda duran kırmızı gelincikler odaya hoş bir görünüm veriyorlardı. Tess onları yolların kenarlarından toplamıştı. Kısa süre sonra, tazeliklerini kaybedip taç yapraklarını dökeceklerdi ama, şu sırada, beyaz duvarların önünde, odaya müthiş bir canlılık veriyorlardı.

Tepsiyi sehpaya bırakıp, annesine kahve doldurmak için diz çöktü. Sustukları için ne konuştuklarını anlayamamıştı.

Steve'e, Süt ister misin? diye sordu.

Hayır. Şeker de istemem. Anlaşılan genç kızın bu ayrıntıları hatırlaması gerektiğini düşünüyordu genç adam.

Ona kahvesini verdikten sonra kendisine de bir fincan doldurdu. 'Ne oldu?' der gibi annesine baktı.

Ellen, Steve kitap basılmadan Johnny'nin onu okuyabileceğini söyledi, dedi neşeyle. Rahatlamış görünüyor, Steve'e gülümsüyordu.

Tess, şaşkın şaşkın Steve'e baktı. Sonra hemen toparladı kendini. Ne olmuş yani. Ya daha sonra metni değiştirip baskıya sokarlarsa ne olacak? Canı istedikten sonra. Babama, basıma gitmeden önceki kopyayı okutmaları daha doğru olmaz mı?

Sorun yaratma, Tess, diye çıkıştı Ellen, o yumuşak tavrıyla.

Steve, Bu bir kediden fare yakalamamasını istemek olmuyor mu? dedi annesine bakarak. Bu kız doğuştan sorunlu bir yaratık. Sonra eğilerek ekledi. Ben eleştirel bir biyografi hazırlayacağım, reklam afişi değil. Hem sen yayıncılar, kendilerini mahkemelerde süründürecek şeyleri basmaya yanaşırlar mı sanıyorsun. Sizi temin ederim ki beni Johnny ile karşı karşıya sokacak şeyler yazmayacağım. Ama bir yazar olarak özgür olabilmeliyim ki, halkın gördüğünün ötesindeki Johnny Lindan'i, onun gerçek kişiliğini anlatabileyim. Yoksa, hiçbir şey yazmam daha iyi, diye homurdandı.

Tess, Bak, bu daha iyi, diye sonunda onayladı.

Bana bu kitabı yazmamı baban söyledi Tess. Yoksa benim fikrim değildi.

Ama, senin onu rezil edeceğini düşünmemişti herhalde, değil mi? Steve ona yiyecekmiş gibi bakıyordu şimdi.

Aman Tanrım. Ne yani, onu bir aziz gibi mi göstereyim. Ben senin bildiğin yazarlardan değilim, diye söylendi genç adam.

Tess, Benim söylediklerimi bir yaz da, başına neler geliyor gör bakalım, diye kendinden emin sırıttı.

Steve, Görüyor musunuz? Nelerle uğraşıyorum? diyerek Ellen'a baktı. Kadıncağız, o ana kadar tek kelime söylemeksizin bu fırtınalı diyalogu izlemişti.

Tess ve babası bir tür aşk nefret ilişkisi yaşarlar. Ellen, yüzünde bir tebessüm, sakin bir tavırla sürdürdü sözlerini. Büyümeye başladığı günden itibaren babasıyla didişmiştir ama gene de onu her şeyden çok sever.

Bak sen. Ben neymişim meğer! diyerek annesinin sözlerine tepki gösterdi genç kız. Sonra Steve'e dönerek, Gözün alıyorsa bunları da yaz bakalım, dedi.

Steve ona cevap vermeksizin Ellen'a döndü. Kızınız bu sabah bana ne dedi biliyor musunuz? Babasını seviyor ve onunla gurur duyuyormuş, o büyük bir adammış. Bana öyle geliyor ki, babasına olan düşmanlığının altında ona olan derin saygı ve sevgisi yatıyor. Haklıyım değil mi Tess? diyerek genç kıza baktı.

Sen kendi işine baksana. Hem beni incelemekten de vazgeç. Bir rahatsızlığım olursa doktor bulurum. Kafamın etrafında amatör Freud'luk taslayıp durma.

Hangi kafa, diye dalga geçti Steve. Sana rahatsızlığını bir güzel anlatırdım ya, dua et ki annen burada.

Tess öfkeyle ayağını yere vurarak, Eşyalarını topla ve Eden-Roc'a şu sevgili Anna Cadogan'ının yanına dön. Boşuna benimle vakit kaybetme, diye bağırdı.

Hırçın kedi, diyerek Steve kapıya yöneldi. Söylemesen de gidiyorum zaten.

Steve çıkıp gidene kadar öylece beklediler. Tess sonra gidip annesinin yanına oturdu. Annesi yumuşak bir tavırla konuştu,

Onunla ne kadar hırçın konuştun? Ne zamandır tanışıyorsun?

Tess, Ne? diye sordu. Sanki birbirlerini yüzyıllardır tanıyorlardı. Oysa sadece birkaç gün olmuştu genç adam hayatına gireli.

Birkaç gündür. Sadece birkaç gündür tanıyorum onu, dedi yavaşça.

Ondan hoşlandım, diye kızına gülümsedi Ellen.

Tess, Niçin? diye sordu. Şimdi annesini dikkatle süzüyordu.

Beraber olduğun diğer erkekleri pek tutmazdım da ondan yavrum.

Ben onunla birlikte olmadım! diye bağırdı.

Ellen umurunda olmadan, Deirdrei da çok severim, dedi. Sen ve Hal büyürken uygunsuz birileriyle evlenmenizden korkardım hep. Saçma biliyorum, ama aile önemlidir. Senden ya da Hal'den uzak olmaktan korkardım. Ama bu delikanlıyı seveceğine inanıyorum.

Bana bak anne. Ben bu Steve Houghton denen adamla evlenmeyi düşünmüyorum! diye bağırdı. Yüzü birden pembe pembe olmuştu.

Tabii, hayatım, dedi Ellen gülerek. Ben sadece yüksek sesle düşünüyordum.

Alçak sesle bile düşünme, diye söylendi. E.T. ile evlenirim de onunla değil.

Ellen, Kim, kim? diye sordu şaşırarak.

Aman, boşver. Kafanı takma. Steve Houghton damadın olmayacak.

Ne olmayacak? dedi bir erkek sesi. Tess başını çevirmeden yüzünün hiddetten kızardığını hissederek kendini kontrol altına almaya çalıştı.

Sen valizlerini toplamadın rnı hâlâ?

Evet. Belki kıymetli bir şey yürütmüş olabilirim diye bakmayacak mısın?

Tess neredeyse ona maddi değeri olmayan ama kendisinin diğer erkeklerden sakladığı bir şeyi çoktan çaldığını söyleyecekti kendisine. Ama Steve Houghton gibi bir erkek onun kalbine değer verir miydi hiç? Durumu idare edecek ve aynı zamanda Steve'i de kızdıracak iğneli birkaç söz bulmaya çalıştı. Steve zırhını giymiş onun saldırılarına hazır gibiydi. Güzel yüzünde tatlı bir tebessüm belirmişti. Genç kızın yaratıcı kabiliyeti bugün tatile çıkmıştı işte. Birden hiç ummadığı sözler döküldü ağzından. İçinden öyle gelmişti.

Güle güle.

Bu gerçekten özür dilemek gibi bir şeydi ama Tess'in ağzından öyle sert bir tonda çıkmıştı ki, neredeyse tüm anlamını yitiriyordu. Genç kız, Steve'in uzun kirpiklerinin arasından, gözlerinde sıcak yaz güneşinin dans ettiğini görür gibi oldu. İki çift göz birbirlerine arzular, isteklerle dolu baktı kaldı. Tess ne o anda hissettiklerine ne de genç adamın gözlerinde okuduklarına bir isim veremedi. Vermekten çekindi. Sessiz, inatçı boyun eğmez, hazin bir şeylerdi yaşanan. Tüm vücudunun titrediğini hissediyordu. Steve hiçbir şey söylemeden döndü, yürüdü.

BÖLÜM DOKUZ

Tess iki gün sonra Ellen'i havaalanına götürüyordu. Hava öylesine sıcaktı ki, gökyüzü kızgın mavi bir cam parçasından farksızdı. Güneş başını yukarı kaldıranların gözlerini kamaştırıyordu. Tess güneş gözlüğünü takmış, bronzlaşmış cildi durmadan terler bir halde araba kullanıyordu. Rüzgâr esmediğinden yaprak kımıldamıyordu ağaçlarda.

Terminal binasına doğru ilerlerken, Biletinle, pasaportunu aldın değil mi? diye hatırlattı annesine. Nice Havaalanı her zamanki gibi kalabalıktı. Arabalar geliyor, gidiyor, insanlar girip çıkıyor, birbirleriyle çarpışıyorlardı. Mavi gömlekli jandarmalar arabalara ilerlemeleri için bağırıp çağırıyor, terminale giren çıkan insanları azarlıyorlardı.

Ellen, Tasalanma, diyerek gülümsedi.

Bir park yeri bulup, seni uğurlamaya, geleceğim, dedi Tess bagajdan annesinin valizlerini çıkarırken.

Hayır, gerek yok, diye itiraz etti Ellen.

Ben kendim giderim. Zaten otopark da dolu, deyip valizlerini aldı. Kızının yanaklarından öptü. Seni gördüğüme çok sevindim yavrum, dedi. Hal'e, Deirdre ve çocuklara sevgilerini ileteceğim. Babana da. Gözleri nemlenmişti.

Tess muzipçe güldü. Herhalde küçük, çılgın bir çocuk olduğumu düşünüyorsun.

Artık büyümeye başladın, canım, dedi annesi ve havaalanına doğru yürümeye başladı. Kalabalığın içinde kaybolup gitmeden son bir kez daha baktı kızına ve el salladı. Tess gülümsemeye çalışarak cevap verdi. Ağlamak üzereydi. Ağlaması için bir sebep yoktu. Bir hafta sonra annesini yine görecekti, ama onu ağlatan bu ayrılık değil biraz önce kendisine söylenen sözlerdi. Ellen anlayış gücü çok yüksek bir kadındı. Tess'in bu güne kadar ne olduğunu öyle güzel ifade etmişti ki, genç kız şu son haftalarda kişiliğinde ortaya çıkan büyük değişikliği düşünmeye başladı. Yaşama, kendi ailesine, geçmişine, bugüne, hatta geleceğine bakışı bile değişmişti. Bir hafta önce ona pek olgun olmadığını söyleseler kahkahalarla gülerdi. Ama şimdi anlıyordu ki, bunca yıldır kişiliğinde yer etmiş davranışlar değişmeye başlamış, yaşadığı öfke ve isyan dolu günlerden sonra artık yetişkin bir insan olmaya yönelmişti.

O bunları düşünürken, bir jandarma Fransızca bağırıp bir şeyler söylüyor, onun dikkatini çekmeye çalışıyordu. Tess hemen arabasına bindi ve Nice karayollarının trafik uğultusuna karıştı. Tek yönlü yollar boyunca bir buçuk saatten fazla süre mücadele ettikten sonra palmiyeli bulvarları ve Nice'a kendine özgü bir hava kazandıran o gösterişli otelleri geride bırakıp Grasse'a vardı. Oradan Vence'a gelmesi de pek uzun sürmedi.

Eve vardığında Dottie ile Franco'nun havuzdaki neşeli çığlıkları duyuluyordu. Mayosunu giyip onlara katılmaya karar verdi. Hava başka bir şeyler yapmak için fazla sıcaktı. Odasına gidip, beyaz bikinisini üzerine geçirdi. Cildi bir hafta öncesine oranla daha koyu renkliydi artık. Güney Fransa'nın parlak güneşi onu çok iyi bronzlaştırmıştı. Tess'in geldiğini gören Dottie hemen havuzun kenarına sıçradı. Üstünden sular damlıyordu. Bu görüntü Tess'te hemen suya atlama isteği doğurmuştu. Ama, arkadaşını dinlemek için durdu. Döndün demek ki? Arabanın sesini duymadık, diye .seslendi. Annen uçağa yetişti mi?

Tess, Rahatlıkla, diye cevap vererek havlusunu, güneş gözlüğünü bir şezlonga attı. Masanın üzerine güneş yağını ve kitabını bırakıp kendini havuzun buz gibi sularına fırlattı. Onun yarattığı çalkantı Dottie'nin dalgalarla boğuşmasına neden oldu.

Öksürerek, Hey, dikkat etsene biraz, diye bağırdı genç kız.

Affedersin, dedi Tess gülerek. Saçlarındaki suları keyifle silkeledi. Soğuk suya giren sıcak vücudu ürpermişti. Vücudunun her gözeneğinin hararetle su içtiğini sandı bir an. Sonunda ferahlamıştı. Gelirken hava öyle sıcaktı ki, elbiseleri vücuduna yapışmıştı. Soyunurken derisini yüzüyormuş gibi hissetmişti kendini.

Burası çok daha iyi, diye mırıldandı. Tanrım bugün hava ne kadar sıcak! Herhalde senenin en sıcak günü. Nice'ta kaldırımda yumurta pişirebilirdi insan.

Franco, Hava o kadar sıcak ki başka hiçbir şey yapmak mümkün değil. Saatlerdir havuzdayız, dedi.

Öğle yemeği yedin mi? diye sordu Dottie. Tess güldü.

Hava öyle sıcak ki, hiçbir şey yiyebileceğimi sanmıyorum.

Al benden de o kadar. Franco bu akşam Eden-Roc'ta yememizi teklif ediyor. dedi Dottie gayet rahat bir tavırla, Tess'i incitmemeye gayret eder gibiydi. Ama Tess boğazının burukluğunu hissederek başını salladı.

Beni beklemeyin. Bu akşam erkenden yatacağım. Ama siz gitmelisiniz. Bana boş verin. Günlerdir hiç uyumamış gibiyim, dedi. Onu hiçbir kuvvet Eden-Roc'a götüremezdi. Steve'le bir daha asla karşılaşmak istemiyordu. Hele onu Anna Cadogan'la birlikte görmeye dayanamazdı.

Tess, Franco ile Dottie'nin birbirlerine baktıklarını fark etti. Arkasına bakmadan yüzerek onlardan uzaklaştı. Vücudu suda ipek bir eşarp gibi kayıyordu. Steve'i görmekten çekinmiyor olmasaydı bile bu ikiliyi, bir üçlüye çevirmeyi düşünmezdi. Dottie ile Franco birbirleriyle öylesine iyi bir uyum sağlamış görünüyorlardı ki, Tess aralarında kendini karaçalı gibi hissedecekti. Dottie'yi uzun zamandır tanıyordu ve onu şimdiye kadar hiç bu kadar mutlu görmemişti.

Güneş akşamın altısına kadar tepelerinden çekilmemekte ısrar etti. Tess içeri girip kısa bir şort ve ince bir bluz giydi. Tuvalet masasının önünde saçlarını tararken Dottie geldi. Tess aynadan ona baktı.

Dottie endişeyle, Tess, bizimle gelmeni istiyoruz. Kendini kara kedi gibi hissetmene gerek yok, dedi. Tess gülümsedi.

Gerçekten erken yatmak istiyorum. Yine de teşekkürler.

Steve orada olmayacak, dediğinde, Tess sanki hiç etkilenmemiş gibi saçını taramaya devam etti. Ellerinin titrememesi için dua ediyordu.

Yok canım! Nasıl bu kadar emin olabiliyorsun?

Dottie, Çünkü bu akşam Monte Carlo'da bir partiye gidiyor, diyerek yatağın üzerine oturdu. Nedense kızarmıştı.

Anna Cadogan'la beraber tabii, dedi Tess kuru bir sesle. Yüreğine bir kıskançlık iğnesi batmıştı. Şükür ki, yüzünden neler hissettiği anlaşılmıyordu. Kendi tavrı çok ilgilendiriyordu onu. Sakin görüntüsünü koruyabildiği için gururlandı. Babasının sahne üzerinde kullandığı yetenek onda da vardı demek. Babasından, sandığından çok şey aldığına inanmaya başladı.

Dottie, Arkadaşlarıyla, diye kaçamak bir cevap verdi. Şimdi yüzü daha da üzgün görünüyordu. Arkadaşının bu içten yakınlığı Tess'i duygulandırdı. Dottie çok iyi kalpli bir kızdı ve Tess'in mutsuz olduğunu düşünerek endişeleniyordu. Erkeklerle ilgili duygusal çatışmaların ne denli çatışmalı, ne denli çelişkili olduğunu Dottie'den iyi kimse bilemezdi. Tess daha önce hiç

böyle bir duruma düşmemiş, kendisini hiçbir zaman kapıp koyuvermemiş, dolayısıyla da hiç incinmemişti. Oysa Dottie durmaksızın sevmiş, sevdiği erkeklerden ayrılmış, bütün bu acıları yaşamayı ve baştan başlamayı çoktan öğrenmişti. Keşke o da arkadaşı gibi deneyimli olsaydı bu konularda.

'Bu durumu atlatmam ne kadar sürer?' diye sormak istedi Dottie'ye. Ama duyguları konusunda daima içine kapanık birisiydi. Kendini bırakmıyordu. Şimdiye kadar kimseye açılmamıştı, öz annesine bile.

Belki de özellikle ona açılamazdı. Çünkü o da kızına hiçbir zaman derdini açmamıştı. Onun sessizliği, Tess'e de sessiz olmayı öğretmişti. Acaba kalıtım mı, çevre faktörü mü daha önemliydi insan davranışında? Bu tartışmayı yapmaya gerek bile yoktu Tess için. Her ikisi de mevcuttu onda. Anasının kızıydı ve kendi duygularını kabullenmesi bile güç oluyordu. Kendine ördüğü duvarları yıkıp, Dottie'ye bu kalp ağrısından nasıl kurtulacağını sormayı isterdi. Ama Dottie'nin kendine hayrı yoktu. Durmadan âşık oluyor ve durmadan ayrılmanın acısını yaşıyordu.

Dottie sonunda patladı. Franco'ya kızgınım, dedi. Ona Steve'in birisiyle beraber olup olmadığını sormuştum. O da böyle bir şey olmadığına yemin etmişti.. Şu erkek milletinin birbirini korumasına o kadar kafam bozuluyor ki. Bu eski dostluk numaralarından nefret ediyorum.

Tess, Belki de unutmuştur, diye geçiştirdi. Dottie'nin Franco ile arası bozulsun istemiyordu. Steve ve Anna bir kez ayrılmışlar. Ama görünüşe bakılırsa aşkları yeniden alevlenmiş.

Seni böyle üzgün görmeye dayanamıyorum, dedi Dottie. Öylesine başını dik tutan birisiydin ki... Ah, bu erkekler, öldürürler insanı.

Tess gülmeden edemedi. İyi bir uyku çektikten sonra yarın daha iyi olacağım, göreceksin, dedi. Öyle yorgunum ki. Üstelik bu sıcak da insanı bayıltıyor.

Pekâlâ, dedi Dottie. Uyu o zaman. Yarın konuşuruz bunları. Ayağa kalktı, kapıya yöneldi. Görüşürüz.

Franco ve Dottie gittikten sonra Tess meyve, salata ve soğuk bir koladan oluşan hafif bir yemek yedi. Biraz müzik dinleyip, yukarı çıktı. Uykudan gözleri kapanıyordu. Oturup esnemektense, yatağına yatması daha akıllıca olacaktı. Hemen derin bir uykuya daldı. Hava gece bile öyle sıcaktı ki üstüne ince bir çarşaf bile almaya gerek görmedi. Tüm vücudu gevşemişti serin çarşaflar üstünde.

Tekrar uyandığında hava hâlâ karanlıktı. Kendiliğinden uyanmıştı. 'Acaba bir ses mi duydum?' diye düşündü. Çalar saate baktı. Vakit henüz gece yarısıydı. Daha uyuyalı dört saat olmuştu demek. Acaba Dottie geldi de, onun gürültüsüne mi uyanmıştı?

Durup birkaç dakika etrafı dinledi. Tam yeniden yatıyordu ki, bariz bir gürültüyle yerinden fırladı. Bu bir su sesiydi. Birisi havuza atlamıştı.

Tess sendeleyerek yataktan indi. El yordamıyla sabahlığını aradı. Tanrı aşkına, bu Dottie'ye ne oluyordu? Hava hâlâ çok sıcaktı. Ama Dottie ne kadar gürültüyle yüzüyordu böyle. İnsanların uyuduğunu unutmuş muydu? Yoksa Franco ile mi beraberdiler. Belki de sarhoştular.

Tess çabucak aşağı indi, bahçeye çıktı. Ay gökyüzünde parlıyor, ağaçlara, çalılara gümüş renginde bir pırıltı saçıyor, uzun gölgeli hayaletler yaratıyordu. Işık yakmaya gerek yoktu. Bahçe sanki etrafında siyah gölgelerin yüzdüğü bir sahne gibi aydınlıktı.

Bu garip ışık altında havuzda yüzden siyah bir kafa gördü. Bir an için nefes alamadı, kalbi durmuştu sanki. Sonra bütün benliğini bir öfke dalgası sardı. Birilerine zor kullanma hırsıyla yanıp tutuşmaya başladı. Özellikle Steve'e karşı.

Burada ne işin var? diyerek havuzun kenarına doğru ilerledi.

Steve'in başı yavaşça ona doğru döndü, ama hiçbir şey söylemeksizin yüzmeye devam etti genç adam. Ay ışığı geniş omuzlarının üzerinde pırıl pırıl parlıyor, her ileri atılışında kuvvetli kolları suları yarıp geçiyordu. Etrafına sıçrayan sular havuz yüzeyine sprey sıkılmışçasına camsı damlacıklar yaratarak dağılıyordu.

Sağır mısın? dedi Tess. Ne hakla evime, bahçeme giriyorsun? Havuzuma girmek için kimden izin aldın? Sonra, Burası özel bir mülkiyet. Ne yaptığını zannediyorsun? diye ekledi.

Steve suları yarmaya devam ederek, Yüzdüğümü, diye cevapladı onu. Alay etmesi genç kızın dişlerini kenetlemesine neden olmuştu.

Eğer hemen çıkmazsan polis çağıracağım, diye bir tehdit savurdu.

Genç adam bu sözlere kulak asmadan havuzun öteki ucuna doğru ilerledi. Sonra yumuşak bir hareketle geri döndü.

Tess'e yaklaşırken, Senenin en sıcak gecesi bu galiba, diye haykırdı.

Havayı tartışmak istemiyorum seninle. Havuzdan çıkmanı istiyorum! dedi Tess sabırsızca. Koskoca adamı havuzdan kepçeyle yaprak toplar gibi çekip çıkaramazdı ya. Gerçi bahçıvanın ortalıkta bu işte kullandığı kepçeyi bırakıp bırakmadığını anlamak için etrafına da bakındı. Ama bu biraz tehlikeli olurdu.

Steve, Havuz, geceyi geçirmek için ideal bir yer, dedi. Yapacak daha iyi bir şeyin yoksa tabii.

Tess, Çık o havuzdan! diyerek ayağını yere vurdu. Ama hata etmişti. Havuzun kenarının ıslak ve kaygan olduğunu unutmuştu. Dengesini yeniden sağlamak isterken kendisini havuzda buldu.

Su yüzüne çıkıncaya kadar kendini Steve'le burun buruna buluverdi. Genç adam gülümsüyordu. Bana eşlik edeceğini bilmiyordum, dedi.

Tess, Sen... sen... diye kekeledi.

Anlaşıldı seni susturmam gerek. Ne dersin? diyerek ona doğru hamle yaptı Steve.

Genç kız onun güçlü ellerini belinde hissetti.

Dokunma bana! diye kıvrandı, genç adamın ellerini itmeye çalışırken.

Elbiseni çıkarıyorum. Böyle yüzemezsin ki.

Tess de öyle yaptığını tahmin etmişti. Ama o yüzmek değil, dışarı çıkmak istiyordu. Havuzun demirlerine tutunup kendini yukarı çekti. Steve'in güçlü kolları beline bir yılan gibi dolanmış aşağı çekiyordu.

Bırak, bırak gideyim... derken kendini suyun üzerinde buldu. Ay ve Steve ona bakıyorlardı. Yüzü karanlıktaydı. Ama bakışları genç kızı sarsmaya yetiyordu Steve'in.

Genç adam onun suyun yüzeyinde yatan vücuduna doğru eğilince, Tess kollarını o geniş omuzlara doladı. Parmakları erkeğin sırtı üzerinde kilitlenmiş kalmıştı.

Sanırım, sana bir daha yüzünü görmek istemediğimi söylemiştim, diye fısıldadı. Kalbinin böyle hızlı çarpmaktansa durmasını istiyordu. Sanki her darbe vücudunda yankılanıyor onu titretiyordu.

O gri gözlerin yine üzerinde dolaştığını görünce, Hayır, lütfen bana öyle bakma, diye yalvardı. Ama cümlesini tamamlamaya nefesi yetmedi. Yine geç kalmıştı Steve'i durdurabilmek için. Steve arzuyla ona bakıyordu. Babasından daha yetenekli birisini görüyordu onun gözlerinde. Dudakları kurumuştu. Damarlarındaki kan daha hızlı akmaya başlamış, göğüslerinin uçları sertleşmiş, içinde bir şeyler kıpırdanır olmuştu.

Genç adam, Tess, diye fısıldadı. Parmakları genç kızın göğsünün etrafında dolaşıyor, baş parmağı göğüs uçlarına yavaşça dokunuyordu.

Steve onu kendine doğru çekti. Genç kızın göğüsleri onun çıplak göğsüne, kalçası onun güçlü bacaklarına değiyordu, şimdi. O erkeksi gücü hissederek, gözlerini kapatmaktan kendini alamadı Tess. Aklı yapmamasını söylüyorsa da kadınsı dürtüleri onu çoktan tutsak almışlardı.

Erkeğin elleri vücudunun her tarafını dolaşıyor, ona ihtiras tohumları ekiyordu. Genç kız, onun vücudunun neresinden uyarıldığını bu kadar iyi bilmesine şaşırmıştı. Birden bu tecrübeli ellere sinirlendi. Kim bilir kaç kadınla deneyerek öğrenmişti bunca etkili olmayı.

Suyun üzerindeki dalgalanmalar birden genç kızı mutluluk rüyasından uyandırdı. Steve onu göğsünün üzerinde taşıyarak yüzmeye çalışıyordu. Gözlerini açarak ay ışığında parlayan yüzüne baktı erkeğin. Çenesi, yanakları arzuyla gerilmişti. Bu duyguyu biliyordu Tess. O da aynı gerginliği hissediyordu vücudunda.

Steve onu havuzdan dışarı itti. Kendisi de üzerinden sular damlayarak yukarı tırmandı. Tess onun tahrik olmuş çıplak vücudunu görünce titremeye başladı. Gözleri büyümüş, rengi uçmuştu. Steve onun yüzüne baktı, nefes nefese. Bir saniye öylece durdular hiç konuşmadan. Tess o anda yalnızca onun erkeksi vücudunu düşünüyor, yalnız onu görüyor, onu soluyordu. Sonunda Steve arkasını döndü. Tess yavaşça içeri yürüdü. Steve'in de

arkasından geldiğini işitiyordu. Bu iki insanın büyülü yürüyüşüne yalnız ay, ağaçlar ve çiçekler tanık oluyorlardı.

Tess nefesinin sıklaştığını hissetti, arkasında yürüyen Steve'in nefes alışlarını duydu. Giderek yaklaşıyor, yaklaşıyordu.

Elleri kapıyı açtı ama kapatmadı nedense. Ayakları yerlerdeki çinileri üzerinde yürümüyor, kayıyordu.

Tırabzansız merdivenleri sendeleyerek çıkıyordu. Steve, Dikkat et, diye haykırdı. Bu ses onu daha da hızlandırmıştı.

Odasının kapısına gelmeden Steve onu arkadan sardı. Kolları sanki çelik birer kıskaç gibi beline kenetlenmişti. Tess kıvrandı, çabaladı. Sanki yaşamak için boğuşuyordu. O sıcak dudakları boynunda, ensesinde hissetti. O dudaklar ki giderek boğazından aşağılara kayıyordu.

Hayır, Steve, diye inledi. Erkeğin kolları onu bedenine kilitlemiş, hapsetmiş gibiydi.

Kulağına bir ses, Seni seviyorum, diye fısıldadı. İpek gibi kaygan bir dil kulak memesini yalıyordu.

Hayır! diye inledi. İnanmak istemiyordu. Bu yalan onu kızdırmıştı. Kendisini hapseden kolların arasında kıvrandı. Ne yazık ki vücudu söylenenlere inanmak istiyordu. Bu onu daha da öfkelendirdi. Onu kimse böyle aldatarak, böyle zorlayarak ikna edemezdi.

Ama ne olduğunu anlamaya vakit bulamadan, Steve onu kucaklayıp, odasına, yatağına götürdü. Genç kızın asi başını avuçlarının arasına alarak tuttu. Vücudunu kaçamayacak şekilde çevreledi.

Bana bak!

Tess, dudaklarında isyan ve acı çizgileriyle, gözlerini kapattı. Parmaklarının yüzünde dolaştığını, avuçlarının yanaklarını okşadığını duyuyordu.

Steve'in dudakları onunkilerin üzerinde dolaşıyordu. Seni seviyorum, dedi tekrar. Hiç ummamıştım ama, kimsenin kendilerine bakmadığını sandıklarında mahzun mahzun bakan küçük, cılız kedilere karşı gizli bir zaafım varmış demek ki. Tess, sana baktığımda içimde bir şeyler hissediyorum. Kendimi zayıf hissediyorum, çok zayıf. Sana bakmak istiyorum, seni hep güldürmek, gözlerindeki hüznü silmek istiyorum.

Tess bunları duymamış olmayı istedi. Hiç duymamış olmayı. Gözlerini yumdu. Boyun eğmemek için, inanmamak için çırpındı.

Steve yumuşak bir sesle, Bana inanmıyorsun biliyorum.
Ama inanacaksın, dedi.

Tess inanmayacaktı. Asla inanmayacağını söyledi kendi kendine. Steve gibi erkekler asla onun gibi kızları sevmezlerdi. Kızıl saçlı, hoş vücutlu, seksi kızlar ararlardı onlar. Anna Cadogan gibi kızlar. Bu ad aklına gelince gözlerini açıp, buz gibi bakışlarla, Sen Anna Cadogan'ına git, dedi. Sesinde soğukluktan öte, acı bir ifade vardı.

Sevgilim, dedi Steve dudaklarını bükerek. Ne Anna'yı, ne de bir başkasını kıskanmana gerek yok.

Kıskanmak? Kimseyi kıskanmıyorum ben. Seni mi kıskanacağım? Benim kendime saygım var henüz. Buraya babamla ilgili bilgi sızdırmaya geldin. Sen adi, pis bir yalancıdan başka bir şey değilsin.

Steve, Gene bu konuya dönmek zorunda mıyız? diye somurttu. Sonra, Pekâlâ, konuşacağız. Ama ben yapılacak çok daha güzel şeyler var diye düşünmüştüm, diyerek ona doğru eğildi. Genç kızı yeniden kollarının arasına aldı.

Haklısın. Başında, bu amaçla geldim buraya. Johnny'ye kızmıştım. Onun kim olduğunu birinin yazmasının zamanı geldi, demiştim kendi kendime. Dedikodu sütunları onun özel yaşamını anlatırken, terk ettiği kadınları ne halde bıraktığına kimse aldırmıyordu.

Tess acı içinde tavana bakarak, Meselâ, Anna Cadogan'ı, dedi soğuk bir sesle.

Steve, Evet, diye onayladı. Ama bunları Anna'yı benden çaldı diye yapmadım. Anna'yla aylar önce ayrılmıştık biz. Haklıydın, eğer Anna beni sevseydi hemen Johnny'ye kapılmazdı. Eğer ben de onu sevseydim, onu asla Johnny'ye bırakmadım. Biz birbirimize göre değildik. Hoş bir kızdı. Beraberliğimiz güzeldi. Ama iki cinsi birbirine çeken bambaşka şeyler vardır. Anna ve ben işte onu paylaşamadık.

Tess kalbinin göğüs kafesini yarıp fırlayacağını hissetti. Doğru mu söylüyordu acaba? Doğru olmasını öyle istiyordu ve inanmaya da öyle korkuyordu ki...

Beni kızdıran Johnny'nin oyun biter bitmez Anna'yı bırakması oldu. Duygusuzluk, taş kalplilik gibi görmüştüm bu davranışı o anda. Sonra insanlar bana bunun ilk olmadığını söylediler. Onun oyunlar bitince, kadınlarla da işini bitirdiğini söylediler. Her seferinde yeni bir ilişkiye girmek, onu bırakıp ötekine geçmek, başkalarının sevgililerini ellerinden almak kendisini daha genç hissetmesini sağlıyordu Johnny'nin.

Steve içini çekerek, Belki bunları o lanet olası biyografiye yazmayacağım şimdi. Onunki bir davranış biçimi, bir alışkanlık. Belki bağışlanabilir de. Ama benden Johnny Linden gerçeğini, onun gerçek yaşamını ve kişiliğini yazmam istenmişti. Bense kızgındım. Onun gerçeğini en vurucu çıplaklığıyla anlatmak istiyordum.

Tess sakin görünmeye çalışarak, Eğer Anna ile hâlâ ilgili olmasan, bu kadar kızmazdın ona, dedi. İlgisiz görünmeye çalışıyor, ama fazlasıyla ilgileniyordu bu konuyla genç kız.

Steve dönüp gözlerinin içine baktı. Sevgilim. Ben sadece kendimi düşünüyordum. Johnny oyuncağımı elimden almıştı. Ben de ona vurmak istedim, diye gülümsedi. Ve benim zayıf yönüm de işte bu. Beni incitmemeli, beni zorlamamalıydı.

Tess bu sözlere hak verdi. Kadınlara da böyle davranmıyor muydu? Üzerlerine bahis oynanacak, kavga edilecek oyuncaklar... Ne kadar babasına benziyordu. Ne zaman oyuncağından sıkılsa çöpe atar yenisini bulurdu. Alt tarafı oyuncaktılar. Onların duyguları olabilir miydi hiç? Olsa da ne önemi vardı?

Peki, bu Anna, kendinin, senin en son oyuncağın olduğunu biliyor muydu? diye sordu. Belki de onu Johnny'ye iten bu oldu. Onu ayıplayamam.

Söyledim ya, beni hiç cezbetmiyordu, diye kendini savundu Steve.

Bu yeterli bir açıklama oluyor öyle mi? Dürüstlüğün karşısında gözlerim yaşardı.

Seni aksi şeytan, diyerek onu öpmeye çalıştı. Tess başını çevirdi.

Peki, benim Hal'in villasında olacağımı nereden öğrendin? Anna'dan mı?

Evet, bir partide karşılaştık. Aslında babana kırgın değildi, ama bazı kadınlar onu incitecek şakalar yapınca olanlar oldu.

Aslında ben doğrudan Johnny'yi sormadım ona. Ama çok morali bozuktu. Onu rahatlatmaya çalıştım. Bana Johnny'nin Güney Fransa'daki villasında tatil yaptığını, onu görür görmez anahtarını geri vermesi gerektiğini söyledi. 'Galiba kızı oraya tatile gidecekmiş,' dedi. İşte o zaman aklıma geldi. Johnny villasını istediğim zaman kullanabileceğimi de söylemişti. Bundan yararlanmak istedim.

Burası babamın değil, dedi Tess.

O zaman bunu bilmiyordum, dedi Steve. Anna'ya biraz araştırma yapacağımı, Johnny'nin, villasını kullanmama izin verdiğim, anahtarı bana verebileceğini söyledim. Johnny'ye anahtarı ben iletebilirdim. Bu biyografi üzerinde çalıştığımı o da biliyordu. Ama amacımı anlayamamıştı. Anahtarı verdi. Tess, ona inanmaz, güvenmez bir bakış fırlattı.

Bu masala inanır mıyım sanıyorsun?

Yoksa neden buraya kadar gelsin. Johnny panik içinde onu aramış. Beni kötü bir şey yazmamam için ikna etmesini istemiş. Anna o yüzden geldi. Benim dolaplarımla bir ilgisi yoktu. Çok iyi niyetliydi. Johnny hakkında da çok toleranslı davranmıştır hep. Babana hâlâ ilgi duyuyor, ama ona hiç sitem bile etmemiştir. Kadınlar babana nasıl kızmıyorlar anlayamıyorum, diye söylendi.

Tess, Onun cazibesi çekiyor kadınları, dedi. 'Senin için de aynısı geçerli tabii,' dedi kendi içinden. Onun babasına ne kadar benzediğini bir kez daha düşünerek, genç adamın gözlerine baktı. Onu isterse polise teslim, edebilir, kendisiyle oynamasına izin vermeyebilirdi. Ama bunları yapamamıştı işte.

Anna bana babanla aranın pek iyi olmadığını söylemişti. En yararlı bilgiyi senden alabileceğimi düşündüm. Ama sen konuşmamaya çalıştın. Hep kaçamak cevaplar verdin.

Genç kız, Steve'in yüzüne bakarak, Beni bir hain, bozguncu mu sandın? diye mırıldandı.

Genç adamın yüzündeki hüznü, ıstırabı artık görmeye başlamıştı. Güven duymak istedi bir anda. Ama güvencede olmak bazen daha da tehlikeli olmuyor muydu? Hem bu aşktan, sevgiden uzak yaşaması demek olacaktı.

İşler hiç de umduğum gibi gitmedi. Şu kadınları anlayamıyorum. Hiç beklediğim gibi çıkmadın. Babandan hem nefret ediyor hem de onu çok seviyordun. Ağzından laf almak öyle zordu ki. Çok kuşkucu ve duyarlıydın. Ne zaman Johnny'den söz etsem bir kedi gibi ürküyordun.

Tess, Onun kızı olmak hiç de kolay değil, dedi. İnsanlar onun gibi harikulâde bir erkeğin, benim gibi basit bir kızı olmasına akıl sır erdiremiyorlardı.

Steve, Sen basit değilsin, diye haykırdı yanağını okşayarak.

Bana yalan atma. Ben aynada nasıl göründüğümü biliyorum. Sıskanın tekiyim.

Aynalara aldanma sakın, dedi tatlı bir sesle. Gözlerime bak ve nasıl olduğunu anla.

Tess, Hayır, diyerek gözlerini kaçırmaya çalıştı. O gözlerin kendisini hipnotize ederek tekrar kandırmasını istemiyordu.

Genç adam gözleri görmeyen bir adamın hassaslığıyla parmaklarını onun sinirden gerilmiş yüzünde dolaştırmaya başladı. Tess, diye mırıldanıyordu bir yandan. Soğuk parmak uçları alnını, burnunu, gözlerini, yanaklarını, genç kızın yüzüne zeki bir ifade veren inatçı ve sivri çenesini yeniden keşfettiler. O gece Eden-Roc'ta seni sarhoş ettim...

Hiç kuşkusuz!

Evet. Seni bilerek sarhoş ettim. Biraz daha konuşkan olacağını düşünmüştüm. Ama sen dilini yuttun sanki. Uykun geldi. Seni yatırdım ve seni arzuladığımı anladım. Odandan ayrılırken vicdanımla boğuşuyordum. Seni öptüğümde küçük bir yaban kedisi yakaladığımı sanıyordum. Böylesine ihtiraslı olabileceğin aklıma bile gelmemişti.

Tess, Hop, orada dur bakalım! diye kıpırdandı.

Steve gülerek, Neden kabul etmiyorsun? Daha o gece kanıma girdin. Hâlâ o gece yarım kalanı tamamlamak için bekliyorum.

Benimle değil! dedi genç kız. Ben babam gibi her önüne gelenle düşüp kalkmam. Bu yönüm de babama çekmemiş.

Steve, Bunu duyduğuma sevindim, dedi kelimelerin üstüne basarak. Şimdi, artık bu Johnny'yi unutabilir miyiz?

Nasıl unuturuz. Hâlâ onun kitabını yazıyorsun ve kendi kendini bir şeylere inandırmaya çalışıyor olabilirsin. Sana güvenmemi nasıl beklersin?

Geçen gün, beni kovduğundan beri düşünüyorum, dedi Steve. Fikrimi değiştirdim. Senin ya da annenin söylediklerinizi hiç kullanmayacağım kitabımda. Kitabı tam Johnny'nin istediği gibi yazacağım. Varsın, benden sonra gelen yazarlar incelesin asıl Johnny Linden'i. Yalnız kariyeriyle ilgilenip, özel yaşamını es geçeceğim.

Tess temkinli temkinli baktı. Niçin? Neden fikrini değiştirdin?

Senin için. Eğer o kitabı yazsaydım senden umudu kesmem gerekecekti yoksa. Haksız mıyım? İntikam arzum üç gün içinde söndü. Sen benim için o baltalama harekâtından çok daha önemlisin. Zaten, Johnny'yi daha önceleri severdim. Anna'yı terk edince kızdım ona. Haklısın, onda şeytan tüyü var. Ama her şeyden önce senin baban. Buraya gelip, seni bulmakla çok iyi bir fırsat ele geçirdiğimi sanmıştım. Hayatımın değişeceği aklımın ucundan bile geçmezdi.

Tess bir heyecan çırpıntısıyla yutkundu. Hâlâ ona güvenmekte tereddüt ediyordu. Ama ya gerçekse söyledikleri? Ya yine aldatılacağım korkusuyla, en içten duyguları çiğneyip geçiyorsa?

Merakla, Peki, bu gece yalnız olacağımı nereden öğrendin? diye sordu.

Franco senin her yaptığını takip ediyor, benim için.

Peşime casus taktın ha!

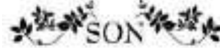
Steve, Sadece senden haber almak için, diye düzeltti. Seni seviyorum, dedi tekrar. Ve her söyleyişinde Tess ona daha fazla inandığını, bunu bilmekten daha çok hoşlandığını keşfetti. Her saat başı söylese belki yüzyıl sonra emin olabilirdi.

Genç kız o gri gözlerde kendi görüntüsünü görmek için baktı. Ve erkeğin bakışları altında titreyen vücudunu gördü. Steve'in gözleri kendisinin ona duyduğundan çok daha fazla arzu yüklüydü. Bunu görmek onun bütün direnişini kırdı. Kendisine uzanan yumuşak dudaklar ve vücudunda dolanan eller onu ılık bir arzu diyarına aldı götürdü.

Steve ondan hiç ummadığı şekilde, Oh, Tess, diye inledi hafifçe. Genç kız ilk kez birbirleri için ne demek olduklarını anlamaya başlamıştı. Genç adam ona isteyerek sarıldığında Tess de ona cevap verdi. Kollarını boynuna doladı ve bir bütün oldular. Artık onu sevmekten, ona kendini tüm benliğini vermekten ve onun armağanını kabul etmekten korkmuyordu. Bir dakika sonra ona, Seni seviyorum, diyecekti. Düşününce bundan vazgeçti.

Sözcüklere ne gerek vardı.

Beyaz Dizi

Steve'in yalan söylediğinden emindi Tess!

Ona güvenmemesinin pek çok nedeni vardı. Önce, villaya hırsız gibi girmişti. Gerçi anahtarı, genç kızın babasından aldığını iddia ediyordu ama, babası bunu doğrulayana kadar ona inanamazdı Tess. Sonra, bir yazar olduğunu söylemesine karşın, bir gazeteci gibi sorular sorup duruyordu. Üstelik, her bakımdan, sanat gücüyle olduğu kadar çapkınlığıyla da ünlü babasına benziyordu genç kızın. Ve Tess de babasından nefret ediyordu. Neydi bu adamın asıl amacı?

Gelişim Yayınları

300 TL. (KDV dahil)